

Iloista ja Piparirikasta Joulua!

Y2K - ei ongelmia vaan mahdollisuus?

Vajaa vuosi sitten valmistauduttiin huolella vuosituhanen vaihteeseen ja jännettiin, tapahtuuko jotain odottamatonta erityisesti ATK-rintamalla. Y2K lienee yleisin termi, mikä oli mediassa päivittäin. Kuitenkaan mitään odottamatonta ei tapahtunut, vaan kaikki sujui täysin normaalisti ja uusi vuosituhat voitiin ottaa rauhallisesti vastaan.

Kuluvan vuosituhanen ensimmäinen vuosi alkaa olla lopuiltaan ja se on ollut erittäin merkittävä vuosi UPM-Kymmene Oyj:n Kuusankosken tehtaille.

Voikkaalla kulunut vuosi on ollut täynnä haasteita ja kysymyksiä. Korkealle asetetut tuotantotavoitteet ovat luoneet kaikille kovia paineita, ja aina ei ole kyetty ottamaan niitä haasteina. Kuitenkin haasteisiin on vastattu ja tuotantoennätyksiä on tehty kahdeksan kertaa. Lisäksi vuosituotantoennätyksiä on odotettavissa.

Tämä ei olisi voinut tapahtua ilman koko henkilöstön panostusta. Kysymyksiä on herättänyt Voikkaan hengen hiipuminen 90-luvun alkuvuosina tehdyn tervehdyttämishojelman aikana saavutetusta yrittämisen ja yhdessä tekemisen tasosta. Hyvänolon tunne, kun tavoite on saavutettu, on vaarallinen olotila, sillä maailma ympärillämme muuttuu kiihtyvää tahtia ja meidän on kyettävä vastaamaan samaan tahtiin jopa nopeammin. Tässä tarvitsemme tätä erinomaista Voikkaan henkeä.

Kymillä on rakennejärjestelyt saatu aikataulun mukaisesti päätökseen. Strategiset investointipäätökset - PK 8:n modernisointi ja päällystyslinja, Kymin Voima Oy:n perustaminen ja voimalaitosinvestointipäätös, tehdasjärjestelmän uusiminen - on tehty ja näin luotu vankka pohja vastata tulevaisuuden haasteisiin.

Kuluneen vuoden toimintaa ovat leimanneet monet kysymykset, joita ovat rakennemuutoksen johdosta vähentynyt henkilöstömäärä, uusi toimintatapa, muuttuvat työtehtävät jne. Kuitenkin voimme todeta, että yhteistyö on voimaa, sillä kuluneen vuoden aikana paperitehtaalla on tehty yhdeksän tuotantoennätystä ja selutehtaalla kuusi. Vuoden loppuessa myös vuosituotantoennätyksiä menee useita rikki. Nämä eivät ole syntyneet itsestään, vaan tekijänä on Kymin koko henkilöstö.

Tuleva vuosi on jälleen haasteellinen molemmille tehtaille. Voikkaalla meidän kaikkien on panostettava voimakkaasti yhdessä tekemiseen, sillä edellytykset entistä parempiin suorituksiin ovat olemassa ja kaikkien osallistumista tarvitaan. Kymillä tärkeintä on projektien täydellinen onnistuminen ja toimintatapa muutoksen omaksuminen muuttuvassa työympäristössä.

Rakennamme yhdessä UPM-Kymmene Oyj:n Kuusankosken tehtaitten tulevaisuutta ja me vain yhdessä siitä vastaamme ja siihen kykenemme.

Haluan toivottaa teille kaikille Rauhallista Joulua ja tuloksellista yhteistyötä vuodelle 2001.

Pertti Asunmaa

UPM

8/2000

Tässä numerossa mm.

- 3 Ansiomerkkijuhlaa vietettiin Koskelassa.
- 4 Projektit tutuiksi.
- 7 Kymi päällystää - henkilöstö uusien haasteiden edessä.
- 8 100-vuotissäätiön uudet apurahat saivat valtavan suosion.
- 13 KymiNet ja WoiNet otetaan käyttöön.
- 24 Paperikoneiden historian kokoaja Anders Lund.
- 36 Mikä on joulun taika?

Vakio palstat

- 52 Kiitokset, henkilöuutiset.
- 54 Eläkepäiville, osanottomme.

PÄÄJUTTU

Pertti Asunmaa

Kansikuva (Lauri Sarvoja):

Voikkaan henkilöstöhallinto-osaston naiset leipoivat pipareita vapaapäivien herkuteluhetkiin eläkkeelle jäävälle päällikölleen Jorma Virtaselle.

Kymin pitkään palvelleita juhliittiin ansiomerkkien jakotilaisuudessa Koskelassa 7.12. Kuvassa ansiomerkkien saajia. Juhlassa kuultiin Jouhikvartetin lauluesityksiä.

“YRITYKSEN ELINVOIMAISENA PYSYMINEN VAATII JATKUVAA YMPÄRISTÖN TARKKAILUA”

Kymillä muistettiin pitkään palvelleita

Kymin Paper Oy:n historia osoittaa, että elinvoimaisena pysyminen vaatii yritykseltä jatkuvaa ympäristön tarkkailua ja aktiivista toiminnan kehittämistä. On osattava luopua ja rakentaa”, tähdensi Kymi Paper Oy:n toimitusjohtaja **Pertti Asunmaa** yhtiön ansiomerkkien jakotilaisuudessa 7. joulukuuta Kuusankoskella.

“Viime vuosina olemme joutuneet vastaamaan uuden toimintaympäristön ja kilpailun vaatimuksiin. Taloutemme kuntoonsaattamiseksi ja toimintamme parantamiseksi olemme joutuneet luopumaan osasta vanhoja toimintojamme, mutta vastaa-

vasti rakentaneet uusia tuote-, investointi- ja markkinointiohjelmia”, muistutti Asunmaa ja viittasi vuonna 1998 hyväksytyyn usean vuoden strategiaan sekä saman vuoden lopulla työnantajan ja henkilöstöryhmien edustajien kanssa päätettyyn henkilöstöohjelmaan, joka oli edellytys liiketoiminnan kehittämiseksi.

“Tänään voin tyytyväisenä todeta, että parin viimeisen vuoden työme on ollut tuloksekasta. Kuluneen vuoden aikana on tehty useita tuotantoennätyksiä sekä paperi- että sellutehtaalla.

Myös henkilöstöohjelmamme on toteutunut suunnitelmien

mukaisesti ja henkilöstömäärissä ollaan lähes tavoitteessa.”

Kehitysohjelman onnistumisen maamerkinä on Asunmaan mukaan näkyvissä uusi päällystyskonehallin rakennus PK 9:n vieressä. Toinen mittava investointi, Kymin Voima Oy:n voimalaitosprojekti, on myös lähtenyt käyntiin. Yhteensä edellä mainitut investoinnit ylittävät 2 miljardin markan rajan.

“Voin siis todeta, että olemme tehneet Kymillä hyvää työtä.”

Tulokset eivät ole kuitenkaan yksittäisten ihmisten tai ryhmien aikaansaannoksia, vaan siihen on tarvittu kaikkia kymiläisiä. Tulevaisuudessa tarve yhteiseen

ponnisteluun kasvaa edelleen. Menestyäksemme me tarvitsemme toistemme ideoita, ajatuksia ja erityisesti sellaista tekemistä, joka tukee toisiamme onnistumaan ja saavuttamaan asettamiamme tavoitteita.

Toimitusjohtaja Asunmaa palautti puheessaan myös mieleen mitä tapahtui 40 ja 25 vuotta sitten, jolloin nyt ansiomerkien palkitut tulivat yhtiön palvelukseen. Hän myös kiitti ansiomerkkien saajia heidän panoksestaan yhtiön hyväksi sekä toivotti onnea ja menestystä myös tulevaisuudessa.

Jatkuu sivulla 30.

Kymin Voiman työmaa marraskuussa vuonna 2000.

Tilanne vuonna 2002 arkkitehdin näkemänä.

Kymin Voiman työmaalla alkoi perustusten teko

TEKSTI: REIJO VIRTA,
KUVA: LAURI SORVOJA

Biopolttoaineita hyödyntävän Kymin Voima Oy:n voimalaitoksen työmaalla Kuu-sanniemessä aloitettiin 11. joulukuuta perustusten teko anturoiden valamisella. Samanaikaisesti jatkuivat alueen maanrakennustyöt. Yhteensä 15 000 kuutiometrin louhintaurakasta oli joulun alusviikolla selvitetty 12 000 kuutiometriä. Maata alueella siirretään noin 18 000 kuutiometriä.

Maanrakennustyöt ja meesaununin ja PCC-laitoksen välisen hiilidioksidilinjan siirtotyöt työllistivät marras-joulukuussa kolmisenkymmentä henkilöä. Jouluseisokin yhteydessä käyttöönotettava uusi hiilidioksidilinja kulkee lähempänä paperitehdasta.

Varsinaisen voimalaitoksen rakentaminen käynnistyy Kymin rakennusosaston päällikön **Markku Pasi**n mukaan ensi vuoden maaliskuussa. Teräsrunkoinen kattilarakennus verhoillaan peltelementeillä ja lasilla. Turpiini- ja generaattorirakennuksesta tulee betonirunkoinen.

Voimalaitoksen rakennusala on yhteensä yli 10 000 neliometriä. Voimalan savupiippu kohoaa 100 metrin korkeuteen.

Alueen ilmeeseen vaikuttaa merkittävästi myös ensi vuoden alussa aloitettava polttoainekentän rakennustyö. Polttoaineen vastaanotto- ja varastointi tapahtuvat alueen teollisuusradan itäpuolella.

Kaukolämpöä Kouvolaan

johtavan putken suunnittelu on käynnissä.

Markku Pasiin mukaan voimalahanke edistyy rakennustöiden osalta aikataulun mukaisesti.

PÄÄLAITEHANKINNAT TOTEUTETTU

Projektipäällikkö, dipl.ins. **Seppo Vireä** toteaa puolestaan, että huolimatta erittäin tiukasta aikataulusta myös voimalahanke kokonaisuudessaan on aikataulussa.

Syyskuussa Kvaerner Pulpingin kanssa tehdyn kattilakaupan lisäksi on solmittu mm. Alstom Power Finland Oy:n kanssa sopimus turpiinin ja generaattorin toimittamisesta Kymin Voimalle.

Turpiinin valmistaa Alstomin tsekkiläinen Brnon tehdas ja generaattorin samoin tsekkiläinen Skoda. Voimalaitoshankkeen pääsuunnittelusta vastaa PVO Engineering.

“Olemme saaneet projektille apuvoimia Voikkaan ja Kaukaan tehtailta. Tällainen yhteistyö on luonnollista, koska Kymin Voima Oy:n hanke on osa laajasta energiantuotantoon liittyvästä kokonaisuudesta UPM-Kymmenen piirissä. Voimalahankkeita on parhaillaan käynnissä Pietarsaarella, Jämsäkoskella sekä Ristiinassa”, muistuttaa Seppo Vireä.

Kymin Voimaa ja projektia esiteltiin sellun ja energian väelle

Kymin Voima -projektin väki järjesti 29.11. messutapahtuman, jossa esiteltiin Kuu-sanniemeen rakennettavan uuden voimalaitoksen toimintaa sekä tila- ja ympäristöratkaisuja niille sellun ja energian toimihenkilöille, jotka tavalla tai toisella työskentelevät voimalaitoksen parissa. Tilaisuuteen osallistui

noin 50 henkilöä.

Vanhan päällystyslaitoksen 4. kerrokseen oli koottu metrikaukalla voimalaitoksen piirustuksia ja rakennusvaiheista kertovaa kuvitusta. Vastaavanlainen tapahtuma järjestetään myöhemmin myös paperitehtaan ja teknisen osaston väelle.

TEKSTI JA KUVAT: REUJO VIRTÄ

Artti-projektin tuotekehitys heijastuu laajasti koko Kymin integraattiin

Tuote, jota Kymillä PK 8:n uusinnan jälkeen tehdään, on puuttunut UPM-Kymmeneltä. Siksi tuotekehityksessä on jouduttu aivan uusiin ratkaisuihin. Artti-projektiin liittyvä tuotekehitys ei sen vuoksi ole pelkästään hienopaperitoimialan ja Kymin hanke”, sanoo UPM-Kymmene Fine Paperin tutkimus- ja tuotekehitysjohdaja **Markku S. Korpela**.

“Monet tulevan prosessin osista ovat käytössä konsernin muilla tehtailla ja niistä on kokemuksia. Sen sijaan kokonaisuuden kasaamisessa ja tuotekonseptissa joudutaan miettimään aivan uusia asioita.”

Asioita, joita on jouduttu perusteellisesti miettimään hienopaperissa, ovat erilaiset massat ja massojen paperitekninen potentiaali. Erityisesti massojen lujudet ja optiset ominaisuudet ovat olleet tutkimuksen kohteena enemmän kuin aikaisemmin. On myös jouduttu etsimään kokonaan uusia ratkaisuja.

Artti-hankkeen merkityksen vuoksi tarvitaan uudenlaista työnjakoa. Isojen tuotekehityksistä hienopaperissa vastaavan Markku Korpelan panoksen lisäksi toimiala osallistuu hankkeeseen muutenkin aktiivisesti. Myös yhteistyö Kymin ja Dör-

penin välillä on entisestään tiivistynyt.

“Toiminta on muuttunut operatiiviseksi tuotekehitykseksi. Kaikki tuotekehitys, jota tehdään, lähtee hienopaperitoimialan strategiasta. Kymin ei enää tarvitse miettiä ‘sinisiä ajatuksia’. Niitä tulee entistä enemmän miettiä toimiala- ja konsernitasolla. Teemme tuotekehityksessä vain hienopaperin strategian edellyttämät asiat ja kohdistamme niihin resurssit.”

“Sovittujen tehtävien puitteissa tutkimusresursseilta tietenkin edellytetään innovatiivisuutta ja ennakkoluulottomuutta. Jos resursseissa on vajeita, saamme tarvittaessa apua aikauslehtipaperit-toimialalta. Olemme tehneet myös joitakin testauksia konsernin muissa tutkimuslaitoksissa. Näin on voitu Kymin tutkimuksen työkuorma säilyttää samana.”

“Toimialan periaatteen mukaan tehtaot varustetaan sellaisella teknisellä henkilöstöllä ja resursseilla, että sovitut tehtävät pystytään toteuttamaan hyvin pitkälle tehtaiden omin voimin. Näin on tilanne myös Artti-projektissa. Raaka tuotekehitykseen liittyvä työ tehdään Kymin resursseilla.”

Täysipäiväisesti tuotekehitykseen osallistuvat Kymiltä

Jarmo Sakki ja **Jyrki Kohtala**. Muut Kymin tutkimuksen resurssit **Matti Sipilän** johdolla tukevat tuotekehityshanketta ja palvelevat edelleen myös koko hienopaperitoimialaa.

Artti-projektin tuotekehityksen tiimoilta pidetään kerran kuukaudessa kehityspalaveri, jossa varsinaisesta “rautaprojektista” on mukana **Stefan Fors** sekä markkinoinnista **Heikki Hyvärinen**. Näin tuotekehityksen edistymiseen liittyvät tiedot kulkevat eri tahoille viivytyksettä.

INTEGRAATTI UUTEEN VAIHEESEEN

Artti-projektin tuotekehitys käynnistyi jo noin kaksi vuotta sitten ensimmäisten konseptien testaamisella. Pian päädyttiin tuotealueeseen, jolle nyt rakennetaan tuotantolinjaa.

Tämä on merkinnyt Kymin integraatin heräämistä uuteen vaiheeseen. Koko integraatin kannalta on merkittävä asia se, että siirrytään päällystämättömistä päällystettyihin lajeihin.

“Se sopii hienopaperin Euroopan strategioihin erittäin hyvin ja virtaviivaistaa Kymin ja Dörpenin tuotantoa.”

Kymin pitkällä kokemuksella paperin päällystämisen oli erittäin suuri merkitys, kun tuotan-

Markku S. Korpelan mukaan toimiala osallistuu aktiivisesti tuotekehitykseen Artti-projektissa.

Tuotekehitys ei ole vain tehtaalla ja laboratoriossa työskentelyä. Kerran kuukaudessa pidetään yhteinen kehityspalaveri, jossa tehtaalla ja tuotekehityksen yhteistyötä tiivistetään.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Jatkoa edelliseltä sivulta.

tosuunnan muutoksesta päätettiin. "Näin vaativaa hanketta tuskin olisi annettu tehtaalle, jossa ei ole päällystetty paperia. Kymin pitkän päällystyskokemuksen ja -kulttuurin varaan rakennetaan hyvin paljon. On mukava nähdä, että nyt jatketaan sitä, mikä päällystyslaitoksilla aloitettiin. Laadullisia ongelmiahan ei Kymillä päällystämässä ollut."

Artti-projekti antaa vauhtia myös sellutehtaan kehittämiseen. "Sellutehtaan asiakas eli paperitehdas on jatkossa entistä vaativampi, koska paperitehtaan asiakkaat ovat vaativampia. Se puolestaan johtuu siitä, että Kymi tulee toimittamaan markkinoilta nyt puuttuvan tuotteen." Sisäisenä asiakkaana paperitehdas on yhä vaativampi myös siksi, että kelvollinen päällystys pohjapaperi asettaa sellun laadulle ja sen pysyvyydelle tiukoja vaatimuksia.

PAINOPISTE MUUTTUU

Artti-projektiin liittyvä teknologinen kehitys tapahtuu vain muutaman yhteistyökumppanin kanssa. "Tutkimuksen työkuormaa on vähennetty keskittymällä yhteistyöhön avaintoimittajien kanssa. Siten meillä ei ole resursseista huutavaa pulaa, vaan päinvastoin."

Markku S. Korpelan mukaan kaikki edellä mainitut asiat ovat myös muuten muuttamassa tutkimuksen painopistettä. Tutkimusosastojen ei enää edellytetä toimivan sellaisina tiedonlähteinä kuin aikaisemmin. Tutkimusorganisaatio hyödyntää esimerkiksi yliopistoissa ja korkeakouluissa olevaa käyttämätöntä kapasiteettia ja tietoa.

TEKSTI: IRMA NIEMI, KUVA: LAURI SORVOJA

Työvoimamessuilla pistäytyi noin 300 henkilöä. Haettavina olevat noin 70 työpaikkaa ja Artti-projekti kiinnostivat väkeä kovasti.

Artti-työvoimamessut oli menestys

Marraskuun viimeisenä päivänä Kymin paperitehtaalla järjestettiin ensimmäiset työvoimamessut yhtiön historiassa.

Kymiläisille suunnatussa messutapahtumassa esiteltiin PK 8:n uusinnan ja päällystyskone 3:n investoinnin vaikutuksesta hakuun tulevia työpaikkoja sekä annettiin tietoa investoinnista yleensä. Hienopaperitehtaan 4. kerroksessa pidetyssä tilaisuudessa vieraili noin 300 henkilöä, mikä ylitti kaikki odotukset.

"Tärkeimpänä tavoitteena oli hakuun tulevien työpaikkojen esittely ja hakutapahtuman näyttäminen tuleville työnhakijoille. Uusia työpaikkoja, jotka ovat sekä päivä- että vuorotöitä, tulee hakuun pyöreästi noin 70", kertoo tapahtuman yhtenä puuhamielisenä toiminut **Marko Lumio**.

Hän kertoo edelleen, että vastaanotto vieraiden puolella oli todella hyvä. "Tällainen tapahtuma oli kymiläisille aivan uutta.

Ihmiset olivat kiinnostuneita ja esittivät paljon kysymyksiä tukiryhmien henkilöille. Yleinen mielipide oli, että tällainen koko päivän tapahtuma tavoittaa parhaiten kaikki tiedonhaluiset verrattuna esimerkiksi tunnin tiedotustilaisuuteen."

PK 8:n uusinnasta ja päällystyskone 3:n rakentamisesta oli havaintomateriaalina esitteitä, esittelyvideoita sekä layout- ja läpyleikkauksuvia. Uusista työpaikoista kertoivat Artti-tukiryhmien jäsenet, jotka ovat oman työnsä ohella mukana projektissa keskustelemassa uusista, investointiin liittyvistä ratkaisuista.

"Ilman tukiryhmien henkilöiden panosta koko messutapahtumasta ei olisi tullut mitään. Suuret kiitokset pitää sanoa kaikille messujen järjestelyyn osallistuneille henkilöille."

Työvoimamessuilla esittelyssä olleista työpaikoista tiedotetaan Notesissa olevassa Kymin työvoimakeskussovelluksessa, jonka avulla niitä myös haetaan.

KURSSIN VOITTAJA ARVOTTU

Työvoimamessuilla arvontalipukkeen täyttäneiden kesken arvottiin kurssi.

5.12. suoritetussa arvonnassa kurssipaketin voitti **Mikael Koski** arkkisalista. Lämpimät onnittelet Mikaelille!

Onneltarena toimi **Pirjo Rautanen** henkilöstöhallinnosta.

Voittaja saa valita ammattiin liittyvän koulutus-tilaisuuden Metsäteollisuuden Koulutuskeskuksen (Metsko) tarjonnasta.

TEKSTI: MARTTI PURMONEN

Kymi päällystää - henkilöstö uusien haasteiden edessä

Kaksi vuotta on kulunut Kymin työnantajan ja henkilöstön välisestä sopimuksesta, jolla luotiin linjaukset henkilöstömäärän supistamiselle, säästöohjelmille ja toimintatavan kehittämiseksi. Ohjelmaa on toteutettu tavoitteellisesti ja määrätietoisesti, ja nyt voidaan todeta, että henkilöstömäärien sopeuttamisessa toimintaa vastaavaksi on päästy tavoitteisiin.

Toimintatapojemme kehittäminen on myös ollut koko ajan esillä. Varsinainen lähtölaulus asialle annettiin maaliskuun lopussa 1999. Osastoilla on tehty erilaisia toimenpiteitä ja osastojen ja henkilöstöryhmien edustajista muodostuvalla noin 50 henkilön kokoonpanolla on parin kuukauden välein tarkasteltu kehitystä ja opittu toisillemme.

Mitä sitten on hyvä toimintatapa? Minun näkökulmastani se on sellaista yhteistä toimintaa, jolla varmistetaan sekä tulos-

että tuotantotavoitteiden saavuttaminen. Hyvässä toimintatavassa ihmiset tietävät tavoitteensa, osaavat tehdä oikeita toimenpiteitä ja nauttivat tekemisistään. Hyvän toimintatavan työyhteisöstä löytyy työn iloa, tervettä itsetuntoa, rohkeutta tehdä asioita ja halua tukea toisiaan.

Edellä kuvaamani on ihanne. Käytännössä koemme usein pettymyksiä, mutta uskon vahvasti, että meillä kaikilla on halu kuvaamani kaltaiseen yhteisöön. Tätä mielestäni kuvaa hyvin edellä mainitsemani ryhmän konkreettiset ajatukset siitä, mitä konsernimme arvot avoimuus, luottamus ja aloitteellisuus merkitsevät Kymille.

Ryhmä kiteytti arvomme seuraavasti:

- ole rehellinen, oikeudenmukainen ja luottamuksen arvoinen
- ota vastuu omasta työkäytännöstäsi
- jaa vastuuta ja haasteita

- luota ihmisten ideointi- ja arvostelukykyyneen - etsi vaihtoehtoja ja keskity ratkaisuihin
- ole suvaitseva ja erilaisuutta kunnioittava sekä avoin ja myönteinen uusille asioille.

Edellä oleva luettelo sisältää paljon asiaa. Toimiminen näillä periaatteilla luo mahdollisuuden tehdä työtä kaikille hyvässä työyhteisössä. Arvojen toteutuminen edellyttää kuitenkin kaikkien panosta.

Kymi on siirtymässä päällystäväksi paperitehtaaksi. Käytännössä se merkitsee suuria muutoksia vanhoihin toimintatapoihin. On opittava uusia asioita ja uusia tekemisen malleja. Näen erityisen tärkeänä oppia ymmärtämään asiakkaitamme ja heidän tarpeitaan ja mitä ne vaikuttavat tekemiseen. Meneillään oleva projekti ei ole myöskään pelkästään paperitehtaan asia vaan sillä on vaikutusta toimintaamme koko ketjussa. Uudet vaatimukset paperissa asettavat mm. sel-

lulle uusia haasteita. Mitä tämä muutos vaikuttaa osaamisvaatimuksiimme? Sitä meidän varmasti pitää pohtia joka paikassa ja ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Yhdessä tekemisen taito korostuu entisestään. Yhdessä tekeminen ei ole vain osaston sisäistä yhteistyötä vaan toimintaa yli osastorajojen. Tulevaisuudessa onnistuminen edellyttääkin meiltä kykyä nähdä koko toimintaketju yhteistyökumppaneiden ketjuna, jossa jokainen tukee toistensa onnistumista asiakaisiin suuntautuvan liiketoiminnan onnistumiseksi.

Apurahajuhlissa musisoivat likka, Risto ja Eetu Taavitsainen.

KUUSANKOSKEN JA KYMENLAAKSON APURAOJA JAETTIIN 800 000 MK

100-vuotissäätiön uudet apurahat saivat valtavan suosion

Kymin Osaakeyhtiön 100-vuotissäätiön uudet, Kuusankosken ja Kymenlaakson apurahat herättivät valtavan kiinnostuksen kuusankoskelaisten ja muitten kymenlaaksolaisten keskuudessa.

Anottu apurahamäärä nousi yli kymmenkertaiseksi jaettavissa olevaan rahamäärään nähden. Nämä uudet syksyn apurahat jaettiin 4.11. Koskelassa. Apurahan sai 116 henkilöä ja 18 yhteisöä. Jaettu kokonaissumma oli 800 000 markkaa.

Apurahalautakunta joutuikin vaikean tehtävän eteen käsitel-

lessään 649 hakemusta ja valitessaan niiden joukosta ne 134 hakemusta, joille apuraha voitiin myöntää. Apurahalautakunnan sihteeri **Marjatta Käki** kertoo, että hakemusten käsittelyssä oli erittäin tiukkalinjaisia. Kuusankosken apurahoissa harrastusapurahoja myönnettiin muutamille lahjakkaille henkilöille. Myönnetty summa oli lähes 11 prosenttia haetusta rahamäärästä.

Kymenlaakson apurahojen jaossa etsittiin opinnoissaan pitkällä olevia henkilöitä, ja apuraha annettiin noin 12 prosentille

hakijoista.

“Apurahojen saajat ovat eri alojen, opiskelutyönsä loppusuoralla olevia henkilöitä. Yhdistysten joukko on pieni, mutta se edustaa monipuolisesti kotiseudullamme tehtävää nuorisokasvatusta, perinteen keruuta ja pieneltä osin myös vammaistyötä.”

Marjatta Käelle tämän syksyn hakemusten käsittely oli viimeinen. Hän jää vuoden vaihteessa eläkkeelle hoidettuaan apurahalautakunnan sihteerin tehtäviä säätiön perustamisvuodesta 1972 lähtien. “Säätiö on ollut minulle tärkeä toiminta-

kenttä 28 vuoden ajan. Olen aina ihmetellyt sitä opiskelun kirjoja ja ihmisten innovatiivisuuden määrää. Tällä tietomäärällä on vain tapana karata ulos Kymenlaaksosta. Tätä poistumista pitäisi meidän laaksolaisten kynsin hampain vastustaa.”

VASTA KOKEILU

Uudet apurahat olivat haussa syyskuussa. Niistä Kymenlaakson apurahan osuus oli tarkoitettu joko Kymenlaaksossa asuville, tai sieltä kotoisin oleville jatko-opiskelijoille. Apurahoja

100-vuotissäätiön tunnustuspalkinto "Rouva Säätiölle"

Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön paikallisen hallintokunnan pitkäaikaisen sihteerin sekä nykyisen apurahalautakunnan sihteerin **Marjatta Käen** työpöydän kautta on vuodesta 1972 lähtien kulkenut lähes 10 000 hyväksytyä apuraha-anomusta. Mainittuna aikana säätiö on jakanut yhteensä noin 25 miljoonaa nykymarkkaa vastaavan summan.

Joulukuun 7. päivänä Marjatta Käki vastaanotti itse säätiöltä tunnustuspalkinnon toiminnastaan säätiön aktiivisena puolestapuhujana ja asioiden monipuolisena hoitajana.

"Olit säätiössä niin näkyvä ja tähdellinen henkilö, että keksin Sinulle epävirallisen arvonimen 'Rouva Säätiö'. Olen iloinen, että se ilmaus on saavuttanut laajan hyväksynnän", sanoi sata-vuotissäätiön hallituksen pu-

Marjatta Käen hymy oli eläkepäivien kynnyksellä vuoden 2000 lopulla yhtä lämmim . . .

heenjohtaja, maaherra **Matti Jaatinen** luovuttaessaan Käelle kunniakirjan ja rahasumman.

Jaatisen mukaan mikään tunnustuspalkinto ei riitä kuvaamaan Käen merkitystä. "Eli Rouva Säätiötä olisi ollut, ei säätiö olisi sen näköinen, kuin se nyt on. Olet moninkertaisesti ylittänyt sihteerin työlle asetettavat vaatimukset. Koska olet teh-

. . . kuin jaettaessa 100-vuotissäätiön ensimmäisiä apurahoja vuonna 1973. Apurahaa vastaanottajana Armas Vesanen, luovuttajana Lars Riihinen. Taustalla Marjatta Käki ja Åke Lindholm.

tävissäsi sisäistänyt säätiön tehtävät, olet myös merkittävästi auttanut säätiön apurahalautakuntaa sen vaikeassa tehtävässä, apurahojen jaossa", sanoi Jaatinen.

Marjatta Käen toiminta Kuusankosken hallintokunnan ja apurahalautakunnan sihteerinä alkoi säätiön perustamisvuonna 1972 ja on keskeytyksettä jatkunut tähän päivään saakka.

Yhtiön palvelukseen Käki on tullut vuonna 1956 ja jää eläkkeelle vuoden 2000 lopussa.

"Säätiö on ollut minulle rakkas. Olen erittäin onnellinen tunnustuspalkinnosta. Miellyttävien muistojen kanssa on hyvä elää eläkepäivillä", sanoi Marjatta Käki.

saattoivat hakea myös alueella toimivat yhdistykset opintotoiminnan tukemiseen.

Kuusankosken apuraha puolestaan koski joko paikkakunnalla asuvia tai täältä kotoisin olevia yksityisiä henkilöitä, kuusankoskelaisia yhdistyksiä ja ryhmiä. Nämä apurahat suunnattiin erityisesti opiskeluun, mutta myös harrastustoimintaan.

Uusien apurahojen jako oli tänä vuonna kokeilua ja kokeemukset hyödynnetään ensi vuoden suunnitelmissa. Säätiö on pitkään etsinyt sopivia keinoja toimintapiirin laajentamiseksi,

joten tämän syksyn apurahojen suosio osoitti säätiön olevan oikeilla jäljillä. Toiminnan yleishyödyllisyyden takaamiseksi säätiön usean miljoonan markan vuosittaiset osinko- ja korkotulot ohjataan perinteistä toimintapiiriä laajemmalle alueelle.

Apurahan saajien nimiluettelo on sivulla 42.

Kuusankosken ja Kymenlaakson apurahat 2000

Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön hallitus on kokouksessaan 16.11.2000 päättänyt jakaa seuraavat Kuusankosken ja Kymenlaakson apurahat:

Kuusankosken apurahat

Yksityishenkilöt	88 kpl	358 000 mk
Yhteisöt	10 kpl	42 000 mk
Yhteensä	98 kpl	400 000 mk

Kymenlaakson apurahat

Yksityishenkilöt	28 kpl	345 000 mk
Yhteisöt	8 kpl	55 000 mk
Yhteensä	36 kpl	400 000 mk

Kuvassa NorService-palvelukeskuksen henkilökuntaa. "Voimme valmistaa pieniä ja standardoimattomia arkkikokoja, eri tavoin pakattuja toimistopapereita ja erikoiskokoisia rullia esimerkiksi digitaalipainatukseen ja tarjota joustavia ratkaisuja", kertoo toimitusjohtaja Dieter Hanneken (edessä oikealla).

NORSERVICE VIHITTIIN KÄYTTÖÖN

UPM-Kymmene laajentaa palvelunsa uusille alueille

UPM-Kymmenen NorService-palvelukeskus vihittiin käyttöön joulukuun 1. päivänä Dörpenissä Saksassa. Uusi tuotantolaitos, joka on ollut täydessä käynnissä marraskuun alkupuolelta lähtien, avaa yhtiön asiakkaille uusia palvelumahdollisuuksia ja ratkaisuja, kuten pieniä digitaalipainatukseen käytettyjä rullia, erikoiskokoisia arkkeja ja personoituja pakkauksia.

"UPM-Kymmene laajentaa tuotealueensa ja palvelunsa aivan uudelle alueelle, joka on syntynyt mm. digitaalisen painatuksen nopean kehityksen ja kotitulostimien lisääntyneen suosion myötä", kertoo NorService-

cen toimitusjohtaja **Dieter Hanneken**.

NorService pystyy valmistamaan joustavasti tuotteita, joita on vaikea tehdä perinteisillä tehdasmittakaavan tuotantoon suunnitelluilla tuotantolinjoilla.

"Voimme valmistaa pieniä ja standardoimattomia arkkikokoja, eri tavoin pakattuja toimistopapereita ja erikoiskokoisia rullia esimerkiksi digitaalipainatukseen ja tarjota joustavia ratkaisuja. Tämä yhdistettynä personoituu ja luovaan pakkausten suunnitteluun asiakkaan tarpeiden mukaisesti merkitsee lisäarvoa nykyiselle, jo sinänsä korkealle palvelulle UPM-Kymmenen

isoilta tehtailta", Hanneken painottaa.

Hän on vakuuttunut siitä, että UPM-Kymmenen kyky tarjota entistä monipuolisempi tuotevalikoima luo kasvumahdollisuuksia myös asiakkaille. "Seuraamme jatkuvasti kehitystä UPM-Kymmene Fine Paperin tuotekehitysosaston kanssa ja olemme valmiita vastaamaan haasteisiin, joita tulevaisuuden painotekniikat tuovat mukanaan - pystymme tarjoamaan partneriasiakkaillemme uusia tuotteita sitä mukaa kun tarve syntyy."

Ensimmäisessä vaiheessa palvelukeskus käsittää arkkileikkurit sekä graafisille papereille

että A4/A3- ja erikoiskokoisille arkeille, pituusleikkurin ja pakkauslinjat sekä arkkituotteille. 10 miljoonan euron investointi loi alueelle noin 60 uutta työpaikkaa.

NorService sijaitsee Dörpenissä, Luoteis-Saksassa, Euroopan markkinoiden keskellä ja lähellä UPM-Kymmenen saksalaista hienopaperitehdasta, Nordland Papieria. Laitos pystyy hyödyntämään jo olemassaolevia hyviä tietotekniikka- ja logistiikkapalveluita sekä tehtaan tieto-taitoa. Tuotteet myydään UPM-Kymmenen kansainvälisen myynti-organisaation kautta.

Ammattitutkinnoissa teollisuusoppilaitos ja tehdas kiinteässä yhteistyössä

Ammattitutkintojen oleellinen uusiminen tapahtui 90-luvun puolivälissä. Laki ja asetus annettiin 1994. Metsäteollisuus tuli mukaan hyvin nopeasti, koska oli olemassa yhteistä, valtakunnallisesti korkeatasoista koulutusta. Sitä järjestivät täydennyskoulutuslaitokset ja koulutuskeskukset kuten AEL ja Pohto.

Tutkinnoilla oli hyvä mitata koulutustuloksia ja ikään kuin luonnollisena asiana kurssit päättyvät ao. koulutusaihetta käsittelevään kokeeseen. Jotta koulutus on riittävän laaja-alaista eikä sattumanvaraista, on opiskelijalle laadittava HOPS eli henkilökohtainen opiskelusuunnitelma.

NÄYTÖSSÄ TEHDAS MÄÄRÄÄ OSAAMISTASON

Työelämän tutkintotasoa on kolme: perustutkinto, ammattitutkinto ja erikoisammattitutkinto. Tutkintojen suorittaminen on riippumatonta opiskelumuodosta: siis istutko koulunpenkillä, opiskeletko käytännön töitä tehdessä ja kirjallisuuteen tukeutuen vai kurseilla teoretietoja opiskellen.

Ammattitutkintojen perusteissa määritellään osaamisen mittausta. Keskeisenä mittausmuotona on näyttö ao. henkilön työpaikalla. Laaja-alaista osaamista mitataan kursseihin liitty-

villä kokeilla, esimerkiksi paperiteollisuuden tutkinnoissa.

Ammattitutkinnon työkohteessa on henkilön osoitettava hallitsevansa täysin yksi tehtäväkokonaisuus ja kaksi muuta tehtäväkokonaisuutta niin, että hän pystyy toimimaan niissä varmiehenä. Työsuorituksen yhteydessä arviointikriteereitä ovat mm. työturvallisuus, taloudellisuus, laatu- ja ympäristötietoisuus, yhteistyötaito, yrityksen ja tehtaan yleistietous sekä käynnissäpitotietämys.

Nämä ovat juuri niitä asioita, joihin teollisuusoppilaitostemme laaja-alainen koulutus on kohdistettu. Jos oppilaallamme on hyvät pohjatiedot, esim. perustutkintoon päättyvän yleisen ammattikoulun suoritus hyvin arvosanoin, on erikoisoppilaitoksissa mahdollista päästä ammattitutkintovalmiuteen. Kun koulutus kestää kaksi vuotta kuten teollisuusoppilaitoksessamme, siihen voidaan sisällyttää hyvä ja laaja töiden opetus myös käytännössä.

Näytössä osaamisen edellytystasona on tehtaan vaatimustaso. Vaikka oppilaitokselle on hyväksytty tutkintojen vastaanotto-oikeus, tehdasyksiköt määrittelevät vaatimustason työtehtävien osalta.

OPPIMISTA JA OSAAMISTASON NOSTAMISTA

Uskon, että vastaisuudessa yleis-

ten ammattikoulujen kaikkien linjojen kolmivuotisuuden ja niihin sisältyvien puolen vuoden työssäoppimisjaksojen ansiosta kouluumme tulijoilla on perustutkinto valmiina. Me jatkamme siitä ammattitutkintoon valmistavalla koulutuksella.

Valtakunnallisissa erikoisoppilaitoksissa järjestettävillä kurseilla, esimerkiksi AEL:ssä, Metskossa ja Pohtossa, henkilöllä on mahdollista syventää opintojaan ja suorittaa erikoisammattitutkinto.

Muistutan kuitenkin, että ensisijainen tavoite on oppiminen ja osaamistason nostaminen - ei tutkinto sinänsä.

Kaikki kouluttajamme ovat asiantuntijoita omalla alueellaan. UPM-Kymmene-konsernissa ammattitutkintojärjestelmän kehittämisestä vastaa Jari Nyström.

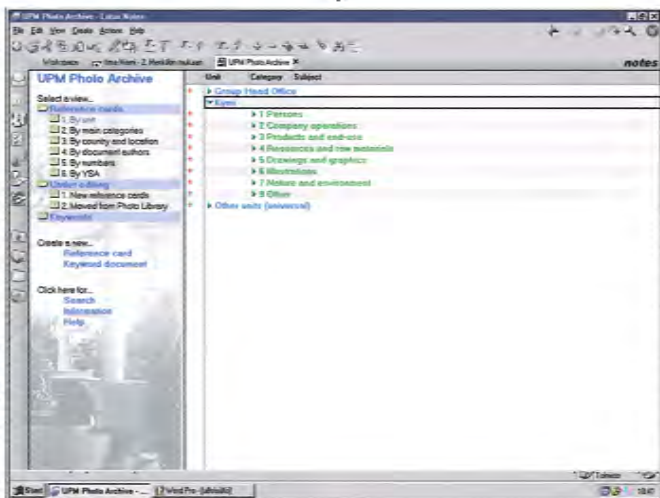
Kuusankosken tehtailla 21 paperiteollisuuden ammattitutkintoa

Voikkaan tehtaalla on tällä hetkellä paperiteollisuuden ammattitutkinnon suorittanut 11 henkilöä, joista naisia on neljä. Lisäksi opintosuunnitelman on tehnyt 17 henkilöä, joista naisia on kaksi. He ovat kaikki lähellä loppukoetta ehkä jo ensi vuoden aikana.

Kymillä on paperiteollisuuden ammattitutkinnon suorittanut 10 henkilöä, joista yksi on nainen. Kesken opinnot ovat kolmella henkilöllä, ja he valmistuvat 1-2 vuoden sisällä.

Ammattitutkinto ja passi osaamisesta. Kymin teollisuusoppilaitoksen rehtori Esko Niittymäki kertoo oheisessa kirjoituksessa omista näkemyksistään ja teollisuusoppilaitosten roolista ammattitutkinnoissa.

UPM Photo Archive -tietokannan pääsivu.

“Kuvat vaativat huolellista käsittelyä”, Hannu Häkkinen kertoo.

Valokuville sähköinen tietopankki

UPM-Kymmenen arkistotoimessa on käynnistetty valokuvien sähköinen arkistointiprojekti. Tavoitteena on saada arkistoitavista valokuvista tiedot yhteiseen UPM Photo Archive -tietokantaan Notesissa maittain ja paikkakunnittain.

UPM-Kymmenen arkistoissa on arviolta noin 450 000 kuvaa. Kaikki taltioitavat kuvatiedot pyritään saamaan tietokantaan viimeistään vuonna 2003.

Kuvaprojektia johtaa konsernin arkistotoimen päällikkö Ari Sirén. Kuusankoski on yksi ensimmäisistä paikkakunnista, jon-

ne kuvaprojekti tuli. Muut tähän mennessä projektiin lähteneet paikkakunnat ovat Valkeakoski ja Kaipola.

Kuusankoskella Kymin keskusarkistossa projektissa ovat työskennelleet arkistopäällikkö Birgit Rantala ja Hannu Häkkinen, joka palkattiin keväällä projektin erityisasiantuntijaksi. Häkkinen opiskelee Joensuun yliopistossa pääaineenaan Suomen historia. Meneillään oleva kuvaprojekti liittyy arkistonhoitotutkimuksen peruskurssiin, jonka suorittaa Joensuun maakunta-arkistossa. Häkkinen lopetti

työnsä Kymillä marraskuussa.

Kymin keskusarkistossa on tällä hetkellä noin 100 000 kuvaa. Näistä noin 30 000 kuvaa oli järjestetty jo aikaisemmin, mutta kuvatietoja ei ollut taltioitu mihinkään sähköiseen kuvapankkiin. Varhaisimmat arkistosta löytyvät kuvat ovat vuodelta 1870.

MONTA VAIHETTA

Kuvien arkistoinnissa on monta työvaihetta, ennen kuin kuvatietoja päästään edes tallentamaan sähköisesti. Työ on Hannu Häkkinen mukaan ollut mielenkiintoista - välillä todellista salapoliisityötä.

Ensimmäisenä työvaiheena Häkkinellä oli valokuvien lajittelu käsin, mikä vei paljon aikaa. Kuvat täytyi lajitella aiheittain erilaisiksi kokonaisuuksiksi, jotta niiden käsittely ja taltiointi saataisiin mahdollisimman hallittavaksi ja toimivaksi kokonaisuudeksi.

“Tarkoituksena on luoda paitsi sähköinen myös manuaalinen arkistointijärjestelmä, jossa kuvat tarkistetaan, säilytetään ja hävitetään sovitun käytännön mukaisesti. Kuvasta saattaa olla nimittäin montakin kopiota, jolloin ylimääräiset täytyy hävittää”, Häkkinen kertoo.

UPM Photo Archive -tietokannassa jokaista kuvaa varten on oma viitetietokorttinsa, joka vaatii kuvasta tietyn asiasisällön. “Ennen kuin viitetietokorttia voidaan täyttää, on kuvan tunnistetietojen oltava selvillä. On tiedettävä esimerkiksi, mistä kuva on ja milloin se on otettu. Harvoin kuvissa on päivämääriä, joten aika on pystyttävä ‘haarukoimaan’ muuten. Samoin kuvassa olevat henkilöt, mahdolliset koneet ja tilanne on yritettävä selvittää”, hän jatkaa. Tämän

kaiken selvittämisessä on apua ollut erilaisista historiankirjoista ja yhtiön lehdistä.

Marraskuussa UPM Photo Archive -tietokantaan oli Kymin keskusarkistosta viety kuvatiedot vajaasta 3 000 kuvasta - osa tiedoista koskee laajoja kuvasarjoja.

ARKISTOINTI MIETITTÄVÄ JO KUVAA OTETTAESSA

Kuva-arkistoinnissa on huomioitava paitsi kuvien sijoittelu arkistoon myös niiden käsittely, säilytyslämpötila ja -kosteus. Sähköisen kuva-arkiston ja manuaalisen arkistoinnin on toimitettava yhteneväisesti.

Birgit Rantala ja Hannu Häkkinen kertovat, että kuvien arkistointia ajatellaan nyt ensimmäistä kertaa kokonaisvaltaisesti. Ei riitä, että kuvilla on paikka, jossa niitä säilytetään tai että kuvasta löytyvät tiedot tietokoneelta. Erilaiset kuvatyyppit, diat, värikuvat, mustavalkokuvat, negatiivit, tarvitsevat omat ohjeensa ja käsittelynsä arkistossa.

Jo siinä vaiheessa, kun kuvia otetaan, pitäisi miettiä niiden jatkokäsittelyä: arkistoidaanko ne vai heitetäänkö pois - tai kuvataanko dialle vai negatiiville. Arkistoinnin kannalta olisi ehdottoman tärkeää saada kuvan mukana myös negatiivit, jotka säilyttävät ominaisuutensa kauemmin kuin itse kuva.

Tämä ajattelu pyritään jatkossa huomioimaan Kymin viestintäosastolla, jossa osaston käyttökuva-arkiston tiedot taltioidaan yhteneväisesti konsernin UPM Photo Archive -tietokannan kanssa. Viestintäosastolla on käynnistetty tähän liittyvä projekti tänä syksynä. Notesissa olevan käyttökuvien sähköisen kuvapankin nimi on Kym Photo Library.

KUUSANKOSKEN TEHTAILLA

KymiNet ja WoiNet käyttöön

Voikkaan tehtaalla intranet, WoiNet, pyritään ottamaan käyttöön viikolla 51. Kymillä uuden intranetin, KymiNetin, käyttöönotto on noin viikkoa myöhemmin eli 31.12.

Intranet on jatkossa sähköisen viestinnän pääviestintäkanava Kuusankosken tehtailla. Se täydentää tehtaiden muuta viestintää - eikä esimerkiksi syrjäytä jokapäiväisessä työssä henkilökohtaisen tapaamisen ja keskustelun merkitystä, tiedotustilaisuuksia, kokouksia tai perinteisiä seinäilmoitustauluja.

Voikkaan tehtaalla nykyinen Notes-ilmoitustaulu säilytetään WoiNetin rinnalla kuukauden verran, mutta sitä ei enää päivitetä. Kaikki uudet tiedotukset siirretään vain WoiNetiin. Voikkaan tehtaalla henkilökunnalle jaettavassa tiedotteessa kerrotaan WoiNetin käyttöönotosta tarkemmin.

Koska Voikkaalla on Lotus Notesin päivitys jo tehty, ja sen käyttäjät siirtyneet uuteen Notesin osoitekirjaan, myös WoiNet on pystytty suojaamaan. Voikkaalaiset kirjautuvat WoiNetiin henkilökohtaisella käyttäjätunnuksella ja salasanaalla.

Vuodenvaihteessa käyttöönotettavassa KymiNetissä käyttäjätunnuksia ja salasanaa ei vielä tarvita. Kymin Lotus Notesin päivitykset jatkuvat näillä näky-

min ainakin helmikuuhun asti, ja uuteen osoitekirjaan siirtymisen ajoittuu maaliskuuhun. KymiNetissä olevan tiedon avoimuudesta on osastoille annettu ohjeet.

Kymillä intranettiin tutustumisesta ja käytönopastuksesta huolehtii yli 120 henkilöä eri osastoilta. Opastukseen nimettyjen henkilöiden luettelo on Notesin ilmoitustaululla - Missä mennään ja edelleen intranet/internet -kohdassa.

Kymillä Notesissa oleva ilmoitustaulu on KymiNetin rinnalla kaksi viikkoa, mutta kuten Voikkaalla sitä ei päivitetä. Kaikki uusi tieto laitetaan vain KymiNetiin. Kymi Paperin nykyinen intranet puretaan KymiNetiin, ja tämä työ on jo pääosin tehty. Siirtymävaiheessa vanhaan intranettiin rakennetaan kuitenkin linkki (Linkit KymiNetiin), joka tietyn ajanjakson jälkeen poistetaan.

Vuodenvaihteessa julkistetaan Kymin ja Voikkaan yhteinen julkaisu, jonka tehtävänä on selvittää intranetin käyttöön liittyviä perusasioita ja taustoja.

Uusia tuotantoennätyksiä Kymillä ja Voikkaalla

Marraskuussa Kymin ja Voikkaan tehtaalla päästiin jälleen kirjaamaan uudet tuotantoennätykset. Kymin paperitehtaan uudeksi rullatuotannon vuorokausiennätykseksi on saatu 2 296 tonnia. Myös sellutehtaalla paranneltiin vuorokausiennätys 1 527 tonniin.

Voikkaan tehtaalla PK 11:llä marraskuussa meni lujaa, sillä koneen uudeksi nopeusennätykseksi päästiin kirjaamaan 1 203 metriä minuutissa.

Kymi tehostaa logistiikkaansa ja osallistuu koko Suomen vientitoimitusten kehittämiseen

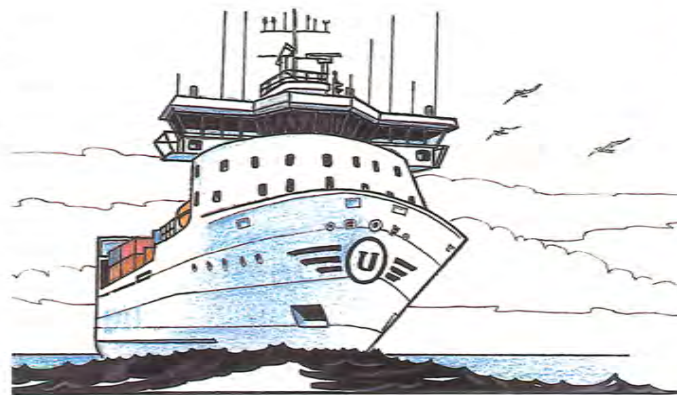
Logistiikalla tarkoitetaan yritykseen tulevan, sen sisällä liikkuvan ja siitä lähtevän materiaalivirran sekä siihen liittyvän informaatiovirran siirtämistä raaka-aineiden toimittajilta jalostusvaiheen kautta lopulliselle kuluttajalle.

Tavoitteena on tarvittavien raaka-aineiden, puolivalmisteiden ja valmiiden tuotteiden saaminen haluttuun paikkaan oikeaan aikaan yrityksen kannalta mahdollisimman hyvällä taloudellisella hyötysuhteella.

Lähtölogistiikan avainalueita ovat:

- kuljetusjärjestelmän kilpailukyisyys
- kuljetusjärjestelmien korkea palvelutaso
- ATK-pohjaiset kuljetuksen ohjausjärjestelmät
- kuljetusvaihtoehtojen joustava hyväksikäyttö reitityksessä
- pitkäntähtäimen yhteistyö valittujen yhteistyökumppaneiden kanssa
- saumakohtien (lastaus-/purkauspaikat, satamat) toiminnan kehittäminen
- tekniset alus-/lastinkäsittelyratkaisut eri tuote- ja volyymitarpeisiin.

Kun ajattelemme omaa maantieteellistä sijaintiamme lumen ja jään keskellä saarella, saattaisi

tehdä johtopäätöksen, että kilpailutilanteemme päämarkkinoilla toimiviin toimittajiin verrattuna on mahdoton.

Suomalainen metsäteollisuus on perinteisesti ratkaissut toimitusvarmuuskysymyksen perustamalla varastoja lähemmäs asiakkaita, lähinnä purkaussatamiin. Useissa tapauksissa tämä on johtanut markkinoilla olevien varastojen huimaan kasvuun.

Vuotuinen korko tässä mallissa ja Kymin kokoisessa yksikössä on herkästi 10 miljoonaa markkaa.

Tavoittelemme materiaaliputkessa sijaitsevien varastotasojen voimakasta alentamista kuitenkin

siten, että kykenemme palvelemaan asiakkaitamme laadukkaasti.

YHTEISIÄ TOIMINTATAPOJA

Metsäteollisuuden vientitoimitusprosessin kehitysprojekti EXPRO käynnistettiin noin vuosi sitten. Projektiin osallistuu UPM-Kymmenen lisäksi muitakin alan yrityksiä, satamayhtiö Stevedo projektin omistajana, Finncarriers, Transfennica, VR-Cargo sekä ulkomaisista satamista Lübeck, Antwerpen, Tilbury ja Felixstowe.

Projektin tavoitteena on sopia yhteiset toimintatavat metsäteollisuusyritysten ja logistiikan palveluntarjoajien välillä.

Oheisen tekstin kirjoittaja, logistiikkapäällikkö Juhani Ollilainen on Kymin materiaaliputken kokonaisuuden hallinta- ja ohjausprojektin vetäjä.

Eri yritysten ja yksiköiden tuotevirrat kohtaavat samoissa junissa, samoissa lähtösatamissa, samoissa laivoissa, samoissa määräsatamissa ja mahdollisesti jälleen samoissa junissa.

Tarkastelun kohteena on noin 4,5 miljoonaa tonnia paperia ja kartonkia.

PILOTISTA TULOKSIA

Kymi on yhtenä pilottitehtaana projektissa. Konkreettisina tuloksina voidaan jo mainita rautatien aikataulujen muutokset, rekkojen itsepalvelukäytännön aloittaminen satamissa, laivatilavarausten systematisointi sekä lähetystoimintojen ennakkosuunnitelun uusiminen.

Yksi Kymin logistiikan perusajatuksia on toimittaa tuotteet niin nopeasti kuin mahdollista niin lä-

helle asiakasta kuin mahdollista, mieluiten suoraan asiakkaan varastoon. Tällöin olemme tarkastelleet kriittisesti perinteistä ns. katkaistun kuljetuksen mallia, joka käytännössä tarkoittaa, että kuormaamme tehtaalla ajoneuvon, kuljetamme 60 kilometriä, puramme ja varastoimme satamavarastoon, kuormaamme sieltä ja toimitamme laivaan, jossa rullat tai palleit puretaan alustalta ja sijoitetaan lastiruumaan. Meren ylityksen jälkeen vastaavat operaatiot tehdään käännettyssä järjestyksessä.

SUORIA KULJETUKSIA LISÄTTY

Kymillä on viime vuosina lisätty voimakkaasti suoria, konteilla ja trailereilla tapahtuvia yksikkökuljetuksia.

Toimitamme yksiköt ilman tuotteeseen kohdistuvia välikäsittelijä suoraan asiakkaille tai kontit vähintään määräsatamiin. Tällä tavoittelemme parempaa asiakaspalvelua ja kustannustehokkuutta.

Tavoite on toteutunut varsin hyvin. Esimerkiksi Saksan traileritoimituksista pyytämättä tullut asiakaspalaute on hyvä. Kuljetus- ja käsittelyvahingot ovat vähentyneet minimiin. Vahinkokustannuksissa voidaan arvioida saavutettavan useiden satojen tuhansien markkojen säästö. Suorien kuljetusten vuosittainen volyyymi on noin 180 000 tonnia.

Pohjanmeren liikenteeseen tulleet uudet, monikäyttöisemmät alukset soveltuvat myös konttien kuljetuksiin hyvin.

Kotimaan satamatoimituksiin valittavana on kaksi kuljetusmuotoa. Olemme valinneet molemmat. Suurten massojen liikuttamiseen käytämme rautatiekuljetuksia. Kiireiset erät toimitetaan autoilla. Valintaan vaikuttavia tekijöitä ovat kustannuskilpailukyky, laatu- ja ympäristökysymykset.

OMAA MATERIAALIPUTKEA KEHITETTY

Kymin oma projekti on materiaali-putken kokonaisuuden hallinta ja ohjaus. Hankkeeseen ovat logistiikan lisäksi osallistuneet myyntihallinto-, tuotannonohjaus, tietohallinto- ja varasto-osastojen edustajat.

Tavoitteena on

- parantaa koko materiaali-putken toimintaa ja luoda perusedellytykset tehokkaalle toiminnalle
- saada hävikit pois ja varastokustannukset alas
- luoda edellytykset seurata varastomääriä tehtaalla ja myynnissä
- määritellä määrä- ja kustannusmittarit, joiden avulla parannetaan operatiivista toimintaa.

Olemme käyneet läpi ketjun tilauksen vahvistamisesta laivukseen.

Projektin yhtenä kantavana ajatuksena on eri toimintojen riippuvuussuhteiden merkityksen ymmärtäminen ja sitä kautta yhteistyössä tuloksen teko. Konkreettisia tuloksia on yhdessä saatu jo mm. mittarien osalta.

On määritelty varastotasojen tavoitemäärät koko ketjussa, varastojen kiertonopeudet, yli- ja alitoimitukset sekä tilauksen vahvistuksen ja toimituksen välinen onnistumisprosentti.

Tilauksen kiireellisyysjärjestys ajojaksojen sisällä, jäännöserien sijoittaminen uusille tilauksille, vanhojen varastojen ja palautuserien hallinta sekä tarvittavat muutokset ATK-järjestelmiin ovat muita jo toteutettuja hankkeita.

Projektien tuloksia on annettu Chain 2000:n käyttöön. Tavoitteena on, että omien mittavien investointien valmistuttua pystymme hoitamaan logistiikkaamme tasokkaasti.

Paperitehtaan tuotantopäällikkö Lauri Raid (vas.) esitteli tehdasta voikkaalaisille.

KUVA: JORMA VIRTANEN

KEHRASSA

keitetään taas sellua

TEKSTI: ULLA PARIKKA
KUVAT: ULLA PARIKKA, JORMA VIRTANEN JA KEIJO KOIVULA

Alkusyksystä ryhmä voikkaalaisia pääsi tutustumaan Tolaram-yhtymän Horizon Pulp and Paper -tehtaaseen Viron Kehrassa, 40 kilometriä Tallinnasta kaakkoon. Kutsua oli odotettu pitkään. Voikkaan PK 17:n koneenhoitaja Risto Kärkkäinen onnistui viimein ponnisteluisaan, ja ryhmä lähti matkaan.

Vastaanotto tehtaalla on ystävällinen. Tehtaan toimitusjohtaja **Avinash Taneja** ja tehtaanjohtaja **Zanna Botvinkina** toivottavat tervetulleiksi.

Kuulemme selostuksen tehtaan historiasta ja nykytilanteesta ja katsomme esittelyfilmiin. ”Tulette näkemään, että olemme paljon jäljessä siitä, mihin te olette tottuneet tehtaassanne, mutta me investoimme kovasti ja kehitämme toimintaamme koko ajan. Jonain päivänä mekin olemme samalla tasolla teidän kanssanne”, toteaa Taneja hymyillen.

Paperitehtaan tuotantopäällikkö **Lauri Raidin** kanssa jalkaudumme tehtaalle. Kierros siellä on kieltämättä elämys sellaisille, jotka ovat aiemmin nähneet vain isoja ja tehokkaita länsitehtaita.

Raid esittelee kuitenkin selvästi ylpeänä tehdastaan ja kertoo investoinneista ja parannuksista, joita tehdään koko ajan tuotannon ja tehokkuuden nostamiseksi. Myös työntekijät tehtaalla vaikuttavat tyytyväisiltä ja innostuneilta. Hyvä henki ja ilmapiiri huokuu pimeissä tehdassaleissa, joissa tehdään työtä kovassa melussa, ilman kuulosuojaimia, ja muutenkin meikäläisittäin katsoen työsuojelullisesti arveluttavissa olosuhteissa.

Kuulemme, että tehtaalla on noin 570 työntekijää, jotka työskentelevät 3-vuorotyössä viidessä vuorossa. Työaika poikkeaa suomalaisesta: aamuvuoron työaika on kello 8–16, iltavuoron kello 16–24 ja yövuoron kello 24–8. Vuosilomaa kehralaiset saavat neljä

viikkoa. Kesällä pidetään tuotannon kesälomaseisokki, jolloin on mahdollisuus tehdä isojakin korjaus- ja huoltotöitä.

Kuulemme myös, että tehdas huolehtii ympäristöstään. ”Meillä on ajanmukainen vedenpuhdistuslaitos”, Raid kehaisee. ”Tehtas ei saastuta ympäristöönsä yhtään enempää kuin on pakko. Kaikki päästöt on EU:n vaatimusten tasolla.”

ENERGIA OMALTA VOIMALAITOKSELTA

Tehtas tuottaa koko tehtaan tarvitseman energian itse. ”Oma voimalaitos on hyvä ratkaisu, koska Virossa sähkön hinta vaihtelee niin paljon”, kertoo Raid. Vesi otetaan viereisestä Jakala-joesta

ja puhdistetaan tehtaan prosessiin sopivaksi.

Tehtaan Mitsubishi-soodakattila on vuodelta 1963. Se on tarkoitettu modernisoida lähiaikoina, hankkeen hoitaa Ahlstrom Suomesta. Energiaa tuottavat myös kaksi maakaasulla käyvä kattilaa ja yksi kuorta käyttävä kattila. Lisäksi kahdella sähköturpiinilla tehdään höyrystä sähköä.

SELLUA KEITETÄÄN NELJÄLLÄ KATTILALLA

Sellutehdas on ainoa koko Baltian alueella. Sellun raaka-aineena on kuusi ja mänty, joita saadaan Etelä-Viron alueelta. Tehdas käyttää 10 prosenttia Viron vuotuisesta metsänkasvusta. Raaka-ainetta saadaan myös läheisiltä sahoilta.

40 prosenttia raaka-aineesta tulee tehtaalte valmiina hakkeena. Laadun varmistamiseksi joka haakeuormasta otetaan kaksi näytettä.

Raaka-aineesta 10 prosenttia kulkee tehtaalte rautateitse, mikä on kallis vaihtoehto, ja loput autoilla.

Neljällä kattilalla tuotetaan valkaisuamatonta sellua eräkeittona 190 tonnia vuorokaudessa. Vuoden 2001 tuotannoksi on budjetoitu 61 000 tonnia. Varastossa on aina 2,5 keiton suuruinen määrä sellua.

PAPERIKONEILLA TEHDÄÄN SÄKKI- JA VOIMAPAPERIA

Tehtaan kolmesta paperikoneesta kaksi, I ja II, suoltavat sellusta säkkipaperia ja yksi, III, voimapaperia. Koneiden leveydet ovat 370, 316 ja 228 senttiä. Vauhti on noin 210 metriä minuutissa. Nopeuden nosto on yksi tavoitteista, ja kuivaussyylinterien vaihdon myötä sen saavuttaminen onnistuu.

Koneiden viirat ja puristinhuovat ostetaan Saksasta. Kuivaus-

huovat ostetaan Veäjältä, koska niiden hinta on halpa. Kumitelosten hionta teetetään Suomessa.

Vierailumme ajankohtana I-koneella oli menossa remonttiseisokki. Koneeseen uusittiin Valmetin toimittamat perälaatikko sekä gramma- ja kosteudenmittaussysteemit. Lokakuun alussa tapahtuneen käynnistyksen jälkeen koneella pystytään tuottamaan 50 - 140 neliögrammapainoista tuotetta, aikaisempi maksimi oli 80 g/m². Seisokin aikaisessa korjaushankkeessa oli töissä 140 ulkopuolista työntekijää.

“Käytämme ulkopuolista työvoimaa vain näissä projekteissa. Normaalin kunnossapidon hoitaa oman talon väki”, Raid selvittää.

II-koneella pystytään tekemään myös krepattua säkkipaperia. Tuotekehittelyä tehdään koko ajan. Yhtenä esimerkkinä voidaan mainita lujouden parantuminen 25 prosentilla. Kone tuottaa 50-120 neliögrammapainoista säkkipaperia.

III-kone valmistaa voimapaperia, jonka neliögrammapaino on 40-70.

Tehtaalte on myös tuotantolinja, joka jalostaa säkkipaperista eri kokoisia, monikerroksisia säkkejä, joissa on 2-väripainatus. Säkkejä käytetään mm. sementin, jauhojen, sokerin ja maataloustuotteiden pakkauksina.

Tehtaan tuotantoa jalostetaan asiakkaiden toimesta loppukäyttötuotteiksi monenlaisiin teknisiin ja muihin tarkoituksiin.

PEHMOPAPERIEITA KOTIMAAN TARPEISIIN

Vuonna 1998 tehtaalte käynnistettiin pehmopaperilinja, joka tuottaa alan tuotteita kotimaan tarpeisiin: Daisy wc-paperia, nenäliinoja, talouspaperia, lautasliinoja.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Tehtaan tuotantoa jalostetaan omalla säkkilinjalla eri kokoisiksi säkeiksi erilaisiin tarpeisiin.

MISTÄ KAIKKI ALKOI

“Kehra Paber” aloitti toimintansa vuonna 1938. Vuosituotantokapasiteetti oli 40 000 tonnia valkaisuamatonta säkkipaperia. Se oli silloin Itämeren alueen suurin sellutehdas.

Neuvostovallan aikana tehtaalte asennettiin paperikoneet, joilla sellu kuivattiin voimapaperiksi. Lähes koko tuotanto myytiin Neuvostoliittoon tyydyttämään sen kroonista pakkausmateriaalipulaa.

Viron itsenäistyessä toistamiseen tehdas meni konkurssiin 1990-luvun alussa.

Vuonna 1995 tuotanto alkoi uudelleen singaporelaisen Tolaram-yhtymän omistuksessa.

Tehdassalien ikkunoilla kuostavat viherkasvit luovat viihtyisyyttä.

KEHRASSA keitetään taas sellua

Jatkoa edelliseltä sivulta.

Raaka-aine saadaan valmiina rullina, jotka jatkojalostetaan eri tuotteiksi ja toimitetaan etupäässä kotimaan markkinoille. Vuosituotanto on noin 5 000 tonnia.

TUOTTEET MYYDÄÄN AGENTTIEN JA VÄLITTÄJIEN AVULLA

Kehrilla ei ole omaa myyntikonttoriverkostoa, vaan tuotteet myydään agenttien ja välittäjien kautta. Suurin osa tuotannosta, 65 prosenttia, menee Euroopan ja USA:n markkinoille. Aasia halkaa 28 prosentin siivun, Lähi-Itä ja Afrikka loput.

Tuotannosta 70 prosenttia laitetaan kolmen läheisen sataman kautta, 30 prosenttia menee suoraan pintakuljetuksina Eurooppaan.

TULEVAISUUS TURVATAAN HYVÄLLÄ LAADULLA JA PALVELULLA

Koska Kehran tehdas tuotantoi-
neen ei mitenkään voi kilpailla
isojen, modernien tehtaiden kans-
sa, se on valinnut selviytymisstra-
tegiäkseen hyvä laadun ja palve-
lun.

Pienuus on etu silloin, kun tar-
vitaan erikoistumista pienille
markkinoille. On mahdollisuus
kehittää palvelua ja laatua asiak-
kaiden toivomuksien mukaan.

Koko ajan on myös löydettävä
uusia käyttökohteita ja kehitettävä
tuotteita uusiin tarpeisiin.

“Aikaa ja rahaa kuluu, mutta
olemme jo tehneet paljon”, kertoo
Raid. Tappiollinen tehdas tuotti
voittoa uudelleen käynnistymis-
ensä jälkeen vuonna 1998 ja
kannattavuus paranee koko ajan.

TEKSTI JA KUVAT: ULLA PAAJANEN

HAVAHDUTTAMISKOULUTUKSESSA KYSYTÄÄN:

Onko sinulla RAKKAUSSUHDE PULLOON?

Kuusankosken tehtailla jär-
jestetään syksyn ja talven
aikana havahduttamiskoulutusta,
jossa Myllyhoitoyhdistyksen kou-
luttaja **Pentti Hänninen** opastaa,
miten työyhteisössä voidaan
ajoissa rakentavasti puuttua päih-
deongelmiin. Tilaisuuksien tar-
koituksena on muuttaa ihmisten
asenteita päihteisiin.

Aluksi koulutetaan noin 200–
300 ihmistä, jonka jälkeen mieti-
tään jatkoa.

Koskelassa 9.11. pidetyssä
kolmetuntisessa tietoisuuskassa eni-
ten puhutti se, miten meihin vai-
kuttaa salainen suhde alkoholiin?
Kuinka moni meistä tilastojen
mukaan rakastaa pulloa enemmän
kuin lähintä ihmistä?

Havahduttamiskoulutuksessa
tuli selvästi esille myös, että vas-
tuu juomisesta on aina ihmisellä
itsellään - ei perheenjäsenellä eikä
työtoverilla. Salaisen suhteen pa-
nee poikki vain rakastunut osa-
puoli itse, ei kukaan toinen.

Ulkopuolinen voi olla tuke-
massa yksinjänyttä, mutta vastuu

on rakastuneen, kestääkö hän uu-
den tilanteen vai ei. Riippuvuus
on monimutkainen juttu eikä siitä
ilman toisen tukea pääse selville
vesille.

Tilaisuutta kommentoitiin seu-
raavasti.

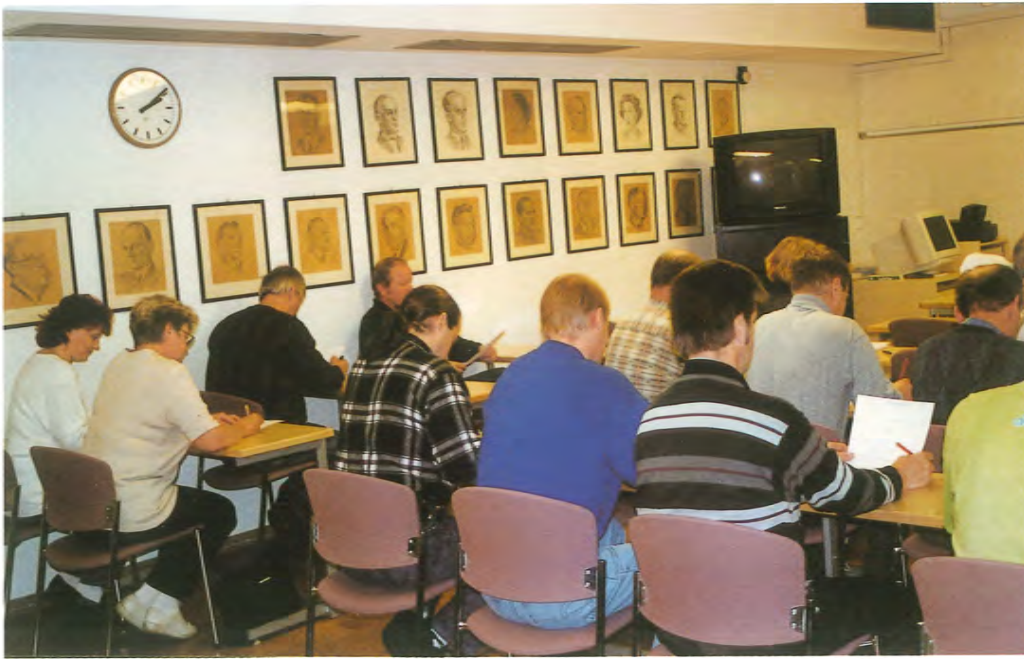
Kyllikki Ek: “Tilaisuus ha-
vahdutti minut miettimään omaa
ja työkaverin suhdetta alkoholiin.
Luennoitsijan mukaan liiallisella
alkoholin käytöllä on yllättävän
suuri vaikutus työyhteisöön. Jos
suojellaan krapulaista tekemällä
osa hänen töistään, niin ihmissuh-
teet työpaikalla kärjistyvät ja työ-
stressi lisääntyy. Esimiehellä on
suuri vastuu alaisensa työkunnos-
ta, etenkin työtapataturman sattues-
sa ja jos siihen vielä liittyy alko-
holin käyttö, niin silloin vastuu-
kysymykset ovat tärkeitä! Mielest-
täni jokainen yhtiöläinen pitäisi
saada koulutukseen.”

Kari Mauno: “Pitkään työssä
ollutta harvoin koulutetaan, vaika
usein päihdeasioista puhutaan.
Koulutustapa oli uusi ja hyvä, kun
kerrottiin, miten asiaan puutu-

taan. Työtovereiden pitäisi puut-
tua kaverin juomiseen riittävän
ajoissa. Esimies ei aina juomista
huomaa, mutta vieressä, samoissa
hommissa oleva ei voi olla sitä
huomaamatta. Jokaisen yhtiöläi-
sen pitäisi käydä havahtumassa,
koska kertaus on aina paikallaan,
vaikka olisi saanut oppia aiem-
minkin.”

Merja Koivisto: “Kouluttaja
oli erittäin pätevä, hänellä on
“kantapään” kautta koettua tietoa.
Tilaisuus oli hyvä, ja toivon, että
porukka lähtee toteuttamaan opit-
tua asiaa. Pohdiskelin itsekseni,
miten asian esittäisin, jos joutui-
sin päihdeongelmaan puuttu-
maan. Miten sanoisin asian vilpit-
tömästi ja hyväntahtoisesti, että
olen todella huolissani enkä louk-
kaisi työtoveriani. Yritin asettua
itse sille paikalle, miltä minusta
tuntuu, jos kipeä asia otettaisiin
esille. Kysymys on kuitenkin vä-
littämisestä eikä tuomitsemises-
tä.”

Matti Vainonen: “Ammattitai-
toinen, selkeäkielinen vetäjä, joka

Kirjallinen tehtävä pani omantunnon tiukille. "Melkein juopoksihan siinä tuli, jos oli rehellinen itselleen!" kuului kommentti osallistujien joukosta.

Ekonomi Pentti Hänninen

puhui vaikeista asioista lempeästi. Hän sai kontaktin kuulijoihin kyselemällä asioita ja tuntemuksia eikä vain luennoimalla. Asioista puhuttiin myös niiden oikeilla nimillä, mikä helpotti asian ymmärtämistä. Hyvänä koin myös sen, että koulutuksessa on ihmisiä läpi organisaation - työntekijöitä, toimihenkilöitä, luottamusmiehiä, esimiehiä ja työterveyden henkilöä. Kaikki tahot ovat tietoisia, että päihdeongelmiin puututaan aikaisemmin kuin ennen. Uskon, että lyhyelläkin aikajänteellä koulutus tuottaa tulosta." ■

"Myllyhoitoyhdistys on koulutusorganisaatio, jonka toiminta-ajatuksena on päihderiippuvuuteen sitoutuneiden voimavarojen vapauttaminen luovaan käyttöön." Yhdistys on perustettu vuonna 1983 ja sen palveluksessa on kymmenkunta henkilöä.

VÄLITTÄMINEN

1. Kerron mitä näen.
2. En moralisoi.
3. Olen valmis tukemaan.
4. Jätän vastuun hänelle.

MYLLYHOITUYHDISTYS

Viina vei ja toi ammatin

Ekonomi Pentti Hänninen oli keskisuuren firman toimitusjohtaja, josta hänet 30-vuotiaana erotettiin viinan takia. Hän jatkoi vielä juomista nelisen vuotta, jonka jälkeen seurasi laitoskierre ja viimein raitistuminen.

Parin vuoden ajan hän toimi terapeutina Kalliolan kuntoutus-klinikalla. Kouluttajana ja työnohjaajana hän on toiminut Myllyhoitoyhdistyksessä 10 vuotta.

"Raitistumisesta on jo kulunut 16 vuotta. Pystyn katsomaan asioita objektiivisesti, ilman tunnelausta." Hän sanoo, että ensin viina vei ammatin - ja sitten viina toi ammatin. Hän on hyvin tyytyväinen työhönsä, eikä hän haikaile enää yritysmaailman palvelukseen. ■

Tommi Heinonen

TEKSTI JA KUVA: REIJO VIRTÄ

Maailmanlaajuisessa kilpailussa menestyminen edellyttää useaa menestystekijää

UPM-Kymmene ei kenties vielä ole globaali yritys sanan varsinaisessa merkityksessä, mutta hyvin kansainvälinen, sanoi markkinatutkimuspäällikkö **Tommi Heinonen** UPM-Kymmene Fine Paperista analysoidessaan Kuusankosken tehtaiden asemaa globaalissa kilpailussa Kuusankosken Tekniset r.y:n seminaarissa tänä syksynä.

Viisi oleellista kilpailukykyyn liittyvää kysymystä ovat Heinosen mukaan: ovatko tuotantoyksiköt kustannustehokkaita suhteessa kilpailijoihin ja onko niillä kustannuksista, tuotteiden ja palvelujen erilaistamisesta tai niiden yhteisvaikutuksesta syntyvää kilpailuetua suhteessa kilpailijoihin? Onko yrityksellä optimaalinen asiakasrakenne ja asema markkinoilla, onko tuotteille paljon vai vähän suoria tai välillisiä vaihtoehtoja.

Hienopaperin valmistuskustannukset ovat Euroopassa korkeat erityisesti kuidun, mutta myös työn kalleuden vuoksi. Suomalaisilla ovat rasitteena myös pitkät kuljetusmatkat.

Heinonen kuitenkin huomautti, että aasialaisilla paperinvalmistajilla on ollut vaikeuksia saada

hyvää laivakalustoa Eurooppaan suuntautuviin kuljetuksiin. Myös paluurahtien järjestämisessä on ollut ongelmia.

Pääoman saannin ja -hinnan kannalta yrityksen koko ja kannattavuus ovat tärkeitä. StoraEnson ja UPM-Kymmenen kehittyminen Euroopan suurimmiksi sellun- ja paperintuottajiksi on näiltä osin auttanut kilpailussa.

Koneiden vuosituotanto trimmetriä kohden kertoo sekin globaalista kilpailuvyvästä: Voikkaan PK:t 11 ja 18 ovat Euroopan keskitasoa, mutta Rauman PK 4 lähellä kärkeä. Voikkaan 16:n ja 17:n tulisi löytää vähemmän kilpailuita tai paremmin hinnoiteltuja paperilajeja kannattavuuksien parantamiseksi.

Hienopaperikoneista PK 7 on kilpailuvylyltään lievästi heikompi kuin PK 8 ja PK 9 sekä Nordlandin PK 3. Päälystykseen aloittaminen parantaa PK 8:n vuosikasiteettia trimmetriä kohden.

Heinonen muistutti, että bulkkituotannossa avainasemassa ovat tehokkaat koneet, tuotelinjat ja yksiköt. Euroopan alueella UPM-Kymmenen konekanta on trimmetriä kohden lasketun tuotannon osalta Euroopan parhaiden

joukossa.

Asiakkaiden - mm. tukkuliikkeiden ja kustantajien - yrityskoon kasvaessa kasvavat myös vaatimukset. Mm. Hachette Filipacchi Médias -nimisellä kustantajalla on toimintaa 32 maassa viidessä maanosassa.

Yhteistoiminta tukkukaupan kanssa järkevöittää markkinointia ja toiminnan suunnitelmallisuutta voidaan kehittää, sanoi Heinonen.

Paperin kulutuksen uhkana Heinonen näki uusmedian kehityksen. On todennäköistä, että kymmenen vuoden sisällä 1970-luvun jälkeen syntyneiden lukutottumukset mm. viihdekirjallisuuden ja lehtien osalta muuttuvat ja lukemisen määrä vähenee. Syyinä on käytettävissä olevan vapaa-ajan jakautuminen yhä useammalle medialle, joista internet ja erilaiset digitaalisen viihteen muodot kasvavat nopeimmin.

Koulutuspainatuksessa digitaalinen materiaali toimii edelleen rinnan perinteisen kanssa. Promootiopainatusta uhkaa keskisuuripainostus digitaaliseen markkinointiin. Julkisen, yksityisen sektorin ja yritysten tiedonvälitys tulee siirtymään tapahtuvaksi osin sähköisten verkkojen kautta.

hmissen suorituskyky yritystoiminnassa voidaan mitata kertomalla työnteon edellytykset, osaaminen ja motivaatio keskenään. Motivaatio puolestaan rakentuu mm. yhteisten tavoitteiden ja oman työn kokemisesta mielekkäänä, onnistumisen kokemuksista ja siitä palkitsemisesta, aidosta suorituspalautteesta, kohtelemisesta yksilönä sekä oikeudenmukaisuuden tunteesta.

Yrityksen suorituskykyä voidaan arvioida kertomalla keskenään henkilöstön suorituskyky, tekniset ja taloudelliset edellytykset, strategia ja ulkoiset olosuhteet.

Osaamisen elementit puolestaan koostuvat liiketoiminnan kokonaisuuden ja vaikutussuhteiden ymmärtämisestä sekä yrityskohteisesta erityisosaamisesta.

UPM-Kymmene-konsernissa on kehitelty em. periaatteisiin perustuvaa Human Potential Indexiä eli henkisen pääoman mittaria.

Kehitystyöstä Kuusankosken tekniset ry:n seminaarissa kertonut henkilöstöjohtaja **Harald Finne** korostaa, että indeksi mallintaa organisaation ominaispiirteitä, mutta ei mittaa ammatti- tai ydinosaamista.

Mainittu indeksi selittää noin neljänneksen yksikön menestyksestä. Henkisen pääoman mittarin kehittämisen myötä saattaa tulevaisuudessa olla mahdollista ennakoita myös yksikön menestymistä. Sillä voitaneen osoittaa myös henkilöstöinvestointien kannattavuus.

SYSTEMAATTISEEN AMMATTITAIIDON KEHITTÄMISEEN KUUSANKOSKELLA

Voikkaan paperitehtaan henkilöstöhallinnon viime vuosia on leimannut ko. asioiden ottaminen omiin käsiin, talouden tervehtytämisen vaikutukset sekä työn-

TEKSTI JA KUVA: REIJO VIRTÄ

UPM-Kymmenen henkilöstöjohtaja Harald Finne kertoi henkisen pääoman mittarin kehitystyöstä Kuusankosken Tekniset r.y:n seminaarissa tänä syksynä.

UPM-Kymmenessä kehitetään henkisen pääoman mittaria

teon laadullinen kehittäminen koulutusohjelmien avulla.

Kymi Paper Oy:ssä on Kymi nousee projektin jälkeen koettu nousua ja laskua. Koska kunto ei kohonnut tyydyttäväksi, jouduttiin toteuttamaan rakenneuudistus henkilöstön vähentämiseen. Nyt on vuorossa panostaminen toiminnan laatuun.

Edellä mainittuihin kehitysvaiheisiin kiteytti tehtaiden henkilöstöasiat Kymin ja Voikkaan henkilöstöhallintojohtaja **Martti Purmonen**.

“Tavoitteenamme on toiminnallisesti oikea määrä ammattitaitoista, innostunutta ja yhteistyökykyistä väkeä, joka pystyy toteuttamaan UPM-Kymmenen liiketoiminnalliset tavoitteet”, linjasi Purmonen tulevaisuutta.

Purmonen muistutti, että hen-

kilöasiatkin ovat aktiivista liiketoiminnan kehittämisen tukemista.

“Siirrymme yhä systemaattisempaan ammattitaidon kehittämiseen määrittelemällä, mitä kussakin ammatissa pitää osata. Tarkastelemme myös itsekunkin ammattitaidon vahvuuksia ja kehityskohteita.”

Jotta henkilöstö kehittyy oikeaan suuntaan ja tuloksenteko mahdollistuu edellytetään Purmosen mukaan mm. aktiivista tavoitteisiin liittyvää viestintää Kymin ja Voikkaan suunnasta.

“Tarvitaan myös tehtävien toistuvaa tarkastelua ja järkevää työnjakoa, aitoa toistemme tukemista, palautetta ja palkitsemista. On myös mahdollistettava omaaloitteinen toiminta niin yksilö- kuin ryhmätasollakin.”

KUUSANKOSKEN TEHTAIDEN KEHITTÄMISESSÄ PALJON TYÖTÄ

Investointipolitiikasta ja Kuusankosken tehtaiden kehitysnäkymistä puhuessaan muistutti toimitusjohtaja **Pertti Asunmaa** konsernin investoineen Kuusankoskelle viimeisten 10 vuoden aikana enemmän kuin millekään muulle paikkakunnalle. “Lisäarvo investoinneista on ollut yhtiölle toistaiseksi vähäinen”.

Hän muistutti, että niin Pohjois-Amerikassa kuin Euroopasakin paperin kysynnän kasvu on vähäistä, joten se voidaan tyydyttää tehostamalla nykyistä konekanta. Näin ollen uutta kapasiteettia ei länsimaihin kannata rakentaa, ellei vanhaa poisteta. Tulevaisuuden kasvualusta on selke-

ästi Aasiassa.

Kuusankosken tehtaiden kehittämisinvestoinnit edellyttävät Asunmaan mukaan kannattavuuden parantamista, uusien tuotteiden kehittämistä, tehokkuuden nostamista ja kustannusten karsimista.

“Lisäarvon luomiseksi tarvitsimme uusia tuotteita niin Voikkaan MFS-linjalle kuin Kymin MG-koneillekin”, mainitsi Asunmaa esitellessään tuotantolinjojen tulevaisuutta.

Kuusankoskella on myös ratkaistava, miten voimme parantaa infrastruktuuria, vaikka sillä siihen tehtävät investoinnit eivät nyt näytä kannattavilta.”

Kuusankosken keskustassa on nyt Telatori

Kuusankosken keskustan saneeraamisessa saavutettiin marraskuun alussa yksi virstanpylväs kun uudistettu Kauppaukio avattiin. Samalla julkistettiin aukion uusi, vielä epävirallinen nimi, Telatori.

Aukion nimikilpailuun tuli lähes 2 000 ehdotusta. Telatori-nimeä oli ehdotettu usealta taholta. Matkalahjakortin saajaksi arvottiin Helena Koivikko.

Kuusankosken kaupunginjohdaja **Reijo Huttunen** muistutti Telatorin avajaispuheessaan, että torille tuodut, pystyasentoon nostetut telat muistuttavat niin kuusankoskelaisia kuin muualtakin tulleita paperintekemisen suuresta juhlasta, jota kaupungissa joka päivä vietetään.

“Paperikoneet ja niitä käyttävät ihmiset luovat kaupunkiin toimeentulon perusedellytykset, sen vaurauden, jonka pohjalta kaikkinaisen muu kaupallinen toiminta ja julkiset palvelut voivat ponnistaa”, sanoi Huttunen.

Graniittitehojen historiasta kerrotun viestintäpäällikkö **Reijo Virta** muistutti, että aukion päihin nostetut kivet ovat erittäin vanhoja. Graniitti, josta kivitelat on tehty, on muotoutunut 1800–2000 miljoonaa vuotta sitten, prekambrisella kaudella.

Kymille niistä ensimmäinen tuli vuonna 1983, jolloin käynnistyi silloin maailman suurin hienopaperikone, PK 8. Lisää graniittitehoja hankittiin vuonna 1987, jolloin rakennettiin samanlevyistä PK 9:ää.

“Paperitehtaalla kivitehoja käytettiin ja käsiteltiin vaaka-suorassa asennossa. Pystyssä ne olivat viimeksi silloin, kun niitä teräshiekkan ja veden avulla sahattiin sylinterin muotoisiksi Kurussa, Tampereen lähellä.”

Sileällä, sylinterinmuotoisella kivitelalla on paperikoneessa tärkeä tehtävä, muistutti Virta.

“Paperikoneella poistetaan

vettä lietteestä, jossa on puukuituja vain noin puoli prosenttia. Kuitujen muotoutuminen paperiradaksi eli rainaksi alkaa viiran päällä. Viiraosalla kuitujen osuus nousee kahteenkymmeneen prosenttiin.”

“Sen jälkeen raina johdetaan puristinosaan, jonka tärkein komponentti oli viime vuosiin saakka graniittiteho. Kun kivitehoilla tehtiin paperia, kulki raina ensiksi metallitelan ja sen alapuolella olevan pehmeäpintaisen telan välistä eli nipistä, puristui sitten metallitelan ja kivitelan väliseen nippiin sekä sujahti vielä synteettisesti pinnoitetun telan ja kivitelan välistä.”

Graniittiteho toimi tehtävänsään hyvin kiven tiivyyden ja oikean pintarakenteen vuoksi.

“Niiden ansiosta paperiraina ei tartu telaan kiinni, vaan se voidaan ongelmitta johdattaa paperinvalmistuksen seuraavaan vaiheeseen eli kuivatusosalle. Kivite-

hojen käsittelyssä rainan kuitupitoisuus kasvaa jo noin 45 prosenttiin.”

Reijo Virta kertoi, että kivitehoja on käytetty paperikoneissa jo yli sadan vuoden ajan, mutta vielä ei ole löydetty materiaalia, jonka irrotusominaisuudet olisivat graniittitehoja paremmat. Monilla paperikoneilla, kuten Voikkaan paperikoneella, kuten Voikkaan paperikoneella, graniittitehoja on edelleen täydessä käytössä.

Tehokkuuden vaatimukset ovat kuitenkin pakottaneet nostamaan tuotantonopeutta ja lisäämään kuumaa ilmaa puhaltavia höyrylaatikkoja puristinosaan.

Luonnonmateriaalina kivi ei kestä kuuman ja kylmän vaihteluita. Siksi paperikoneiden kivitehoja on korvattu mm. keraamisesti päällystetyillä puristinosailla.

Näsin harmaa on parasta Euroopassa

Varsin tärkeänä teknisenä ominaisuutena on pidettävä paperikoneiden valssikivenä käytettyjen ‘Näsi Grey’-tyyppisten harmaiden graniittien korkeaa puristuslujuutta, joka kokeiden mukaan kiven kaikissa suunnissa on samaa suuruusluokkaa. Pienetkin muutokset kiven karkeudessa, rakenteen tasaisuudessa ja suunnittuneisuudessa vaikuttavat kiven teknisiin ominaisuuksiin epäedullisesti.”

Näin kuvailee **Erkki Aurola** harmaan graniitin ominai-

suuksia kirjassaan Kurun alueen rakennuskivet. Kaikki Kymin ja Voikkaan paperikoneilla käytetyt tai käytössä olevat kivitelat ovat peräisin Kurusta.

“Valssikivissä ei saa esiintyä herkästi rapautuvia tai hauraita mineraaleja, kuten kiisurakeita tai karbonaattikiteitä, ei myöskään pehmeitä, helposti kuluvia kiillesäkkeitä tai suomipinkkoja.”

“Vaikeutena saada paperikoneiden valssikiviksi sopivan kokoisia työlohkareita on yleensä kallion rikkinaisuus. Tietävästi koko maassa vain Kurun kiviteho-

lisuusalueelta on löydetty paperikoneiden valssikiviksi sopivaa graniittia”, toteaa Aurola.

Geologisen tutkimuskeskuksen mukaan samantyyppistä graniittia kuin Kurussa löytyy Euroopassa vain Skotlannista. Molemmat esiintymät ovat syntyneet noin 1800–2000 miljoonaa vuotta sitten. Saksalainen graniitti on 200–300 miljoonaa vuotta nuorempaa eikä yhtä sopivaa käytettäväksi kivitehoissa.

TEKSTI:
JORMA SAARIMAA

Karttapohjainen paikkatietojärjestelmä on vauhdilla uudistamassa koko puunhankinnan ketjua.

Ainutlaatuista tietotekniikkaa nykyajan puunhankinnassa

Metsäpäässä oleva Ostogis-järjestelmä perustuu valtakunnan metsien inventoinnin ja satelliittikuvien yhteiseen tulkitintaan, jonka avulla on mahdollista hakea tiloja, joilla on hakuumahdollisuuksia.

Voimme tutkia tilojen, alueiden tai kuntien puulajisuhteita ja tehdä niiden perusteella ennakkokartoitusta markkinointiamme varten sekä ostajakyselyjä. Alueesta riippuen käytössä on 1–3 vuoden ikäinen satelliittikuvan pohjalta tulkittu aineisto, joka voidaan liittää omaan metsäjärjestelmäämme.

Hakuumahdollisuuksia omaavan alueen löydyttyä voimme selvittää, kuka sen omistaa ja sitten lähestyä omistajia tarjoamalla tilakäyntiä tai muuta yhteydenottoa.

Järjestelmä on hyödyllinen eri-

tyisesti nyt, kun metsänomistajat etäännyvät yhä enemmän metsistään. Meillä on valtakunnallisesti metsäkaupassa noin 30 prosentin markkinaosuus, mutta pääkaupunkiseudulla asuvien metsänomistajien keskuudessa vain noin 9 prosentin osuus. Potentiaali on aikamoinen, koska juuri pääkaupunkiseudulla metsänomistajien lukumäärä kasvaa nopeimmin.

Paikkatietojärjestelmän avulla pyritään passiivisetkin omistajat pitämään metsätalouden piirissä. Koska menetelmä on ollut käytössämme vasta noin vuoden, ei sitä kyetä vielä täysin hyödyntämään. Ajan myötä siihen voidaan liittää uusia ominaisuuksia ja saada se entistä käyttäjätavallisemmaksi. Ostogis on metsänomistajien suuntaan hyvä työkalu, koska voimme lähestyä metsänomistajaa hänen metsänsä esittävän

kartan kanssa.

Kaupan mahdollisesti synnytyä voidaan paikkatietojärjestelmän avulla lähettää satelliittipaikkauksella varustettuun monitoimikoneeseen elektronisesti korjuukartta.

Samaa paikkatietojärjestelmää käytetään edelleen myös kuljetuksen ohjauksessa. Automies näkee tällöin omasta ajoneuvotietokoneestaan varaston sijainnin. Kartassa ovat myös peruskartta-aineistosta puuttuvat tiedot. Autoilijoilla on myös käytössään UPM-Kymmene Metsän optimoinnilla tehty ajo-ohje eli reititys varastolta tehtaalalle. Näin järjestelmä kattaa koko ketjun ostoa edeltävästä ajasta tehtaan portille.

Ensi vuoden puutalaukset on tarkistettu tehtaiden kanssa. Kuusanniemen ja Voikkaan puuntarpeet ovat kuluvan vuoden tasolla.

Paperitehtaan aloitetoimikunnan kokouksessa palkittua Martti Jokelaa evästettiin, "että sama tahti voisi jatkua" aloitteiden teossa.

Kunniakirja Martti Jokelalle paperitehtaalla

Kymin paperitehtaan aloitetoimikunnan kokouksessa 27.11. palkittiin 1. kunniakirjalla sylinterimies Martti Jokela PK 9:ltä. Jokela on tehnyt kunniakirjaan tarvittavat viisi aloitetta tänä vuonna helmi-lokakuussa.

Kaikki aloitteet liittyvät PK 9:n häiriötilanteiden parantamiseen. Jokela sanoi, että "aluksi aloitteen kirjoittaminen paperille oli hankalaa, mutta nyt se jo luonnistaa" ja jatkaa, että "aloitteen teko kannattaa oman työn ja rahallisen hyödynkin takia".

Åbo Akademin kirjastosta Anders Lund on löytänyt arvokasta tutkimusmateriaalia.

Paperikoneiden historian kokoaja ANDERS LUND

**VOIKKAAN ENTINEN
TEHTAANJOHTAJA
EI ISTUNUT
ELÄKEPÄIVIKSI
KEINUTUOLIIN**

Yli 30 vuotta Voikkaan paperitehtaalla työskennellyt ja sitä johtanut diplomi-insinööri Anders Lund muutti 1985 eläkkeelle jäätyään vaimonsa kotiseudulle Turkuun. Hänen kiinnostuksensa paperiteollisuuteen ei päättynyt siihen, kun hän jätti Voikkaan tehtaanjohtajan tehtävät seuraajalleen. Sen sijaan hän mietti, montako paperikonetta Kuusankosken tehtailla on niiden historian aikana käynnistetty. Anders Lundista tuli Suomen paperikoneiden historian kokoaja.

Kiinnostuin paperikoneiden historiasta **Kimmo Alajoutsijärven** ansiosta, joka teki väitöskirjaa Jyväskylän yliopistolle paperikoneyhteistyöstä Valmetin ja Kymin välillä. Hän haastatteli Kymin palveluksessa olevia toimihenkilöitä. Silloin aloin miettiä, montako paperikonetta on käynnistetty Kuusankosken alueella”, Lund kertoo.

Anders Lund kertoo saaneensa ensimmäiseen julkaisuunsa Kymin yhtiön paperikoneista kautta aikojen paljon apua Kymin arkistopäällikkö **Birgit Rantalalta**. ”Vähitellen arkistomateriaalista syntyi vuonna 1996 opus ensin ruotsinkielisenä”, Anders Lund sanoo. ”Melkein samanaikaisesti tein siitä suomenkielisen käännöksen, jonka kieliasun johtaja **Eero Niinikoski** tarkasti.”

Ensimmäinen julkaisu käsiteli paperikoneita teknisesti sekä koneiden muutostöitä. Lundille selvisi, että käynnistettyjä paperikoneita oli 27 Kuusankosken kolmessa tehtaassa. Apunaan Kymin paperikoneiden historian kartoittajalla oli hallinnollisen johtajan **Julius Polinin** 1930-luvulla tekemät seikkaperäiset muistiinpanot, jotka perustuvat yhtiön silloisen hallituksen pöytäkirjoihin.

KANSIIN KOKO MAAN PAPERIKONEIDEN TARINA

Seuraavaksi oli ajankohtaista tutkia Voikkaan paperitehtaan kehitystä ensimmäisen sadan vuoden aikana 1897–1997. ”Mukana oli myös Voikkaan sahan ja hiomon sekä sellutehtaan toiminta. Luontevana jatkona Voikkaan historialle tutkin seuraavaksi Kymin historiikkaa”, Lund jatkaa. Kymin arkistosta hän sai Åbo Akademin pohjoismaisen etnologian professorin **Gabriel Nikanderin** vuodelta 1942 olevan käsikirjoituksen. Se oli ilmeisesti tarkoitettu

Kymin ensimmäisten 30 vuoden historiikiksi, mutta tutkimus oli jäänyt käsikirjoituksen asteelle.

”Luin kirjoituksen läpi ja totesin, että siinä oli paljon teknistä tietoa. Tieto perustui kirjeenvaihtoon Kymin Osakeyhtiön perustajan **Axel Wilhelm Wahrenin** ja ensimmäisen toimitusjohtajan **Ernst Dahlströmin** ja ensimmäisen teknisen johtajan **Knut Selinin** välillä”, Lund valottaa. Arvokkaasta materiaalia tuli lopulta 59-sivuinen teos, josta löytyy paljon tietoa Kymin alkuvuosista vuoteen 1904 asti. Silloin fuusioituivat Kymin Osakeyhtiö, Kuusankoski Osakeyhtiö ja Voikkaan tehdas.

Selvitettyään Kuusankosken tehtaiden historiaa Anders Lund halusi tutkia myös koko Suomen paperikonehistoriaa. Syntyi paperikoneiden kartoitus, jossa Lund tilastoi kunkin koneen omistaneen tehtaan, valmistajan ja koneen leveyden sekä koneiden teknisiä yksityiskohtia. Historiikki valmistui 1999, ja siinä Lund oli löytänyt 192 Suomessa käynnistettyä paperikonetta.

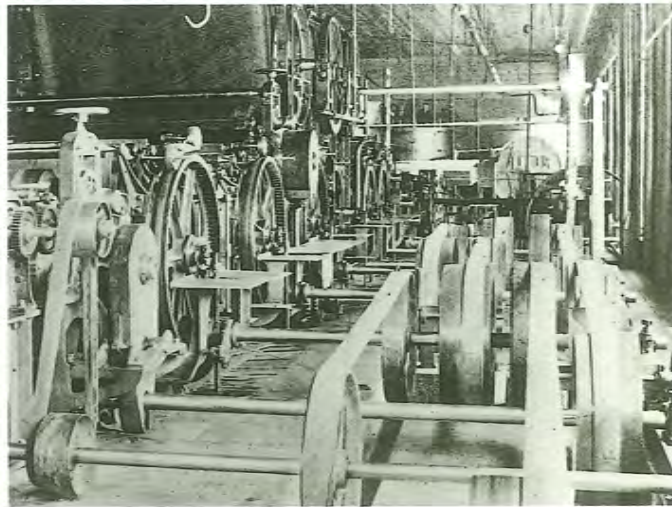
”Seuraavaksi innostuin tutkimaan paperikoneen 200-vuotishistoriaa, josta tein muutamassa lehdessä julkaistun lyhyen artikkelin. Sitten sain kutsun Tamfeltin viirätehtaalle Juankoskelle, jossa minua pyydettiin kertomaan paperin ja paperikoneen historiasta.”

KYMIN ENSIMMÄISESTÄ KIINALAISEEN PAPERIHISTORIAAN

Syyskuussa Anders Lund sai valmiiksi tutkimuksen Kymin ensimmäisestä paperikoneesta.

”Kun aloin tutkia Kymin paperikoneita, huomasin lähdemateriaalissa ristiriitaisia tietoja ensimmäisen paperikoneen valmistajasta.” Nikanderin kirjoituksista selvisi valmistuspaikan olleen

KUVA: KYMIN KESKUSARKISTO

Alunperin Kymin ensimmäinen paperikone valmisti sanomalehtipaperia ja sokeritoppapaperia Kymin paperitehtaalla.

tehtailija **James Parkin** omistama pieni, englantilainen konepaja.

Alunperin Kymin ensimmäinen paperikone valmisti sanomalehtipaperia ja sokeritoppapaperia Kymin paperitehtaalla. ”Tutkimuksissa oli apuna myös vuonna 1922 ilmestynyt Kymin 50-vuotishistoriikki, jonka eräässä kohdassa todettiin, että sellutehtaalla on pieni paperikone. Sitä kutsuttiin PK VII:ksi ja käytettiin paperinvalmistuksen jälkeen sellun kuivaamiseen”, Lund selvittää. Koneen numeron muuttamisen jälkeen oli vain unohtunut, että kuivauskone oli tehtaan ensimmäinen paperikone. Lopullisesti se ajettiin alas 1936.

Seuraavaksi väsymättömällä tutkijalla on suunnitteilla kertoa paperin historiasta kalvoesitelmän. ”Olen löytänyt lähinnä Åbo Akademiilta kirjoja, joista voi saada aineksia esitelmään.

Se lähtisi aina parin tuhannen vuoden takaa Kiinasta, jossa paperi keksittiin. Sieltä periaate on kulkeutunut muualle ja säilynyt sellaisenaan aina 1800-luvun alkuun saakka.”

Yhtymäkohta UPM-Kymmenen nykyhetkeen löytyy Changshun hienopaperitehtaan ostosta. Toinen paperinvalmistuksen alkujuurilla ollut suomalainen on Valmet, joka on toimittanut paperikoneita Kiinaan.

PAPERIKONEIDEN HISTORIAN ARVOKAS TUTKIMUSTYÖ

Tutkimustyössään Anders Lund on löytänyt tietoa yhtiöiden historiikeista, entisiltä työtereiltään ja kollegoiltaan sekä esimerkiksi Suomen ainoan ruotsinkielisen yliopiston Åbo Akademin käsikirjoitusosastolta. Eduksi Lundille on ollut ruotsinkielisyys, sillä paperikoneista on paljon tietoa ruotsinkielisissä muistiinpanoissa ja esimerkiksi Kymiyhtiön alkuvaiheiden kirjeenvaihdossa.

Paperikoneiden historiaa on Suomessa tutkittu vähän ennen Lundia. ”Käsi-paperitehtaita on kyllä tutkittu, ja Gabriel Nikander ja **Ingwald Sourander** ovat tehneet laajan teoksen lumpupaperitehtaista”, Lund huomauttaa.

Hänen oma tutkimuksensa on luetteloinut Suomen paperikoneita ja kerännyt perustietoja yhteen. Suomessa valmistetuista 192 paperikoneesta vain 13:lle Lund ei pystynyt selvittämään valmistajaa.

”Kiintoisa löytö on ollut, että Suomessa alettiin valmistaa paperikoneita Viipurin mekaanisella konepajalla jo 1904. Vuoteen 1910 mennessä siellä oli valmistettu kahdeksan paperikonetta. Minusta oli yllättävää, että jo niinkin aikaisin valmistettiin monta konetta”, Lund pohtii.

Myös Karjalan pienistä paperitehtaista on hänen mukaansa ollut kiinnostavaa saada tietoa. Viimeinen Suomessa käynnistetty, päällystettyä aikakauslehtipaperia tuottava paperikone puolestaan löytyy UPM-Kymmenen Rauman tehtaalta. Se otettiin käyttöön 1998.

HENKILÖKOHTAISEN HISTORIAN SOLMUT AUKI

Historia paljastaa mielenkiintoisia yhteensattumia. Länsisuomalaisen Anders Lundinkin elämä sivusi Kuusankoskea jo hänen ollessaan alle kymmenvuotias. ”Vuonna 1932 perheeni muutti syntymäkaupungistani Porista Pietarsaareen, jossa isäni toimi konepajan johtajana. Silloin asuntonamme oli virka-asunto, joka oli **Gösta Serlachiuksen** lapsuudenkoti. Hänen isänsä oli panimomestari ja naimisissa **Wilhelm Schaumanin** sisaren kanssa.”

”Serlachius puolestaan oli nuori insinööri, joka kutsuttiin vuosiksi 1908–1916 Kuusankoskelle Kymiyhtiön hoitamaan yhtiö oikeisiin uomiin konkurssiväärasta yhdessä **Gösta Björkenheimin** ja **Gustaf Langenskiöldin** kanssa”, kertoo Voikkaan tehtaalle laboratorionsinööriksi vuonna 1951 tullut Lund. Tätä ei Lundkaan tiennyt ennen historioitsijaksi ryhtymistään.

Merja Vainion paperivaloteoksissa on käytetty pellavaa ja puuvillaa.

Mitä

PAPERITAIDE on?

Paperi on erottamaton osa jokapäiväistä elämäämme ja kulttuuriamme. Paperi antaa meille identiteetin, sillä se seuraa eri muodoissa meitä läpi koko elämän.

TEKSTI: EERO NIINIKOSKI
KUVAT: PAPERITAIDEGALLERIAN ARKISTO

Kirjoittaja on toiminut Suomen Paperitaidegallerian hallituksen puheenjohtajana yhdistyksen perustamisesta, vuodesta 1989 lähtien.

On hämmästyttävää, että taiteessa paperi on kuluvalle vuosisadalle saakka joutunut alistumaan apuneuvon asemaan. Sitä on käytetty piirustusten, grafiikan ja maalausten apuvälineenä, jolloin tärkeintä on ollut paperin laatu, rakenne ja väri.

Kiinan ja Japanin perinteisessä käsityötaiteessa paperilla on ollut sijansa varhaisista ajoista lähtien. Jo tämän vuosituhannen alussa Japanissa kehitettiin huippuunsa origamityöskentely eli paperin taivuttelutaito sekä kollaasitekniikka. Myöhemmin kehittyi myös silhuettien leikkaus taiteen tasolle.

Itsenäisenä taiteellisenä materiaalina paperi on kuitenkin lähes kaksituhattavuotisesta historiastaan huolimatta esiintynyt yllättävän harvoin. "Se on saanut näytellä useimmiten vain statistin roolia, jonka ylle pääosa, varsinaisen taideteos on rakennettu", kuten taidekriitikko **Irmeli Paavola** on asian sattuvasti ilmaissut.

"Paperi on kiehtova materiaali. Monille taiteilijoille se on tänään

yhtä tärkeä kuin maali, pronssi, kivi tai puu. Paperi voi olla neste-mäistä kuin maali, graafisen herkkää kuin piirros, kevyttä kuin ilma, liikkuvaa ja paikoilleen jäähmettynyttä, veistoksellista. Ja kaiken lisäksi se voi saada hahmoksen minkä muodon tahansa", toteaa saksalainen tohtori **Dorothea Eimert**, joka on yksi paperitaiteen keskeisimpiä tutkijoita ja tuntijoita.

NYKYTAITEILIJAT KIINNOSTUIVAT PAPERISTA

Paperitaide sellaisessa mielessä kuin se tänään käsitetään lähti kehittymään vuosisadan alkupuolella, kun abstraktio tuli taiteeseen. Kekseliäät taiteilijat löysivät paperista uuden ilmaisukeinon; huomattiin, että paperimateriaali voi olla taiteenteon luonnollinen ja omintakainen lähtökohta.

Vuonna 1912 **Picasso** ja **Braque** mursivat ensimmäisinä perinteisen maalausten tekotavan. He liittivät todellisia materiaaleja

kuten paperinsuikaleita ja kankaanpalasia abstrakteiksi väriken-tiksi maalauksiinsa. He kokeilivat myös kolmiulotteisten luomusten valmistamista paperista ja kartongista. Tämä menetelmä on tänään tuttu kaikille paperitaiteilijoille.

Myöhemmin monet futuristit, dadaistit ja surrealistit kehittivät paperin käyttöä kollaaseissaan. Erityisesti saksalainen **Kurt Schwitters** käytti taiteessaan kaikenlaisia papereita - käytetyistä bus-silipuista käärepaperin palasiin saakka. Varsin huomionarvoisia olivat myös **Henri Matisse**n paperileikkaukset, joita hän teki viimeisinä työvuosinaan lopetettuaan kokonaan maalaamisen.

PAPERITAIDE ON KANSAINVÄLISTÄ

Mielenkiintoinen seikka paperitaiteen lyhyessä historiassa on se, että paperitaide kehittyi hyvin eri tavoin Euroopassa ja Amerikan mantereella. Paperitaidetta paljon tutkinut saksalainen taidehistorioitsija **Dorothea Eimert** on to-

Gallerian yksi puhutuimmista näyttelyistä koko kymmen-
vuotiskaudella on ollut Kaarina Kaikkosen "Suut auki",
joka koostui 500 perunasäkitistä.

Marja Hakala sulautui
näyttelynsä avajaisissa
osaksi teoksiaan.

Paperitaidegallerian perus-
tamisajatuksen esitti taiteili-
ja-yrittäjä Anu Pentik 1980-
luvun lopulla.

Paperitaide voi olla jopa
veistoksellista kuten Espan-
jassa työskentelevän Thom-
as Pukiewiczin "Kenkä-
laatikot" osoittavat.

dennut, että Euroopassa jatkettiin
1910- ja 20-lukujen jälkeisten
vuosien kokeellisia suuntauksia ja
päädyttiin teollisesti valmistetun
paperin käyttöön.

Merkittäviä kokeiluja paperin
ja kartongin luovassa käytössä
tehtiin mm. Josef Albersin esi-
kursseilla kuuluisassa Bauhaus-
instituutissa Saksassa. Amerikka-
laiset taiteilijat keksivät sitä vas-
toin ottaa käsin valmistetun pape-
rin ja määrän paperimassan perus-
materiaaliksi. Tämä tapahtui
heti sotien jälkeen, jolloin mai-
neikkaan paperihistorioitsijan
Dard Hunterin sekä modernin
paperitaiteen isäksi kutsutun
Douglass Howellin johdatuksella
ryhdyttiin kehittämään käsipape-
rin valmistustekniikkaa erilaisista
kuitumateriaaleista kuten loppuun
käytetystä farkkukankaasta. Asi-
asta kiinnostuivat mm. Cranbroo-
kin taideakatemia Michiganissa ja
Quebecin yliopiston taideosasto
Kanadassa.

Varsinaisen sysäyksen paperi-
taiteen esiinmarssille antoi pop-
taiteen kehittäjänä tunnettu Ro-

bert Rauschenberg, joka 1970-
luvun alussa kävi Japanissa ja
ryhtyi matkan innoittamana opet-
telemaan käsin tehdyn paperin
valmistusta.

Hänen kokeilujensa tuloksena
monet nimekkäät taiteilijat (mm.
David Hockney, Jasper Johns,
Ellsworth Kelly, Kenneth No-
land ja Frank Stella) ryhtyivät
käyttämään paperia uutena ilmai-
suvälineenä ja tekivät paperista
valmistetun taiteen nopeasti suos-
ituksi Pohjois-Amerikassa. Eu-
roopassa tällä ilmaisumuodolla
on ollut vankkumattomat kannat-
tajansa 1980-luvulta lähtien.

Tällä hetkellä paperitaiteen
vahvoja maita ovat Suomen ohel-
la Ranska, Saksa, Hollanti, Unka-
ri ja Puola. Myös Japanissa, jossa
paperinvalmistuksella on vuosisa-
taiset perinteet, paperista on jäl-
leen tullut taiteilijoiden ja muo-
toilijoiden arvostama materiaali.

SUOMESSA RUNSAASTI PAPERITAITEILIJOITA

Suomalaiset paperitaiteilijat, joita

tällä hetkellä on satakunta, ovat
usein koulutukseltaan graafikkoja
tai tekstiilitaiteilijoita. Graafikoil-
le erilaiset paperilaadut ovat en-
tuudestaan tuttuja.

Kun saatavilla olevien paino-
papereiden valikoima on pakosta-
kin rajallinen, herää halu valmis-
taa itse paperia juuri omiin tarkoi-
tuksiin sopivaksi. Tällöin paperi
saa valmiissa työssä yhä tärkeäm-
män aseman, se nousee painoku-
van kanssa liki tasavertaiseksi
elementiksi.

Tekstiilitaiteilijoille paperi taas
on yksi mahdollinen materiaali
muiden joukossa. Joskus saate-
taankin puhua kuitutaiteesta teks-
tiilitaiteen asemesta; tällöin nimi-
tys kattaa luontevasti myös erilai-
set paperikuidut, paperinarun
yms. Osa paperitaiteilijoista läh-
tee liikkeelle aivan alusta: he te-
kevät teoksissaan käyttämänsä
paperin itse. Raaka-aineena on ta-
vallisimmin pellava tai puuvilla,
mutta paperia voi valmistaa myös
pajusta, lehmuksesta ja haavasta,
jopa kaurasta, nokkosesta ja koi-
ranputkestaakin. Eksoottisempia

kuituja ovat juutti, hamppu, riisin-
oljet, kozo eli mulperipuu, bambu
ja banaaninlehdet.

Suomessa Paperitaiteilijoilla ei
vielä ole omaa yhdistystä. Useim-
mat heistä kuuluvat paperitaiteili-
joiden kansainväliseen järjestöön,
IAPMA:aan. Paperitaiteen esitte-
lyssä ja tunnetuksi tekemisessä
Suomi on kuitenkin tehnyt uraa-
uurtavaa työtä: vuonna 1989 pe-
rustettiin Suomen Paperitaidegal-
leriaiyhdistys, jonka näyttelytoi-
minta käynnistyi Kuusankoskella
nykyisen Kymen Paviljongin ti-
loissa seuraavana keväänä.

Tänä vuonna kymmenvuotista
toimintaansa juhlinut Suomen Pa-
peritaidegalleria on tietävästi yhä
Pohjoismaiden ainoa puhtaasti
paperitaiteen esittelyyn keskittyvä
näyttelytila. Se suojissa ovat
esiintyneet liki kaikki eturivin pa-
peritaiteilijamme, mutta myös
monet "tulevaisuuden lupaukset".

TEKSTI: MARIKA MAUNO

Terveisiä
Italian Verlasta!

Verlan lähetyksillä sijaitsevat pyramidit ovat vaikuttavia luonnon muodostamia hiekkapylväitä.

Verlan tehdasmuseon ovien sulkeuduttua syksyn kynnyksellä matkasin uteliaana Pohjois-Italiassa sijaitsevaan Verlan kylään. Siellä pohjoisen vierasta odotti kyläläisten lämmin vastaanotto ja upeat vuoristomaisemat. Muutaman päivän ajan sain elää keskellä pienen, viehättävän kylän elämää ja nauttia verlalaisesta vieraanvaraisuudesta – italialaisittain!

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Vaikka Verlojen välillä on ollut kirjeenvaihtoa jo muutama vuosi sitten, oli vasta nyt ensimmäisen ystävyysvierailun aika. Italialaiset olivat hyvin kiinnostuneita pohjoisesta kyläkaimastaan ja toivoivat Verlojen välille lisää yhteistyötä tulevaisuudessa.

Paikallinen valokuvaaja **Giovanni Sartori** on iloinen siitä, että suomalaiset joitakin vuosia sitten yllättäen ottivat heihin yhteyttä. "Mutta miten ihmeessä löysitte meidät maailmankartalta?" kysyy Sartori hymyillen.

Mistään isosta kylästä ei olekaan kysymys. Giovon kuntaan kuuluvassa Verlassa on vajaat 800 asukasta. Kylä sijaitsee noin 600 metrin korkeudessa Dolomiittien vuoristossa lähellä Trenton kaupunkia. Se elää omaa rauhallista elämäänsä viinirypäleviljelmien keskellä.

MYÖS ITALIASTA LÖYTYY "PYRAMIDEJA"

Jos Jaalan Verlasta löytyy tuhansia vuosia vanhoja kalliomaalauksia, voi Italian Verlassa ihailla valtavia luonnon muodostamia "pyramideja". Nämä jopa 30 metriä korkeat hiekkapylväät ovat syntyneet vuosituhansien aikana hiekkapitoisen maan valuessa alas päin. Pyramidiin päällä oleva suuri kivi on kuitenkin estänyt pylvään sortumisen. Tällaisia pylväitä on alueella kymmeniä ja niitä syntyy yhä lisää.

Verlalainen **Luciana Cagliari** kertoo kylän historiasta. "Historiallisesti arvokkaimmat esineet löytyvät kauniista kirkostamme. Siellä on esillä 1800-luvun alussa puretusta vanhasta kirkosta siirrettyjä lähes tuhat vuotta vanhoja alttaritauluja", sanoo Cagliari. Historia tuntuu olevan läsnä kaikkialla, olipa kyse sitten satoja vuosia vanhoista suihkulähteistä tai vanhan luostarin raunioista.

VIININVILJELYKSELLÄ ON PITKÄT PERINTEET

Verlan kylää ympäröivät laajat viiniviljelmät. Lähes jokaisella perheellä on oma pieni viinirypäleviljelmänsä rinteillä. Yksi vuo-

Viiniviljely on yksi alueen tärkeimmistä elinkeinoista. Kuvassa Marika Mauno.

den odotetuimmista tapahtumista onkin syyskuun loppuun ajoitettu viininkorjuujuhla, Festa dell'uovo.

Juhla huipentuu viinirypäleihin koristeltujen kärryjen kulueeseen. Kärryjen suunnittelu alkaa jo kuukausia ennen varsinaista juhlaa. Kapeat kadut täyttyvät kulkuetta seuraamaan tuleista ihmisistä, jotka valitsevat kärryjen joukoista kauneimman. Tämä perinne on jatkunut jo puoli vuosisataa. Illalla juhla jatkuu kylän kapeilla kaduilla italialaisen keittiön antimista nauttien.

Kyläläiset toivovat joskus

saavansa suomalaiset ystävänsä vieraikseen juuri viininkorjuujuhlan aikaan. Rypäleiden poiminta italialaisten kanssa on ikimuistoinen kokemus, vaikkei rypäleitä enää paljain jaloin pääsekään polkemaan!

Verlalaiset ovat hyvin ylpeitä pienestä kylästään. Perinteillä on tärkeä merkitys arkipäivän elämässä. Ympäriällä oleva kaunis luonto ja kiireetön elämänrytmi antavat hyvänolon tunteen vierailijallekin. Mutta tarkemmin ajateltuna – eivätkö nämä kaksi pientä Verlan kylää tunnukin oikeastaan hyvin samankaltaisilta?

MISTÄ TULEE NIMI VERLA?

Alkuperänä Verla-nimelle on Italiassa saattanut olla varpuslintu nimeltä lepinkäinen, joka italiaksi kirjoitetaan 'averla'. Se tulee latinan sanasta 'averula', ja tästä on käytetty puhekielessä myös muotoa 'verla'.

Kyläläiset kuitenkin uskovat nimen tulevan latinan sanasta 'verula', joka tarkoittaa 'pientä kevättä'. Verlan kylä sijaitsee aurinkoisella rinteellä, ja ilmasto on leudompi kuin muissa kylissä. Kolmannen teorian mukaan 'verla' johtuisi vanhasta saksalaisesta sanasta, joka kuvasi suojattua paikkaa.

Jatkoa sivulta 3.

Kymi muisti pitkään palvelleita

Kymi Paper Oy:n ansiomerkki-juhlassa 7. joulukuuta jaettiin ansiomerkit seuraaville henkilöille. Ansiomerkkin saajia oli kaikkiaan 97.

40 VUOTTA PALVELLEET

Irja Halme sellutehdas, Veikko Henttonen arkkisali, Raimo Kujala paperitehdas, Teuvo Laakso PK 8, Mauri Lakka osto-osasto, Tuula Lehto myyntihallinto, Ossi Leivo instrumenttisuunnittelu, Mauno Mattsson talteenotto, Taino Mentu PK 9, Erkki Mukkila työvoima- ja työsuhteasiat, Tuija Poduschkin tutkimusosasto, Antti Ripatti vesilaitos, Pekka Sipiläinen arkkisali, Lasse Tuviala PK 7, Annikki Viinikka siivous.

25 VUOTTA PALVELLEET

Kyösti Alanko MG, Maritta Alatalo siivous, Haron Dadu automaatiokunnossapito, Heikki Forsell kuitulinjat, Ilkka Haapala MG, Kalevi Haaranen PK 8, Arto Hakkarainen paperivarasto, Olavi Hasu arkkisali, Matti Hautala MG, Kari Helminen tuotannonohjaus, Sari Honkanen tutkimus, Harri Honkimaa koneosasto, Ilpo Horppu automaatiokunnossapito, Seppo Huhtanen koneosasto, Juhani Huusari kone- ja laitossuunnittelu, Hannu Hyvönen puunkäsittely, Jouni Hyytiäinen vuorokorjaus, Hannele Hyökkäri myynti, Anne Hämäläinen siivous, Pekka Jokinen kuitulinjat, Pertti Jokinen työterveys, Martti Junnola paperivarasto, Jyrki Jylhänsalo puunkäsittely, Markku Järvinen kuitulinjat, Jari Kannos vartiointi, Anssi Kansikas talteenotto, Timo Keinänen PK 8, Matti Kiuru tietohallinto, Esa Koivula kuitulinjat, Raimo Korjus PK 9, Lassi Kujala vuorokorjaus, Jarmo Kuu-

sisto paperitehdas, Juha Laakso ostovarasto, Jouko Laitinen vartiointi, Kari Lakka MG, Jaakko Laurema paperin jälkikäsitteily, Ritva Lehto tietopalvelu, Hannu Luusuaniemi PK 8, Jari Manninen PK 9, Kari Marttila koneosasto, Risto Mattila arkkisali, Seppo Mertama koneosasto, Raimo Motturi kone- ja laitossuunnittelu, Jari Nieminen arkkisali, Maija Niilola arkkisali, Taisto Olkkonen vuorokorjaus, Markku Pasanen paperin kunnossapito, Reijo Pehkonen kuitulinjojen kunnossapito, Antti Piira arkkisali, Antero Poikala arkkisali, Kimmo Pulkkinen paperin jälkikäsitteily, Martti Puolatie MG, Martti Purmonen henkilöstöhallinto, Hannu Pääkkönen puunkäsittelyn kunnossapito, Markku Rainamaa PK 8, Jouko Rihu Kymin höyry, Veijo Rihu paperin jälkikäsitteily, Matti Rönnerberg paperin kunnossapito, Ilkka Seppälä PK 7, Raine Seppälä PK 9, Satu Silvonon paperivarasto, Esa Sormunen PK 7, Hannu Stenberg PK 9, Vesa Stenberg talteenoton kunnossapito, Heikki Tani PK 8, Jukka Tuomi paperin jälkikäsitteily, Kari Tuomi tehdaskuljetukset, Lasse Turunen paperin kunnossapito, Paavo Westman vartiointi, Reijo Virta viestintä.

10 VUOTTA PALVELLEET

Jukka Avikainen tehdaskuljetukset, Kyllikki Ek tutkimusosasto, Timo Hakalin kuitulinjat, Pasi Holsti tehdaskuljetukset, Pasi Joutjärvi ostovarasto, Kimmo Kettula tehdaskuljetukset, Jarkko Liljanheimo Kymin höyry, Jouni Mäkipää arkkisali, Jarmo Simonen PK 7, Mika Sjöblom Kymin höyry, Marko Sulkanen tehdaskuljetukset, Sari Ylönen tutkimusosasto.

TEKSTI: REIJO VIRTA
KUVA: LAURI SORVOJA

Työtoverit viestintäpäällikkö Reijo Virta ja vartiointipäällikkö Jari Kannos onnittelivat toisiaan vasta saaduista 25-vuotisansiomerkkeistä.

Mikä on ollut parasta?

Olen parikymmentä kertaa ollut toimittajana mukana ansiomerkkijuhlassa. Nyt olin juhlinnan kohteena.

Ennen juhlaa pohdiskelin 25 vuotta Kymin palveluksessa samoin ajatuksin kuin **Jukka Kuoppamäki** laulussaan Sininen ja valkoinen: "Mitä siitä kertoisin, kysyjälle vastaisin?"

Ajattelin ensiksi merkittäviä tapahtumia, joista olen saanut kertoa kymiläisille ja ulkopuolisille.

On muutettu nimeä Kymin Osakeyhtiöstä Kymi Kymmeneksi, Kymi-Strömbergiksi, Kymi-ryhmäksi, Kymin Paperiteollisuudeksi ja viimein Kymi Paper Oy:ksi.

On koettu isoja investointeja: heti taloon tulemisen jälkeen vihittiin päällystyskone kakkonen ja vähän myöhemmin kuitulinja kolmonen. 1980-luvulla seurailin yötä päivää tuolloin maailman suurimman hienopaperikoneen, PK 8:n käynnistymistä ja yllätyin, kun viisi vuotta myöhemmin näin toisen samanlaisen koneen käynnistymi-

sen. Olen kiitollinen siitä, että saan olla seuraamassa PK 8:n muuttamista pohjapaperikoneeksi ja päällystyskone kolmosen rakentamista. Tekee hyvää huomata, että Kuusankoskella säilyy paperin päällystämisen taito.

Olen voinut seurata 1980-luvun lopulta lähtien ympäristökySYMysten muuttumista yhä keskeisimmiksi. Greenpeacen isku kloorinvalmistuksen lopettamiseksi oli sillä aihealueella yksi kulminoitumis piste.

Johtajat ovat vaihtuneet neljännesvuosisadassa: **Swanlung, Castrén, Kellokoski, Stackelberg, Pätt, Furuhjelm, Asunmaa**. Omana esimiehenäni oli yli 20 vuoden ajan **Eero Niinikoski**; niinä vuosina ei koettu yhtään kovaa keskinäistä kiinaa.

On kuljettu läpi fuusiot ja difuusiot: liitetty yhtiöön Strömberg ja luovuttu siitä, tutustuttu fuusion kautta Kaukaan yrityskulttuuriin sekä sittemmin myös Schaumannin, Yhtyneiden Paperitehtaiden ja Rauma Repolan ilmapiireihin. Uusimmat hankinnat ulkomailta ovat jo jääneet vieraimmiksi.

Olen ollut ylpeä siitä, että oma liikemerkki, aarnikotka, on säilyttänyt asemansa kaikissa näissä muutoksissa.

Olen nauttinut siitä, että omassa työssä olen saanut oppia aina uutta. Aluksi kirjoitin lehtitekstejä, sitten elokuvan selostustekstejä. Jo vuonna 1977, kuitulinja kolmosen käynnistyessä, tein ensimmäisen, harjoittelijamaisen esittelyvideon. Videoita tuli sittemmin lisää, kuten myös multivideoita. Yhdessä vaiheessa faksi tuntui valtavalla kehitysaskelelta. Nyt haasteita antavat multimedia, intranet ja internet - ja sähköinen viestintä on vasta todellisen kehityksensä alkutaipaleella.

Edellä olevia asioita on hauskaa, joskus haikeatakin muistella - mutta mikä on ollut parasta?

Siitä kertokoon osaltaan oheinen kuva, jossa 25-vuotisansiomitalin saatuaani paiskaan kättä vartiopäällikkö **Jari Kannoksen** kanssa. Parasta ovat työtoverit ja yhteiset muistot.

Terve taas, kymiläiset!

Minulla on nyt ollut onnilla kutsutuksi takaisin "vanhaan" seuraan. Vaikka ei nyt aivan fyysisesti, mutta ainakin jossain määrin henkisesti. Henkisesti tasolla olen tietysti seurannutkin Kymin elämää koko ajan, eihän tässä kuitenkaan ole oltu kuin joen toisella puolella.

Otsikossa "taas" tarkoittaa tietysti sitä, että vasta äskenhän siirryin Kymin vanhalta paperitehtaalta Voikkaalle, eli vuonna -84. Siis vain 16 vuotta sitten. Saattaa tietysti olla, että aivan nuorimmat kymiläiset eivät minua tunne, joten pieni esittely lienee paikallaan.

Viimeisimmät 16 vuotta olen viettänyt Voikkaalla "hyvässä hoidossa". Hyvin he minut vastaanottivat ja lempeästi ovat kohdelleet.

Ennen Voikkaata ehdin olla noin neljä vuotta Kymin vanhalta paperitehtaalla töissä ja jatko-opiskelujen kesät päälle.

Paperitehtaalle tulin Kymin osakeyhtiön ammattikoulun jälkeen vuonna -77 prässipojaksi ensin PK 4:lle ja sitten myöhemmin myös 3, 5, ja 6:lle. Ehdin olla vähän aikaa koneiden kuivassapäässäkin hakkaamassa nyrkkejä raamiin ja polttamassa rystysiä kalanteriteloihin, ennen kuin havaittiin, että kykyni viittasivat enemmän hiomon suuntaan.

Armeijan jälkeen olinkin sitten Kymin historiallisessa Voithiomossa apuhiojana, apuvalkaisijana, apu-uittajana ja apu-tiesminä, sekä tietysti liippimiehenä, josta työstä onkin jäänyt paljon kauniita muistoja, mm. pokaran piikin jälki ranteeseen. No, liippi-

"Jos alkaa tuntua siltä, että elämä on kulman takana, sinne pitää vain kävellä."

miehen työstä voisi sanoa, että siinä joko kasvoi mieheksi, tai sitten ei.

Jostain ihmeen syystä päätin kuitenkin lähteä teknilliseen kouluun ja jättää mukavan työpaikan. Hiomon päivämestari **Malinen**, joka oli minua paljon viisaampi mies, yritti kyllä saada minua järkiini lyömällä nyrkkiä pöytään ja sanomalla, että: "perkele". Mutta ei se enää mitään auttanut, hölmö mikä hölmö.

Tekun jälkeen olin sitten lommittamassa PK 6:n ja hiomon 2-vuoromestareita yhden kesän. Olisin kyllä kovasti halunnut jäädä Kymille, mutta **Aulis Koikkalainen**, myöskin minua viisaampi mies sanoi: "Ahlberg on niin hyvä mies, että hänen pitää päästä Voikkaalle töihin!".

No mitäs siinä sitten, muuta kuin Voikkaalle vaan, ja niin kuin sanottu, hyvin olen viihtynyt. Onneksi ovat minua viisaat miehet vuosien varrella opastaneet.

Mitäs muuta omasta elämästä? Taustatietoja kenties. Kuusaalla olen syntynyt ja Kuusaan poikii ikäni ollu. Tavoitteena on koko ajan ollut viettää täyttä elämää.

Tähän pitäisi tietysti luetella perheenjäsenet, kissat ja koirat, talot ja autot, sekä tietysti monipuoliset harrastukset, mutta en viitsi, ei ne ketään kiinnosta. En minäkään niitä jaksa joka päivä miettiä ja kirjaa pitää. Kaikkea tulee ja menee. Sehän tässä elämässä hienoa onkin, kun kaikki ei ole ihan valmiiksi mallitettua.

Sellainen pieni aforisimi tässä kirjoittellessa tuli mieleen, joka on kai pakko tähän liittää: "Jos alkaa tuntua siltä, että elämä on kulman

*Voikkaan PK 11:n päivämestari **Arto Ahlberg** on harrastanut kirjoittamista siitä asti, kun oppi kirjoittamaan. 1990-luvun alussa hän opiskeli kirjoittamista pari vuotta Pekkasakatemiassa Kotkassa kirjailija **Matti Mäkelän** johdolla.*

Arton juttuja saamme lukea tämän lehden sivuilta ensi vuonna. Hänen tekstejään on aiemmin julkaistu seutukunnan sanomalehdissä ja Woikaslehdessä.

takana, sinne pitää vain kävellä.”

No on siinä tietysti muutaakin, ainakin pitää tunnistaa se oikea kulma, ettei tarvitse taas juosta seuraavan kulman taakse. Tulee vielä loputon kierre. Tämä nyt ei tainnut liittyä aiheeseen mitenkään, vai liittykö sittenkin? Niin tosiaan. Aihehan olinkin minä, ehkä se sittenkin liittyy, mutta miksi minusta on juttu Kymi-lehdessä? Pakko tässä nyt on yksi harrastus mainita. Ehkä tarkkaavainen lukija on saattanut huomatakin, että harrastan kirjoittamista, kunhan vain töiltäni ehdin.

Herttaiset naiset halusivat siitä tähän näytteenkin runomuodossa. Ensimmäiseksi mieleen tuli tällainen runoilijan pohdiskelu- runo:

FACIES RUNOILLJA

*En ole Tommy Taberman
enkä haluaisikaan olla
ellei hän sitten ole
onnellinen*

*Kuka on runoilija?
minkänäköinen on
runoilija?
Runoilija on Tommy'n
näköinen ja niminen
jo nimikin soi
Tommy Tabermann!
Juuri siksi en halua
olla Tommy*

*Tai ehkä haluaisinkin?
mutta en halua olla
Tommy'n näköinen
ehkä haluaisin
Tommy'n rahat ja naiset
ja kuuluisuuden
mutta en halua näyttää
niin saatanaan runoilijalta.*

Oppilaita ja koulun henkilökuntaa. Vas. Tuomo Nurmi, Senja Erjansalo, Tuija Hellman, Anu Seppälä, Heikki Pentti ja Noora Järvinen.

Ensimmäiset tietokoneajokorttitutkinnot teollisuusoppilaitokselta

Ensimmäiset tietokoneen ajokortin suorittajat Kymin teollisuusoppilaitoksella ovat osastosihteeri **Senja Erjansalo** ja toimistopäällikkö **Tuomo Nurmi** tekniseltä osastolta sekä laboratorioassistentti **Noora Järvinen** tutkimusosastolta. Todistukset jaettiin kahvin ja kakun kera 2.11.

Kouluttaja **Heikki Pentti**, jonka vastuualueeseen kuuluu mm. tietotekniikkakoulutuksen suunnittelu UPM-Kymmene Trainingsissa, ja myös tietokoneajokortti-asiat, kertoi että tietokoneajokortin suorittajia on konsernissa kaiken kaikkiaan noin 350 henkilöä. Heistä noin 100 innostuu suorittamaan kokeen, ja loput käyvät lähinnä eri kursseilla. Kokeen läpäisee ensimmäisellä kerralla

noin 75 prosenttia osallistuneista. Marraskuussa tutkinnon suorittaneita oli kymmenkunta.

Nyt 'ajokorttinsa' saaneet olivat tyytyväisiä koulutukseen. "Tutkinto oli sopivan vaikea, mitään ei saanut "ilmaiseksi". Antoisin oli Approach-tietokantaohjelma, koska en ollut käyttänyt sitä aiemmin. Eniten työtä teetti tietotekniikan perusteet, koska se oli pelkkä teoriakoe. Hankalin koe minulle oli etukäteen helpoimaksi luulemani ja eniten käyttämäni tekstinkäsittely", Senja kertoo.

Myös Tuomon mielestä antoisin kurssiosuus oli Approach-tietokantaohjelma. "Tutkinto on hyvä - sopivan vaativa. Se ei ole ylivoimainen kenellekään ja vaatii vähän konkariltakin perehtymis-

tä", Tuomo toteaa.

"Hyvä, että tällaista koulutusta järjestetään. Oma työ ei liity sinällään tietokoneisiin, mutta on tärkeää tietää yleensäkin, miten ohjelmia käytetään. Mielenkiintoisimpia osuuksia koulutuksessa olivat ne ohjelmat, joihin en ollut aiemmin perehtynyt", Noora kertoo.

Ajokorttikoulutus ja -tutkinnot aloitettiin Helsingissä 1999. Kuusankosken ja Valkeakosken teollisuusoppilaitokset ottivat koulutuksen ohjelmaansa kuluvan vuoden alussa. Kymin teollisuusoppilaitoksella kouluttajana toimi **Tuija Hellman**.

TYÖTERVEYSKESKUS HUOLEHTII SEKÄ ELÄMÄN LAADUSTA ETTÄ IHMISEN HYVINVOINNISTA

AVOIMET OVET työterveyskeskuksessa

Kymin työterveyskeskus on toiminut Marskinkadun tiloissa viimeisimmät 25 vuotta. Uuden rakennuksen olemassaoloa juhlittiin 17.11. pitämällä ovet auki tutustumista varten.

Pihalla paloivat soihdut, jotka kertoivat, että talossa juhliitaan. Sisältä löytyikin erikoisuuksia normaaliin työpäivään verrattuna, mm. "ruokapöytä", josta näki millaista ruokaa kannattaa syödä, jotta paino pysyy kurissa.

Tietovisan kysymykset olivat ensituntumalta vaikeita - hoksottimia tarvittiin kuvasarjassa "Autu miestä mäessä".

Valokuvanäyttelyn kautta avautui maailma koko 25 vuoteen; mitä, missä, milloin?

Kakkukahvit maittoivat vieraille, vaikka pöydästä kuuluikin huomautus: "työterveys ja kerma-kakkua - eikö se kerma olisi pitänyt jättää pois!"

Pentti Lakimo on jäänyt vaapaalle 1.8. sellun automaatiosta. Pentti sanoi elävänsä elämänsä parasta aikaa, kun saa olla terveenä vielä 42 palvelusvuoden jälkeenkin. Sairauden takia hänen ei ole paljon tarvinnut työterveyskeskuksessa käydä. Hän kiitteli ikäkausitarkastuksia, joissa hän on käynyt joka kerta kutsun saa-

tuaan. Viiden vuoden välein oli kiva kuulla, että "arvot olivat kohdallaan".

Pentin mielestä terveyttä voi itse edesauttaa liikkumisella, siksi hän lenkkeilee tai pyöräilee säännöllisesti vaimonsa kanssa useamman kerran viikossa. Kuusankosken Puhdin II divisioonan joukkueenjohtajuus pitää mielen virkeänä, kun saa touhuta nuorten kanssa ja tuntea, että nuoret hyväksyvät porukkaan.

Jorma Kuusenoksa arkkisalista tuli kahville vapaapäivänään. Hän on käyttänyt talon palveluja paljon ja oli tyytyväinen siihen, että erikoislääkärille saa lähteen, jos sitä tarvitsee. Lisäksi hän on aktiivinen kuntosalin käyttäjä. Salilla hän käy pitääkseen yllä peruskuntoaan, ei siksi, että lihasmassa lisääntyisi!

Jorma toivoi, ettei työterveyskeskuksen palveluja vähennettäisi, kun niin monesta paikasta palvelut ovat vähentyneet. Rakennuksen sijaintia hän piti myös hyvänä "onhan se ihan matkan varrella".

Pirkko Lindeman ja **Tuula Aalto** ostovarastolta olivat tyytyväisiä ajanvaraukseen puhelimitse: "Ajan saa nopeasti eikä siten tarvitse istuskella odottamassa".

He kokevat myös turvallisena sen, että henkilökohtainen kontakti työterveyden henkilökuntaan lisää sekä joustavuutta että vähentää kynnystä tulla asioimaan.

Naiset kertovat, että he ovat saaneet työterveyskeskuksesta paljon virkistystä sekä vesijumpasta että kuntosalista. Molemmat ovat tyytyväisiä siihen, että heidät ohjattiin kuntoremonttilomalle. Painonvartijoissakin he ovat käy-

neet ja paino on myös pysynyt "jotenkin aisoissa". Pirkko sai olla mukana myös valtakunnallisessa verenpainetutkimuksessa, joka kesti kaksi vuotta. Sinä aikana hän oppi kunnan ylläpitämistä ja tarkensi ruokatottumuksiaan esim. vähentämällä suolan käyttöä. Heidän mielestään työterveyskeskus huolehtii sekä elämän laadusta että ihmisen hyvinvoinnista.

TIETOVISAN ARVONTA

Tietovisaan vastasi 94 henkilöä. Kaikkien vastanneiden kesken arvottiin palkintoja ja onni suosi seuraavia:

Kävelysauvat	Kari Lindroos
Kuntolehden vuosikerta	Petteri Ukkola
	Outi Kiviluoto
	Elisa Kokko
Seinäkello	Riitta Uotinen

Kiitämme kaikkia kävijöitä, meitä eri tavoin muistaneita ja järjestytehtävissä mukana olleita juhlapäivämme onnistumisesta.

Työterveyskeskuksen henkilökunta

Juhlan tunnusmerkit: palavat soidut ja kerma-kakku! Työterveyshoitaja Merja Koivisto haki kesken juhlien Koskelasta lisää kakkua.

Pentti Lakimolta meni ensin suu suppuun, mutta hetken mietittyään hän kertoi nasevasti, miten hän hoitaa sekä fyysistä että henkistä kuntoaan.

Jorma Kuusenoksa tutussa ympäristössä kuntosalissa. "Täällä sitä peruskuntoa ylläpidetään!"

Pirkko Lindeman ja Tuula Aalto vesijumppa-altaan reunalla. "Taidamme ilmoittautua seuraavaan ryhmään, koska mieli tekee altaaseen."

Lapsuuden hellänkarheat muistot: Isän kanssa Kuralan metsään kuusen hakuun. Kuului ilmeisesti jokamiehen oikeuksiin, silloin. Äidin kesän aikana kasvattaman sian kinkku uunissa. Laatikot, joulukalja ja piparit, joista pellillinen melkein aina paloi. Uuni oli arinauuni, ei näitä nykyajan sähköheloja. Kuinka monta yötä on vielä jouluun?

Lappuset joita kirjoitettiin (lahjatoiveita) ja jätettiin kuistille, josta ne yön aikana olivat hävinneet. Järvelän urheilukauppa Kymmin aseman luona, nenä ikkunassa kiinni ihaillen pientä nukenvannaa, joka oli sinä jouluna lahjatoive numero 1.

Puhutaan joulun kaupallisuudesta sävyyn, että se on paha asia. Uskon, että olemme kuitenkin kaikki aikamme lapsia. Haluamme antaa ja saada mahdollisuuksien mukaan. Nyt on tosin paljon kimmellystä ja kitsiä, josta voisimme luopua yksinkertaisten elämäntyyliämme.

Mutta meillä on oikeus iloita ja nauttia lahjoista, joita kaikki olemme saaneet. Iloitkaamme terveydestä, tai mitä meillä on siitä vielä jäljellä, ystävistämme, rakkaistamme, älkäämme pitäkö mitään itsestään selvyutenä. Ihmisinä eläkäämme nauttien hyvän Jumalan lahjoista.

Joulun salaisuus on lapsen mieli. Muistomme lapsuuden jouluista, nyt nostalgisina, haikaina muistoina kertautuen joulusta jouluun. Halu tuottaa iloa lähimmäisille. Olla koolla yhdessä.

Mutta mitä joulu todella on? Onko se vain pelkkää saamista tyyliin minulle, minulle...

Emmekö me ole saaneet kaikkien tärkeimmät asiat aivan ilmaiseksi, lahjana. 2000 vuotta sitten Jumala antoi poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

TEKSTI JA PIIRROS: RAIJA KOMPPA

Mikä on joulun taika?

Minä uskon, että Jeesus kuoli meidän kaikkien syntien puolesta! Mutta se lahja on jokaisen henkilökohtaisesti otettava vastaan. Hän antaa meille sen oikean joulumielen, koska Hän on joulun Herra. Saan uskoa, että kaikki syntini on annettu anteeksi. Olen saanut vierittää syyllisyyteni Hänen kannettavakseen.

Useimmilla meistä on halu turvallisuuteen. Lottoon silloin tällöin toivoen sitä suurta lottovoittoa. Saattaapa meissä entisissä tai nykyisissä yhtiöläisissä olla osakesalkun omaavia sijoittajia. Haluamme turvata oman ja lastemme tulevaisuuden. Eikä se ole mielestäni paha asia, jos muistamme myös niitä, joilla ei mene hyvin.

Pelastusarmeijan patavahtina ollessani koen usein sen aidon ilon ihmisten antaessa roponsa niille, jotka apuamme tarvitsevat. Mutta älkäämme luottako yksistään rahan turvaan, vaan usko-kaamme joulun sanomaan.

“Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: “Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa.” Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: “Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!” Luuk. 2:8-14.

Hyvää joulua!

Raija Komppa

Ja niin joulu joutui Eurooppaan

Millaiset ovat pikkujoulut saksalaisella paperitehtaalla tai kannetaanko Dörpenissä kuusi kodinnurkkaan tuomaan kesä talven keskelle?

Mitä Ranskassa tehdään jouluaattoyönä, ja kuka jakaa ulkomailla joululahjat?

Joulu on kristittyjen yhteinen juhla, mutta maassa maan tavalla.

PIKKUJOULUISSA TANSSIPARI HATUSTA JA SEINÄLLE KYNTILÄKRANSSI

Nordland Papierilla ei tehdas järjestä pikkujouluja koko väelle, vaan osastot suunnittelevat ne itse. "Tuotannon ja tuotekehittelyn osastolla kokoontuu marraskuussa aivoriihi miettimään pikkujoulujen aikaa ja paikkaa ja keräämään kaikilta osallistujilta rahapanoksen juhlan järjestämiseksi", kertoo prosessin kehitysinsinööri **Kimmo Finnilä** Dörpenistä.

"Tehtas yleensä sponsoroi jotenkin osastojen pikkujouluja ja muistaa työntekijöitä lahjapakettilla", Kimmo kertoo. "Itse olen ollut Nordlandilla kahtena jouluna: toissa vuonna saimme pake-tin, jossa oli paikallisen pienen lihatehtaan perinteisistä jouluherkuista koottu valikoima savukinkkua, makkaroitu ja pieniä purk-keja saksalaisia lihaerikoisuuksia." Viime jouluna paketissa oli kello, kopiopaperia ja Yes- tai Future -t-paita. Itse pikkujoulut ovat Nordlandilla samanoloiset kuin suomalaisissakin työpaikan joulujuhissa. "Varsinkin uusia työntekijöitä muistetaan hupimie-lisillä lahjoilla", Finnilä sanoo. "Yhtenä vuonna myös tohtorinpa-perit saanut mies sai lahjaksi stetoskoopin." Ruoka ei pikkujou-luissa ole suomalaista, vaan Kimmon mukaan saksalaistyylistä liharuokaa. Aterialla tarjotaan myös olutta, joten ruoan jälkeen on hyvä sulatella esimerkiksi tanssimalla. "Kerran vedettiin hatusta tanssiparit kaikille, ja kun se tehtiin summamutikassa, niin tuli härkäparejakin. Tilanne oli koominen", Kimmo hymähtää. "Itse olen aina lähtenyt jouluksi Suomeen, joten en tiedä, miten joulu-

Jatkuu seuraavalla sivulla.

OSTERIT NORMANDIASTA, JÄLKIRUOAT PROVENCESTA JA MYRSKY ATLANTILTA

Rouenin vanhan kaupungin kapeiden mukulakivikatujen pin-ta kiiltää sateesta. Kadunpinnan peilistä heijastuvat pra-meat joulurusetit talojen julkisivuissa.

Ollaan matkalla Normandian maaseudulle, pieneen kylään Seinen jokivarressa. Päivämäärä on 24. joulukuuta ja autossa on tilaa hengittää vain sisäänpäin lahjapakettien ja joulukukkimp-pujen välissä.

Mamien - isoäidin - luona odottaa viisitoista sukulaista. "Bon-jour, bonjour, joyeux Noël tout le monde." Ensinnä on kierrettävä koko rinki läpi, moiskautettava suukko molemmille poskille ja kerrottava, että joulupukin lähetystöstä Suomesta ollaan. Sieltä, missä talvisin on varottava, ettei osu autolla jääkarhun kylkeen. Sitten kohotetaan tervetuliaismalja alkupalojen kyytipojaksi.

Kello on kymmenen illalla. Siirrytään setien, tätien ja serkku-jen seassa toiseen rakennukseen jouluaterialle. Jaetaan lahjat il-man pienintäkään tonttua tai poroa, ja eiku syömään.

Ateria alkaa Atlantin rannikolla värjöttelevalle Normandialle tyyppillisillä ostereilla. "Sujuuko? Miltä maistuu? Pidätkö?" Itse asiassa purematta kurkkuun kaadettavat naljaskat maistuvat hy-viltä sitruunan kera. Menuussa on hummeria, peuraa kastanjoiden kera, jouluhalko jälkiruoaksi. Herkkuja on tilattu varta vasten sa-moilta toimittajilta joka joulu.

Ruokailu kestää aamukahteen, välissä otetaan ruokaryyppy,

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Jatkoa edelliseltä sivulta.

puheet kiihtyvät aattoa kohden. Ainakin kaikki ovat töissä vielä aattona”, Kimmo tuumii. Viime vuonna tehdas oli käynnissä joulunpyhät, mutta vuorossa olleet työntekijät saivat jouluaterian työpaikallaan. Joulutunnelmaa tehtaalle tuovat joulukuuset kuten Suomessakin. “Paikallinen erikoisuus korvaa joskus joulukuusen”, Kimmo kuvaa. “Täällä on tapana ripustaa aulaan tai yhteisiin tiloihin havupuun oksista tehty kranssi, johon laitetaan neljä kynttilää adventtikynttilöiden tapaan. Alueen kodeissa on lähes kaikissa tällainen joulukranssiperinne.”

Kimmo Finnilä on työskennellyt Nordland Papierilla kaksi ja puoli vuotta prosessin kehitysinsinöörinä. Tehtyään diplomityönsä Rauman tehtaalle ja valmistuttuaan Finnilä lähti suoraan töihin Dörpeniin.

METSÄSTÄ SAKSALAISKUUSI JA PYHÄ NICOLAUS TILAUKSEEN

“Joulusta ei vielä marraskuun lopussa paljon puhuta”, kertoo Nordlandin markkinoinnissa työskentelevä **Tommi Heinonen**. “Täällä Dörpenissä ei ole vielä sytytty jouluvaloja katujen varjalle, vaikka rajan toisella puolella Hollannissa joulukatulamput jo loistavat.”

Tommi perheineen on viettänyt jo kaksi joulua Saksassa, joten paikalliset perinteet tarttuivat jo edellisenä jouluna. “Ensimmäisen vuoden perinteisten suomalaisruokien sijaan söimme viime vuonna saksalaisittain ankkaa kinkun sijaan. Muutenkin jouluateria on täällä kevyempi, vaikka ruoka onkin hyvää”, Tommi kertoo.

Saksalainen weihnachtsstollen on perinteinen joulukakku, jota alkaa saada kaupoista reilusti ennen joulunpyhiä.

“Täällä kasvaa upeita joulukuusia, ja viime vuonna kävimme itse hakemassa kuusen metsästä ja maksoimme sen sitten omistajalle”, Tommi sanoo. Perheen 4- ja 6-vuotiaat pojat käyvät katolisessa päiväkodissa, sillä Dörpen on katolista aluetta. “Päiväkodissa askarrellaan ennen joulua, ja lapsilla on katolinen jouluevankeiumi tarhassa.”

“Dörpenissä voi joulupukin sijaan tilata käymään myös punaisiin pukeutuvan Nicolauksen, jonka päivää tosin vietetään jo meidän itsenäisyyspäivän tienoilla”, Tommi tuumaa. “Nicolauksella on mukanaan mustiin pukeutunut murjaaniapulainen.” Hollannissa Nicolaus jakaa lahjatkin, mutta Dörpenissä lahjat tuo jouluna Kristus-lapsi.

“Reilun sadan kilometrin päässä Bremenissä olisi upeat joulu-markkinatkin, sillä kaupunki on keskiaikainen”, Tommi kertoo ja toteaa lopuksi, ettei joulun tunnelmaa kuitenkaan koe täydellisenä, kun valkea lumi puuttuu Keski-Euroopasta. “Vaikka niinhän se kai on Helsingissäkin.”

Tommi Heinonen on toiminut UPM-Kymmene Fine Paperin markkinatutkimuspäällikkönä Dörpenissä ja siirtynyt ensi vuoden alusta Erikoiskustantajat-asiakassegmentin markkinointipäälliköksi Helsinkiin.

Jatkoa edelliseltä sivulta.

joka on omenaista calvadosta sedän omasta tislaamosta. Ranskalaisuutta edustaa viinivalikoima valkoisesta punaisen kautta kuuhuvaan.

Lienee ymmärrettävää, että aterian edistyessä alkaa joululaulattaa. Välillä sulatellaan ja leikitään lehmistään kuuluisan seudun perinnehupailua vasikasta joka sottaa. Naurusta kippurassa joutuu vääntelehtimään, kun hiprakan ja huppelin välillä häilyvä mamie saa naamansa täyteen kynttilässä noetun samppanjapullonkorkin jättämiä tahoja. Ei hän millään pysty parempaan kuin: “Olen tahr numero kaksi, joka vasikoi.” Ideanahan on välttää nokinenäisyys toistamalla määrätty loru oikein siirtäen loruiluvuoron jollekulle toiselle. “Olen vasikka numero kaksi, joka tahraa ja kutsun vasikkaa numero kolme, joka on tahoitta toistaiseksi.”

Normandialaisen jouluattoaterian kruunaa eteläisestä Provencesta tutut kolmetoista jälkiruokaa. Perheen isä on nimittäin kotoinen Välimeren rannikolta, jossa on tapana koota jouluisin mitä erilaisimpia pikkukerkuja suklaasta ja mantelikaramelleista aina viikunamakeisiin ja tryffeleihin asti päättämään juhla-ateria.

Sitten nukkumaan talvimyrskyn riehussa niin, että Seine tulvi tielle, eivätkä Roueniin palailleet sukulaiset päässeet kotiin. Rouenin 1100-luvulta olevan katedraalin kattoon tuli viime joulun myräkässä parimetrinen ilmastointiaukko, kun yksi rautatorneista repesi paikoiltaan. Mutta sitä en tiennyt nukkuessani jouluyönä mamien ullakkokamarissa latautuakseni joulupäivän kuusituntista ateriaa varten.

Räystästä ylös yrittävä joulupukki on tavanomainen näky lähes joka kadunkulmassa Rouenissa.

Kirjoittaja on Uutiskymin viimekesäinen kesätoimittaja, joka vietti viime joulun vaihto-opiskelijana Rouenissa, Ranskassa. Jouluna hänet kutsuttiin rouenilaisperheen vieraaksi.

KIINASSA

kaikki kehittyy valtavalla vauhdilla - niin matkailu kuin joulukin

*UPM-Kymmenen
Changshun
hienopaperitehtaalla
tutkimus-
koordinaattorina
työskentelevä Tuija
Löfgren kertoo
Ututiskymin lukijoille
kokemuksistaan
Kiinassa. Tuijan
juttusarja alkoi
Ututiskymin numerossa
6. Tällä kertaa
saamme lukea
liikenteestä,
matkailusta ja
joulusta.*

Kiinassa voi ulkomaalainen ajaa autoa vain, jos on suorittanut kiinalaisen ajokortin. Sitä ei voi tehdä, ellei osaa kiinaa. Aluksi kaikki tuntui kaaokselta. Autoja meni ohi molemmin puolin. Kun risteyksessä käännytään vasemmalle, oikaistaan risteys reippaasti.

Liikenne on kuitenkin joustavaa, toiselle annetaan tilaa. Omista oikeuksista ei pidetä tiukasti kiinni.

Tiellä on kaikkea mahdollista: jalankulkijoita, polkupyöräilijöitä ja kolmipyöräisiä polkupyöriä, joissa on niin paljon kuormaa, että tuskin polkijaa näkee. On myös kärryjä vetäviä jalankulkijoita, moottoripyöriä, kevytmoottoripyöriä, autoja ja sinisiä, pitkiä kuorma-autoja. Tiellä liikkuu myös hitaasti matelevia "kaksitahtiautoja".

Matkalla tehtaalta Changshun kaupunkiin ei ole asumatonta aluetta eikä tyhjää tieosuutta. Aina on jalankulkijoita, pyöräilijöitä ja moottoripyöräilijöitä, jot-

ka tulla tupsahtavat ajotielle katsomatta, tuleeko autoja. Autot ajavatkin mieluiten vasemmalla kaistalla, jolloin ne ehtivät edes vähän väistää.

Kolareita sattuu joka päivä. Mutta hyvin harvoin näkee, että osapuolina olisi kaksi autoa. Yleensä onnettomuudessa on jalankulkija, pyöräilijä tai moottoripyörä vastaan auto. Onneksi ilmasto on täällä leuto. En edes halua ajatella, millaista olisi olla liikenteessä, kun tiet ovat liukkaat.

Onnettomuuden uhuriin ei saa koskea, ennen kuin poliisi on tullut paikalle, ja he tulevatkin aika nopeasti. Hetkessä on uhrin ympärillä runsas joukko ihmisiä, jotka katsovat, mutta eivät tee mitään.

Ajan myötä olen huomannut, ettei liikenne niin kaaosmaista ole kuin ensin tuntui. Kaikesta huolimatta sillä on sääntönsä, ja siihen on jo tottunut. Torvea töötötetään kaiken aikaa. Se on merkki edellä ajavalle, että 'älä tee mitään. Minä menen nyt ohi sinusta.' Mutta kummalta puolelta? Siltä

puolelta, missä on tilaa.

KUORMANTEKO - TAITOLAJI

Kiinalaiset ovat pakkaamisen mestareita. Kaikki ne kuormat, jotka kulkevat erilaisissa ajoneuvoissa, ovat uskomattoman taidokkaasti tehty. Ne pursuavat yli reunojen ja ylettyvät korkealle.

Tavaraa kuljetetaan linja-autojen katoilla, kuorma-autoissa (täällä todella KUORMA-autoja), moottoripyörillä, mopoilla, kolmipyöräisillä polkupyörillä, polkupyörillä ja jalkaisin vetäen kärryjä. Mikään paikka ei jää käyttämättä hyväksi. Esimerkiksi huonekalukauppias tuo ostamasi sohvakaluston sinulle kotiin kolmipyöräisellä polkupyörällä.

MONENLAISTA KYTTIÄ

Liikenteen sekaan mahtuu myös suomalaisittain kauhistuttava näky. Perhe on lähtenyt ostoksille "skootterilla". Isä ajaa, äiti istuu

poikittain takana ostosten kanssa, ja lapsi seisoo (jos osaa jo seistä) isän edessä ja pitää kiinni ohjaustangosta. Mutta jos lapsi ei osaa vielä seistä, hän istuu skootterin "lattialla" isän tai äidin jalkojen välissä. Kenelläkään ei ole kypärää.

Perhe saattaa liikkua myös polkupyörällä. Isä polkee, äiti istuu jälleen poikittain tarakalla ostosten kanssa, ja lapsi istuu tangolla isän edessä.

Kolmipyöräiset pyörät ovat erinomaisia vanhusten kuljettamiseen. Siinä on iso lava, jossa on reunat ja hyvä istua. Talvella vain peite päälle. Tietenkin kuorma-autoissa on hyvä kuljettaa kuorman päällä enemmänkin ihmisiä.

Suomalaisilla eläinaktivisteilla olisi Kiinassa paljon töitä, esimerkiksi sikojen kuljetuksessa teuras-tamolle. Sikoja on ladottu limit-täin, lomittain ja päällekkäin avoimeen kuorma-autoon niin paljon kuin vain on mahdollista.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Kiinassa on upeat talviurheilumahdollisuudet.

Jatkoa edelliseltä sivulta.

Elävät kanat matkaavat helтта hulmuten torille kätevästi moottoripyörän takaistuimen molemmin puolin asennetuissa koreissa. Kanoille ei tule varmaan kylmäkään, kun ne on ahtaasti sullottu koreihin. Pääskysset sentään myydään torilla valmiiksi nyljettynä. Kaikkea muuta olen melkein syönyt, mutta en voisi ajatellakaan syöväni pääskystä - suomalaista kesän tuojaa.

MATKAILU UUTTA

Matkailu Kiinassa on vielä aika uutta. Tietenkin turisteja tulee maahan paljon, mutta kiinalaisten oma matkailu on edelleen kotimaassakin mahdollista vain varakkaammille.

Ulkomailla aikovan viisumin ja passin saanti on vaikeaa ja kes-

tää kauan. Yleensä viisumin voi saada helpommin, jos on menossa ulkomaille opiskelemaan tai työnantaja lähettämänä. Silloinkin on hyvä olla kutsukirje isännältä. Ulkomaalaisten miesten kiinalaisten tyttöystävien viisumianomukset työllistävät paljon lähetystöjä ja konsulaatteja.

Helpointa kiinalaisten on päästä Hong Kongiin. Sinnekin he tarvitsevat viisumin. Vaikka Hong Kong kuuluu nykyään Kiinaan, se on silti erityisalue. Samoin ovat esimerkiksi Macao ja Tiibet. Kun henkilö on onnistunut saamaan passin ja viisumin, hänen on annettava maasta poistuessaan 6000 REMiä pantiksi, jonka saa takaisin, kun palaa maahan.

Kiinalaisille on alettu järjestää ryhmämatkoja kotimaahan ja muuallekin, mutta mitään valmispaketteja ei ole. Matka Thaimaahan on niin kallis, että olemme

mieheni Peterin kanssa päättäneet matkustaa sinne joskus suoraan Suomesta, mikä on paljon halvempaa.

Mutta kaikki kehittyä täällä valtavalla vauhdilla - niin matkailukin.

AURINKORANTOJA ...

Vaikka Kiina on iso maa niin ranta-kohteita ei ole monta. Olemme Peterin kanssa käyneet kaksi kertaa Hainan saarella Sanyan kaupungin läheisyydessä, joka on noin Hawaijin korkeudella. Se on lähellä niitä maisemia, joita jokainen on nähnyt televisiossa ja elokuvissa Vietnamin sodan ajalta. Siellä on useampia hotelleja, myös länsimaalaisia, valkoiset hiekkarannat ja puhdas merivesi.

Kun saavuimme Sanyan lentokentälle, olivat matkatavarat hämmästyksellemme jo tulleet. Hih-

nalla oli ehkä kuusi kollaia, joista kolme oli meidän. Ajattelimme, että olimme onnekkaita, kun meidän tavarat olivat tulleet ensimmäisten joukossa. Mutta muuta ei tullutkaan. Kiinalaisilla on yleensä kaikki matkatavarat koneessa sisällä, koska heillä on vähän tavarointa matkustaessaan.

Rannalla kuljettiin pitkässä mekossa ja pitkissä housuissa. Eipähän ainakaan pala iho. Mutta varmuuden vuoksi voi silti veteen mennessä ottaa sateensuojan aurirongon suojaksi.

Uimapuussa esiintyminen ei vielä ole kaikille itsestään selvyys. Jos naisilla on uimapuku, niin siinä on ainakin pieni hame. Uimaan voi mennä (=veteen seisoskelemaan) myös shortseissa ja t-paidassa, tai siinä pitkässä hameessa.

Uimataidon puuttuminen on aivan normaalia. Siksi uima-altaat ovat usein niin matalia, että uides-

**Kolmipyöräiset polkupyörät ja jalankulkijat kärryineen kuu-
luvat Changshun katukuvaan.**

**Kuusi ja joulupukki, joka oli
liian vauhdikas ja äänekäs.**

sa kolauttaa polvensa pohjaan, ja vesi on niin lämmintä että uudessa tulee melkein hiki.

Mutta niin on ilmakein lämmin-
tä. Ensimmäisenä iltana menim-
me syömään klo 20. Iso ravinto-
lan ruokasali oli kirkaasti valai-
tu, kuten täällä yleensä on tapana.
Halusimme mennä syömään hä-
märälle terassille, mutta tarjoilija
sanoi, ettei se käy. Ihmettelimme
miksi, ja hän vastasi, että siellä on
jo liian viileää – plus 30 astetta.

... JA HIIHTOA

Olemme käyneet myös Etelä-Ko-
reassa hiihtämässä. Hiihtokeskus
on kuin meidän Tahkovouri, ehkä
vähän korkeampi - ja koko rinne
tykkilunta. Yhtään ei voinut hiiht-
tää rinteestä ulos, koska silloin oli-
si joutunut golfkentän viheriölle.

Aamut olivat mukavaa hiihto-
aikaa. Saimme olla melkein kah-

destaan. Klo 14 jälkeen alkoi jo
tulla vähän enemmän väkeä. Mut-
ta suurimmat ruuhkat olivat
klo18–22.30. Silloin en halunnut
olla enää rinteessä, koska korea-
laisten hiihtotaito ei ole niitä par-
haita. Yleensä he ovat liukumassa
alaspäin joko jalat tai pää edellä.
Useamman kerran veimme alas
ylös jääneitä kussia ja sauvoja
omistajan liuttua jo alas ilman
hiihtövälineitä.

Suurin yllätys odotti kuitenkin
illalla nukkumaan mentäessä.
Tyynyt oli täytetty riisillä. Aina
piti tehdä jonkinlainen "kuoppa"
illalla tyynyyn, että jotenkin saat-
toi nukkua. Mutta kiva oli nähdä
lunta ja olla suksien päällä.

Olemme käyneet hiihtämässä
myös Japanissa Hakubassa, missä
kaksi vuotta sitten oli talviolympia-
laiset nimenomaan pohjois-
maisissa lajeissa. Hiihto-olosuh-
teet olivat erittäin hyvät. Rinteessä
oli lunta 3,5 metriä.

Japanilaiset, varsinkin hakuba-
laiset, pitävät suomalaisista. Heti
kun he kuulivat, että olemme
Suomesta niin iloinen ilme tuli
kasvoille, ja he sanoivat välittömä-
sti: **Matti Nykänen**. Kukaan
ei tuntenut olympiavoittaja **Jani
Soinista**, vaikka hän oli jälleen
voittanut Hakubassa edellisellä
viikolla mäkkikisan.

JOULU KIINASSA

Olisi niin kiva aloittaa sanomalla,
että joulu on tulossa Kiinaankin,
mutta kun se ei tule. Ulkonakin
on lämmintä 10–15 astetta.

Jotakin voi kuitenkin asialle
tehdä: oman kodin voi laittaa jou-
luiseksi. Kaupoista, tosin vain
muutamasta, voi ostaa joulukoris-
teita. Niitä on tullut myyntiin,
koska Kiinassa asuvat ulkomaal-
aiset haluavat ostaa niitä.

Niinpä mekin ostimme viime
jouluna muovikuusen ennen jou-
lua. Kaikki koristeet ovat hyvin
amerikkalaispainotteisia, paljon
kultaa ja kimallusta. Onnistu-
in löytämään joulutähden ikkunaan.

Ihastuin myös joulupukkiin,
jolla oli lyhty kädessä. Ostin sen
heti. Mutta kun laitoin kotona sii-
hen patterin, niin lyhdyn valon li-
säksi tuli musiikkia, ja joulupukki
myös tanssi. Eihän sitä voinut pi-
tää päällä. Onneksi alakerran

kunnossapitoinsinööri pelasti ti-
lanteen. Nyt joulupukilla on aino-
astaan lyhdyssä valo. Kun vielä
löysin ulko-oveen joulukrassin,
tunnelma alkoi olla aika hyvä.

Adventtina olen perinteisesti
laittanut jouluruokaa. Niinpä yri-
tin viime joulunakin. Silliiä oli
jääkaapissa ja graavilohta pakasti-
messa. Kaupasta löytyi jopa pala
suolattua sianlihaa. No, lanttuja ei
kyllä löytynyt, eikä myöskään pu-
najuuria, joten tein rosollia ilman
punajuuria. Eihän se miltään
maistunut. Myöhemmin löysin
sitten säilöttyjä punajuuria ja ost-
tin varastoon monta purkkia.
Kalkkunaa on myös saatavana.

Joihinkin kauppoihin saattaa
tulla paria viikkoa ennen joulua
joulukuusi koristeeksi ja jotain
muuta pientä. Niitä ei oteta pois
pitkään aikaan, ja ne saattavat olla
esillä vielä maaliskuussakin.
Joissakin perheissä Kiinassa on
alettu antaa lapsille yksi joululah-
ja joulupäivänä. Siitä se vähitel-
len kehittyä joulua Kiinaankin.
Myös joulukirkkoon voi mennä
jouluynä jopa meidän kaupun-
gissa Changshussa. Kirkko on tä-
pötäysi. Jumalanpalvelus on kui-
tenkin kiinaksi.

Viime vuonna meillä oli myös
Shanghain suomalaisten joulujuh-
la ravintolassa. Ruoka oli yritetty
laittaa suomalaisittain, ja ihan on-
nistuttukin: Oli graavilohta, kalk-
kunaa, sianlihaa ja erilaisia salaate-
ja. Kaikki hyvän makuisia.
Myös ravintolan koristamisessa
oli annettu ohjeet. Mutta siinä
kyllä oli mennyt sekaisin joulu ja
vappu: oli serpentiinejä, vappu-
hattuja, naamareita, helistimiä ja
kilistimiä. Lapsilla oli hauskaa.

Kävi meillä ihan oikea suoma-
lainen joulupukkikin ja toi kaikil-
le lahjoja. Maaherra **Hannele
Pokka** oli juuri silloin Shanghais-
sa joulupukin kanssa, ja niinpä
joulupukki tuli tervehtimään mei-
tän.

Työpaikalla ei tunneta joulua.
Tänä vuonna, kun jouluaatto on
sunnuntaina, niin voimme olla
kotona koko päivän. Maanantai-
na, joulupäivänä on jo mentävä
töihin, joten lähettäkää meille
suomaisille tänne muutama läm-
min ajatus.

Hyvää Joulua teille kaikille!

Tuija

Kuusankosken apurahat

HENKILÖKOHTAISET

Alakoski Anja 4 000 mk Kirkkotekstiilien suunnittelu ja valmistus, Anttila Leena 4 000 mk Englanninkielen kurssi, Barkman Irina 3 000 mk Gerontologian approbatur, Eskola Jenni 5 000 mk Kauppateiden opiskelu Itävällässä, Floman Simo 5 000 mk Kauppateiden opinnot, Haltia Eeva 5 000 mk Luonnonmaantieteen ja geologian opintomatka, Heikkilä Marja 3 000 mk Taidenäyttelyyn järjestäminen, Heinänen Ulla 3 000 mk Sosionomin tutkinto, Helenius Anne 5 000 mk Kaupallinen opiskelu Englannissa, Helkala Marita 3 000 mk Hoitotyön johtamiskoulutus, Henttonen Ulla 4 000 mk Laulukonserttiin järjestäminen, Hirvonen Markus 8 000 mk Kauppateiden Cems Master -tutkinto, Häkkinen Outi 3 000 mk Lauluopinnot, Häyhä Tiina 5 000 mk KTM-tutkinto, Jokinen Kirsi 3 000 mk Lauluopinnot, Jokinen Matti 5 000 mk Venäjänkielen opinnot, Jokinen Sami 5 000 mk KTM-tutkinto, Jormalainen Juhani 5 000 mk Kauppateiden opinnot Saksassa, Jyrkinen Raija 3 000 mk Joogaohjaajakoulutus, Kallioranta Sanna 7 000 mk Metsäekonomian opiskelu Japanissa, Kankkunen Juha 7 000 mk DI-tutkinto, Kantola Matti 3 000 mk Kilpatanssiurheilu, Kekki Jaana 3 000 mk Alppihiihdon ohjaajakurssi, Kekki Kirsi 3 000 mk Konservattorin tutkinto, Kojo Sari 3 000 mk Hermoratahierojakurssi, Kokko Sanna 4 000 mk Riista- ja eräkoulutus, Korpelainen Pasi 5 000 mk Kääntäjän kieliharjoittelu Venäjällä, Kossila Tuula 3 000 mk Sairaanhoidajan tutkinto, Kuningas Katri 3 000 mk Mielenterveytyksen erikoistumisopinnot, Kuokkanen Katja 5 000 mk Kääntäjäksi opiskelu Ranskassa, Kytömäki Sanna-Maarit 3 000 mk Pyöratuolikipatanssi, Kähärä Inga 3 000 mk Fysioterapian jatko-opinnot, Kärkkäinen Helka 3 000 mk Kirjontaperinteen taltiointi, Lahtinen Jarno 5 000 mk Tietojenkäsittelyn jatko-

opinnot, Laine Tiia 7 000 mk Kauppateiden opinnot Saksassa, Lappalainen Seppo 5 000 mk Sähkövoimainsinöörin tutkinto, Lehtinen Riikka 4 000 mk Ammatinopettajakoulutus, Liikanen Tea 3 000 mk Kilpatanssiurheilu, Liikka Saija 3 000 mk Kieltenopettajaksi auskultointi, Lindroos Pia-Maria 3 000 mk Multimediakurssi, Lupunen Tiina 3 000 mk Suomenkielen opinnot, Malmberg Kaj 5 000 mk Insinöörin tutkinto, Merikaste Jaana 3 000 mk Luontaishoitaja-koulutus, Motturi Rami 5 000 mk Tietotekniikan jatko-opinnot, Myötyri Asko 4 000 mk Automaation jatko-opinnot, Mäkelä Tommi 3 000 mk Insinöörin tutkinto, Nevamäki Riitta Hannele 3 000 mk Espanjankielen opiskelu, Niemi Seija 4 000 mk Näytelmän kirjoittaminen, Niilola Minna 3 000 mk Tradenomin tutkinto, Niinimäki Mika 3 000 mk Ylioppilastutkinto työn ohella, Nousiainen Liisa 3 000 mk Sosionomin tutkinto, Nuutila Tuula 3 000 mk Lähihoitajan tutkinto, Pahkala Timo 3 000 mk Painiurheilu, Pahkala Tomi 3 000 mk Valo- ja äänitekninen lisäkoulutus, Parkkinen Antti 5 000 mk Tuotantotalouden opiskelu Irlannissa, Pasi Piia 3 000 mk Teatteripedagogiikan opiskelu, Penttilä Teija 3 000 mk Tradenomin tutkinto, Perkinen-Nieminen Anita 4 000 mk Kasvatustieteen opinnot, Perälä Katja 3 000 mk Aikuiskasvatuksen approbatur, Pirttikoski Sonja 3 000 mk Oikeustieteen opiskelu, Pukki Eeva 3 000 mk Erityispedagogiikan approbatur, Purho Hannu 7 000 mk Arkkitehtuuriopinnot Australiassa, Purho Mirka 7 000 mk Musiikkiopinnot Australiassa, Putkonen Tarja 3 000 mk Sosionomin tutkinto, Rautiainen Marita 5 000 mk KTM-tutkinto, Riikonen Kirsi 3 000 mk Taideterapiaopinnot, Ristiranta Markku 4 000 mk Erityispedagogiikan cum laude, Saarikko Juhani 3 000 mk Aikuiskasvatuksen jatko-opinnot, Salmi Taina 4 000 mk Erityisopettajan koulutus, Salo Jukka 5 000 mk Oikeustieteen opinnot Englannissa, Salonen Sirkka 4 000 mk Erityisopettajan koulutus, Savolainen Kari 3 000 mk Työtekniikan tutkinto, Siukkola Anu 4 000 mk Kasvatustieteen cum laude, Suurnuuja Sami 4 000 mk Tietojärjestel-

mätieteiden opinnot, Säyriö Jalo 3 000 mk Tradenomin tutkinto, Taavitsainen Eetu 3 000 mk Sellonsoiton opiskelu, Taavitsainen Iikka 3 000 mk Sellonsoiton opiskelu, Taavitsainen Risto 10 000 mk Sävellyskonserttiin järjestäminen, Taimioja Anitta 3 000 mk Lähihoitajan tutkinto, Tanska Veikko 3 000 mk Tietojenkäsittelyn jatko-opinnot, Teinilä Tea 5 000 mk Kääntäjän kieliharjoittelu Espanjassa, Tuominen Anna 4 000 mk Kielen opiskelu Ranskassa, Tuominen Harri 10 000 mk Sävellystyö, Tuppurainen Anu 5 000 mk Kääntäjän kieliharjoittelu Englannissa, Tähti-Niemi Anitta 5 000 mk Venäjänkielen opinnot, Urb Aarne 3 000 mk Työtekniikan tutkinto, Wallén Oili 3 000 mk Eläinten luontaishoitajaopinnot, Williamson Anneli 4 000 mk Englanninkielen kurssi.

YHTEISÖT

Invalidiliitto ry, Kuusankosken Palvelutalo 4 000 mk Virkistystoiminta, Kotitalouskerho Akanat 3 000 mk Koulustapahtuma, Kuusankosken Kansalliset Seniorit ry 4 000 mk Tietotekniikkakurssi ikäihmisille, Kuusankosken Metsänkävijät ry 3 000 mk Kuusankosken partiolaisten muistelmakirja, Kuusankosken Reumayhdistys ry 4 000 mk Liikuntavammaisten kulttuurimatka, Kuusankosken Taide-seura ry 4 000 mk Taideteosten luettelointi ja kunnostus, Kuusankosken TSL-opintojärjestö ry 4 000 mk Uusi ote omaan arkeen -kurssi, Kuusankoski-Seura ry 10 000 mk Historiallinen julkaisu, Seiskan Sovittelijat ry. 3 000 mk Koulustustoiminta, Tanssiorkesteri Haponkestävä 3 000 mk Musiikkivideo ja CD-äänite.

Kymenlaakson apurahat

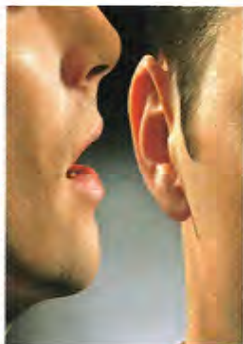
HENKILÖKOHTAISET

Ansamäki Jarkko 20 000 mk Tietotekniikan väitöskirjatyö, Cederberg-Kola Sylvia 10 000 mk Oikeustieteen lisensiaattityö, Heikkilä Tanja 15 000 mk Sähkötekniikan väitöskirjatyö, Hintsala Arjaterttu 15 000 mk Sosiaali- ja terveydenhuollon lisensiaattityö, Kero

Marja 15 000 mk Terveystieteiden väitöskirjatyö, Kettunen Tero 5 000 mk Insinöörin tutkinto, Kiviluoto Kimmo 20 000 mk Tietotekniikan väitöskirjatyö, Kiviluoto Outi 5 000 mk Kauppateiden opiskelu Malesiassa, Kivimaa Pasi 5 000 mk KTM-tutkinto, Koivisto Matti 5 000 mk Teletekniikan lisensiaattityö, Kuru Heikki 5 000 mk Tuotantotalouden opiskelu Irlannissa, Käki Jarkko 5 000 mk Kauppateiden opiskelu Malesiassa, Lauronen Leena 20 000 mk Lääketieteen väitöskirjatyö, Nikkanen Markku 20 000 mk Logistiikan väitöskirjatyö, Paane-Tiainen Tuulia 15 000 mk Terveystieteiden väitöskirjatyö, Partti Asta 10 000 mk Matematiikan lisensiaattityö, Pesu Marko 20 000 mk Lääketieteen väitöskirjatyö, Roitto Marja 20 000 mk Biologian väitöskirjatyö, Sainio Panu 15 000 mk Tekniikan lisensiaattityö, Seppälä Pauliina 5 000 mk Oikeustieteen Master of Laws -tutkinto, Siitonen Silja 20 000 mk Kauppateiden väitöskirjatyö, Syrjänen Jouni 15 000 mk Kunnallispolitiikan väitöskirjatyö, Talka Markus 5 000 mk Ympäristötekniikan opiskelu Englannissa, Vallenius Ilona 5 000 mk Materiaalitekniikan opiskelu Ranskassa, Vanhala Krista 5 000 mk Kauppateiden opiskelu Norjassa, Veijalainen Sami 5 000 mk KTM-tutkinto, Voima Päivi 20 000 mk Markkinoinnin väitöskirjatyö, Ylikangas Päivi 20 000 mk Lääketieteen väitöskirjatyö.

YHTEISÖT

Kotka-seura ry 5 000 mk Ruokaperinnekirjan julkaiseminen, Kouvolan Musiikkiluokkien tuki r.y. 5 000 mk CD-levyn julkaiseminen, Pohjois-Kymen Musiikkiopiston Kannatusyhdistys 20 000 mk Taikahuilu-oopperan toteutus, Pohjois-Kymen Näkövammaiset ry 5 000 mk Retki Dialogia pimeässä -näyttelyyn, Saveron nuorisoseura ry 5 000 mk Saveron-kirjan julkaiseminen, Tarja Lehtivarjo ja Päivi Kasurinen 5 000 mk Rakennusarkkitehtien täydennyskoulutus, Tähteenkadun koulun autistiluokka 5 000 mk Leirikoulumatka, Valkealan Kirkonkylän Nuorisoseura ry. 5 000 mk 90-vuotishistoriikki.

Kirjoitusvuorossa on PK 8:n automaation ja laatumittaus-ten huoltoteknikko Risto Jokinen.

Hän kertoo purjelento-harrastuksestaan, joka nykyisin vie hänen lähes kaiken vapaa-aikansa.

Lennonopettajat Risto Jokinen ja Pekka Hänninen neuvonpidossa.

Mahtavat näkymät kiertävät horisontissa koneen nokan tahdittamana.

KOVAA ja korkealta

S amoihin aikoihin kun Nyströmin Lasse ajeli vauhdikkaasti hevoskyydillä sairaalanmäelle, jouduin minä tyytymään isän polkupyörän tarakkaan. Ensimmäiset elinvuoteni asuin Kymmin puolella Öljymäellä ja lähettiinpä sieltä minnepäin tahansa, oli edessä pikkupojan mielestä mahtavia alamäkiä, ja osani vauhdin hurmasta sain minäkin.

Koska tuohon aikaan ei juurikaan istuskeltu telkkarin edessä, eikä surffailtu netissä, rupesin minäkin muutamia vuosia myöhemmin juoksemaan erikokoisten pallojen perässä. Mieluisinta oli ehkäpä pelaila koripalloa, mutta kyllä lentopalloakin löytiin seuratolla ”kovaa ja korkealta”.

Lähes parikymmentä vuotta myöhemmin - palloilujen jo melkein unohtuttua - tuo paljon käytetty sanonta sai vanhimman poikani Rikun ansiosta aivan uuden merkityksen. Hän nimittäin keksi lähteä purjelentokurssille, jonne sitten varsin dramaattistenkin vaiheiden jälkeen suunnistimme.

Lentolupakirjat on taskussa edelleen molemmilla, kuten myös perheen juniorilla Juholla.

Muutaman hiljaisemman lentokesän jälkeen ”tiimaa” rupesi karttumaan hieman rivakammin ja lopulta saatuaani lennonopettajan paperit, harrastus vei lähes kokonaan.

Varsin useat tähän juttusarjaan kirjoittaneet ovat korostaneet fy-

sisen kunnon merkitystä. Olen heidän kanssaan täysin samaa mieltä. Perheessämme kuntoliikunnasta vastaa briardiuros Laku, jonka kanssa ulkoillaan päivittäin. Mutta myös muunlaista kuntoa tarvitaan.

Lentäminen purjekoneilla on varsin helppoa. Lähes jokaisesta voidaan kouluttaa pilotti hänen itsensä niin halutessa. Kun lupakirja on taskussa, takaan, että haasteita riittää. Ensimmäinen kesä menee useimmilta uusien asioiden hämmästelyyn.

Koneessa todella tuntee luonnon voimat. Alkukesällä kohtaa usein nostavia ilmapirtauksia - termiikkejä - jotka vievät purtsikkaa ylöspäin kuin höyhentä, viisi-

kuusi metriä sekunnissa!

Mikä parasta, nokalla ei pörää moottoria. Kauniilla ilmalla päästään lähes poikkeuksetta parin kilometrin korkeuteen, joskus paljonkin ylemmäs.

Oma Selänpään kenttä on pienenä ruskeana ristinä alapuolella ja kun kone kaartaa nostossa, mahtavat näkymät kiertävät horisontissa koneen nokan tahdittamana. Kotkan edustan Suursaari, Saimaa, Valkealan meri Vuohijärvi ja Lahden tornitalot tulevat esiin kierros kierrokselta. Kaiken kaikkiaan Suomi tuhansine järviineen on uskomattoman kaunis maa.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

KOVAA ja korkealta

Vaikka edellä kerroin, että lentäminen on helppoa, niin ilmassa pysyminen ja pidempien matkainten suorittaminen on jo haasteellisempaa ja vaatii keskittymistä sekä jatkuvaa päätöksentekoa eri vaihtoehtojen välillä. Siitä seuraa luonnollisesti, että ns. maalliset murheet ja stressit unohtuvat vuorenvarmasti. Läpiviedyn lentosuorituksen jälkeen kokeekin lähes samanlaisen hyvinolontunteen kuin fyysisen suorituksenkin jälkeen.

Olet hoitanut henkistä kuntoa, ottanut terveellä tavalla jalat irti maasta elämysmatkalla, jonka vetäjänä toimit sinä itse! Kun lopulta malttaa lähteä majesteettien kumpupilvien seasta alaspäin kohti kenttää, voi hieman ”räimää” ja tehdä uudelleen totta nuoruusvuosien sloganista ”kovaa ja korkealta”.

Jos jutusteluni tuntuu epäuskottavalta, tervetuloa ensi kesänä Selänpään toteamaan asia henkilökohtaisesti. Kustannukset eivät vie ketään vararikoon, aikaa kannattaa varata reilummin. Ja jos asia rupesi todella kiinnostamaan, uusi purjelentokurssi alkaa taas tammikuussa.

ILMAILU ON ARJEN YLÄPUOLELLA!

Seuraavaksi kirjoittajaksi haastan työsuhdeasiainhoitaja Jouko Kaipisen Voikkaan henkilöstöhallinto-osastolta.

KUVA JA TEKSTI: REIJO VIRTA

Kymin tehdaskuljetusten autonkuljettajille järjestetyssä koulutustilaisuudessa selvitettiin mm. ylikuormauksen seurauksia.

Viiden tonnin leikkisakot

Ylikuormasta ropisevat sakot ovat tuntevia, todettiin Kymi Paper Oy:n tehdaskuljetusten autonkuljettajille marraskuun puolivälissä järjestetyssä koulutustilaisuudessa. Yhtiön kuormauton lavalle mätettiin hiekkaa laitoja myöten ja ajettiin Liikkuvan Poliisin luvalla muutaman sadan metrin matka isojen koneiden huoltohallin viereen.

LP:n pakettiautosta nostettiin vaa'at kunkin pyörän eteen, auto

nytkäytettiin laattojen päälle ja odotettiin hetki tulosta tietokoneelta. Tuloksena oli 4 100 kilon ylikuorma, joka olisi tiennyt 5 280 markan sakkoa.

”Puutavara-autossa olemme punninneet ylikuorman, josta on mätkähtänyt nelinkertaiset sakot edelläolevaan verrattuna”, kertoi ylikonstaapeli **Erkki Nikkanen** Liikkuvan Poliisin Etelä-Suomen osastosta. Hän selvitteli koulutustilaisuudessa laajalti myös muita

seikkoja, kuten kuorman sidontaa ja ajopiirtureiden toimintaa, joihin poliisi kiinnittää huomiota tieliikenteessä.

Kuljetusteknikko **Martti Pigg** veti käyttökoulutuspäivän, jonka muut aiheet olivat Sisu-kuormauton rakenne ja tekniikka, automaattivaihteiston toiminta ja käyttö sekä lavan päällevetolaitteiston toiminnan esittely.

Kymin Eläkesäätiö täytti 50 vuotta

Kymin Eläkesäätiö täytti 50 vuotta 23. marraskuuta. Kuvassa Eläkesäätiön hallitus kokouksessaan juhlapäivänä. Vasemmalta Jorma Timonen, Pekka Halinen, Henry Forsström, puheenjohtaja Jaakko Sutela ja varapuheenjohtaja Juhani Haapala. Kokoukseen osallistuivat myös eläkesihteri Sinikka Valve (vas.), hallituksen sihteeri Helena Pesu sekä asiantuntijalääkäri Antti Jokinen.

– kaukaalainen tapa tukea liikuntaa

UPM-Kymmenen piirissä pidetään liikuntaa tärkeänä vastapainona työlle. Yhtiö tukee liikuntaa eri tavoin eri tulosityksiköissä. Kuusankoskella siirryttiin muutama vuosi sitten järjestelmään, jossa eri liikunnanmuotojen lajivastaavat toimivat yhdyshenkilönä tuloyksikön ja harrastajien välillä.

Lappeenrannassa toimivilla UPM-Kymmenen tehtailla on jo 60 vuoden ajan liikunta-asiat järjestetty toisin. Lokakuun 6. päivänä vuonna 1940 - välirauhan aikana - perustettiin nimittäin Kaukaan tehtaan virkailijoiden ja työläisten yhteinen urheiluseura Kaukaan Lyly ry.

Seuran 60-vuotisjuhlia vietettiin syyskuun alussa monin liikunnallisilla tavoilla.

Lylyä perustettaessa katsottiin, että sen toimintalinjan mukaan sen tuli olla puolueeton ja tasa-arpoisesti kaikkia liikuntakasvatuksen muotoja suosiva tehdas-seura. Tavoitteena oli auttaa yksilöä huolehtimaan henkisestä ja fyysisestä kunnostaan liikunnan avulla. Myös sosiaalisten kontaktien lisääminen eri henkilöstöryhmien välillä nähtiin tärkeänä.

Perustamisvaiheessa harrastettiin perinteisiä suomalaislajeja: yleisurheilua, uintia ja hiihtoa. Pian mukaan tuli voimistelu. Vuonna 1946 aloitettiin myös poikatyö ja perustettiin naistoimikunta. Palloilut liitettiin lajivalikoimaan jo vuonna 1947.

Lajivalikoimasta on vuosien varrella myös vähentynyt lajeja. Nyrkkeily, mäkihyppy ja jääpallo

olivat 1940- ja 1950-luvuilla suosittuja, mutta nyt niiden edistäminen on annettu erikoisseurojen huoleksi.

Viime aikoina palloilulajien painoarvo on kasvanut, mutta kävelyllä, hölkällä ja hiihdolla on edelleen vankka kannatus.

Kaukaan Lylyn ohjelmassa on nykyisin 21 lajia.

Lylyläisillä on käytössään palloiluhalli, tennishalli, kuntosali, valaistu kuntopolku, tenniskentät, soutukalusto sekä lapinmaja Levillä. Tiloja myös käytetään: esimerkiksi kuntohallilla kirjattiin vuonna 1999 yli 51 000 käyntikertaa. Kuntohallin lahjoitti Lylylle Kaukas-yhtiö satavuotuisen toimintansa kunniaksi 27. marraskuuta 1973.

Lylylle on syntynyt vuosikymmenien aikana kestäviä urheilu-suhteita myös muihin yrityksiin ja yhteisöihin. Paikallisesti yhteistoimintaa on ollut mm. Paraisten Jyskeen ja Veikkauksen kanssa. Viipurin kaupungin ja Lylyn urheiluyhteys on kestänyt yli 30 vuotta.

Kymin kanssa on perinteisesti kisattu mm. tenniksessä. Kaukaan verkkopalloseura aloitti vuosittaiset ottelut Kymi-yhtiötä vastaan jo vuonna 1948, mutta Lylyn piiriin tenniksen harrastajat tulivat vasta vuonna 1973. Tennisjaos perustettiin virallisesti vuosikokouksessa 29.1.1973.

Perinteiksi ovat muodostuneet myös Kaukaan, Kymin ja Voikkaan "kolmen kovan koitokset".

Kaukaan Lyly ry:n toimintaa johtaa 13-henkinen johtokunta,

jonka kokouksiin osallistuu myös Kaukaan edustaja. Työvaliokunta on viisihenkinen, lisäksi seuralla on rahastonhoitaja. Jaostoja on yhteensä 21.

Kaukaan Lylyn puheenjohtaja on työterveyslääkäri Antti Pohjamo.

Lylyn 60-vuotisjuhlia vietettiin alkusyksystä liikunnallisissa merkeissä.

Sosiaaliasiaintoimikunta kävi katsastamassa erämajojen kunnan. Kuvassa Puhin saunarakennusta tarkastamassa mm. vas. Tapio Koskinen, Jorma Virtanen, Reijo Mäkinen ja Tytti Penttilä.

ERÄMAJOJA

kunnostettu ja varauskäytäntöä kehitetty

Ruukinkoski ja Partalanaho on myyty, ja niistä saaduilla varoilla on kunnostettu jäljelle jääneitä mökkejä. Myynnissä on edelleen Ilvesmäki, mutta se on lomalaisten käytettävissä myyntiin asti.

Kotajärven päärakennus on nousemassa harjakorkeuteen. Mökki valmistuu maaliskuussa. Kyminniemen katto on uusittu, ja siellä tehdään ensi vuoden alussa sisäremontti. Äijälahden maja on sähköistetty. Tulevai-

suudessa on suunnitelmia mm. Lappalan alueen kehittämiseksi. Tällä hetkellä korkeatasoisimmat erämajat, ja lomalaisten ykkös-kohteet ovat **Anssi Pälvisalon** mukaan Orraintaipale, Kivisilmä, Kotajärvi ja Kyminniemi.

Hän kertoo, että yhtiön erämajat ovat pitkään selvinneet ilman ilkeävaltaa, mutta tänä syksynä Järvitaipaleen mökkiin murtauduttiin ja rikottiin paikkoja. Mökki on jo saatu korjattua käyttökuntoon.

Erämajojen varauskäytäntöä on kehitetty. Jatkossa mm. mökki- en varaus tilanne on helposti katsottavissa omalta mikroilta. Tätä varten Notesiin on tehty erämajasovellus, joka otetaan käyttöön tammikuussa. Sovellus siirretään jokaiseen mikroon, ja myöhemmin tiedot on luettavissa myös intranetin kautta. Erämajan varaus tehdään edelleen vanhaan malliin henkilöstöpalvelusta **Tuula Vainikan** kautta.

Jorma Virtasen jäädessä vuo-

den lopussa pois työelämästä erämajoista vastaa 1.1.2001 lähtien **Anssi Pälvisalo**. Varauksia ja erämajoihin liittyviä 'juoksevia asioita' hoitaa **Tuula Vainikka**. Erämajojen kunnossapitotyöntekijänä on **Timo Wass Voikkaalta**.

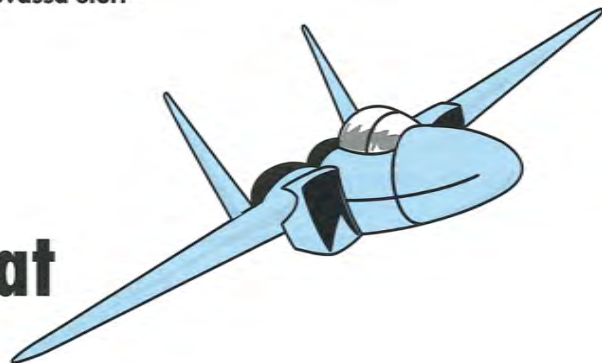

TEKSTI: HARON DADU
KUVA: JUKKA LAITINEN

Teknisen osaston aloitetoimikunta tutustumassa Finnairin lentokonehalliin. Kuvassa eturivissä toinen vasemmalta jutun kirjoittaja Haron Dadu.

ALOITTEITA ELÄKKEELLÄKIN?

Koulutus avartaa ja saa ideat lentämään

Teknisen osaston aloitetoimikunta kävi tutustumassa 28.11. Finnairiin. Finnairilla meitä oli vastaanottamassa työvoimatoimiston päällikkö **Jukka Laitinen**, joka piti luennon lentokoneiden huollosta ja korjauksesta sekä niihin liittyvästä aloitetoiminnasta.

Saimme nähdä, miten lentokone saatetaan purkaa alkutekijöihinsä tai sille saatetaan tehdä pieniä huolto- ja korjaustoimenpiteitä. Me ajattelemme lentokonetta lähes koskemattomana, ja kuitenkin se voidaan maalipintaa myöten riisua ja purkaa alkutekijöihinsä.

Finnairilla aloitteita tulee vuosittain käsitteilyyn noin 600, ja niistä noin neljännesosa toteutetaan. Toimintatavat kuulostivat tutuilta, kunnes mainittiin, että aloitteita tekevät sekä työsuhteessa olevat että Finnairilta eläkkeelle jääneet. Siinä olisi ideaa meillemkin!

Marraskuussa olin Tampereella '55+' -kursilla ja aiheet käsitelivät mm. sopeutumista eläkkeelle siirtymiseen. Tämä sai allekirjoittaneen ajattelemaan, että meilläkin aloiteoikeuden ulottaminen eläkeläisiin toisi varmasti monenlaista työvuosien antamaa kokemusta työmme ja tekniik-

kamme kehittämiseen. Monilla on hyviä aloitteita, joita syystä tai toisesta ei ole halunnut työsuoloaikana ehdottaa, mutta työsuhteen päätyttyä voisikin sen tehdä.

Finnairille eläkeläiset tuntuvat olevan tärkeä voimavara. Heiltä odotettiin aloitteita, ja heillä oli myös mahdollisuus toimia tarvittaessa tulkkeina ja oppaina vieraille, joita Finnairilla riittää.

Jäin miettimään, voisiko meilläkin olla rekisteri, johon hakukaat voisivat kirjautua ja olla käytettävissä tällaisiin tehtäviin.

Tampereella meille korostet-

tiin sitä, että eläkkeelle tulisi lähteä tyytyväisenä ja säilyttäen hyvä suhde entiseen työhön. Meilläkin voisi olla eläkeläisille käyttöä aloitetoiminnan ohessa satunnaisissa opastus- ja tulkkaustehtävissä - ja se hyödyttäisi todennäköisesti sekä työnantajaa että yksittäistä eläkeläistä!

Joenpohjasta löytyi 'pyörä poikineen'

Kuusankosken sillan kupeessa riitti lauantaina 3.12. katsottavaa, kun joen pohjasta nostettiin noin 100 polkupyörää ja kaikenlaista muuta roinaa, mm. kännyköitä. Siivoustalkoot olivat jatkoa aiemmin syksyllä järjestetyille 'pohjanpuksaukselle'. Nyt käytiin läpi sillan yläpuolinen alue, joka rajoittui siis sillan välittömään läheisyyteen.

Tähän Kuusankosken kaupungin järjestämään talkootapahtumaan osallistui myös yhtiön palveluksessa olevia harrastesukeltajia: **Jukka Gardemeister**, **Joni Höijer**, **Veli-Matti Pynnönen**, **Pasi Untolahti** ja venemiehenä oli **Ismo Kamesaki**. Voikkaan tehdaspalokunta lainasi tapahtumaan venettä.

Veli-Matti Pynnönen seurasi sillalta nostoa.

SAIRAUSKASSA TIEDOTTAA

Kassankokous

Kuusankosken Tehtaiden Sairauskassan varsinainen kassankokous pidettiin 28. marraskuuta Yksyksissä. Kokouksen puheenjohtajana toimi **Risto Kärkkäinen**.

Hallituksesta olivat tänä vuonna erovuorossa varsinaisista jäsenistä **Juhani Littman**, **Reijo Mäkinen** ja **Ari Lehtovirta** sekä henkilökohtaisista varajäsenistä **Jukka Simpura**, **Keijo Erlin** ja **Maija Uronen**.

Varsinaisista jäsenistä valittiin yksimielisesti uudelleen **Juhani Littman** ja **Reijo Mäkinen**.

Ari Lehtovirran tilalle valittiin **Maija Uronen**. Henkilökohtaisista varajäsenistä valittiin uudelleen **Jukka Simpura** ja **Keijo Erlin**. **Maija Uronen** tilalle valittiin **Ari Lehtovirta**. Kaikkien valittujen toimikausi on 2001–2003.

Osakkaiden edustajaksi valittiin uudelleen **Pekka Halinen** ja hänen varamieheksensä **Jouko Kaipinen**. Toimikausi on 2001–2003.

Varsinaisiksi tilintarkastajiksi valittiin **KHT-tilintarkastaja Kristiina Varis** ja sosiaalijohtaja **Tuure Ainikkamäki**. Varatilintarkas-

tajiksi valittiin sisäinen tarkastaja **Seppo Sahala**, HTM, ja talousjohtaja **Raimo Lahti**. Toimikausi on vuosi 2001.

Entisten jäsenten, joilla on ollut kassassa vähintään 20 vuotta maksavaa yhtämittaista jäsenyyttä, ja jotka ovat siirtyneet työsuhteen päätyttyä kassan toimintapiirissä mainitun osakkaan käyttämän eläkelaitoksen myöntämälle eläkkeelle, jälkeen suoritetaan vuonna 2001 hautausavustuksena edelleen 1 250 markkaa.

HENKILÖSTÖPALVELU TIEDOTTAA

Muovipaja lopetetaan

Marskinkadulla sijaitsevan muovipajan toiminta lopetetaan, ja rakennus puretaan. Tila ei sovellu sille alunperin varattuun tarkoitukseen, eikä pajalla ole ollut käyttöä. Rakennus on erittäin huonokuntoinen.

Muovipajassa olleet veneen muotit siirretään Tallinmonttuun, ja kiinnostuneet voivat vuokrata niitä **Tuula Vainikalta**, puh. 52294.

100-vuotissäätiön henkilövalintoja

UPM-Kymmene Oyj:n hallitus on nimennyt henkilöt 100-vuotissäätiön toimielimiin.

Valtuuskunnan puheenjohtajana vv. 2001-2002 jatkaa Kymen läänin entinen maaherra **Matti Jaatinen**. Apurahalautakuntaan on nimetty vv. 2001-2002 sellutehtaan johtaja **Pekka Koivisto** sekä uutena jäsenenä Voikkaan tekninen johtaja **Kai Latvala**. Tilintarkastajana vuonna 2001 toimii ekonomi **Katri Hakkarainen** (KHT) ja hänen varamiehenään ekonomi **Jouko Taipale**.

Säätiön valtuuskunta on valinnut kokouksessaan 22.11. seuraavat jäsenet toimielimiin:

Valtuuskunnan varapuheenjohtaja vv. 2001-2002 on **Urpo Huuskonen**. Hän toimii samalla hallituksen varapuheenjohtajana.

Hallituksen varsinaiset jäsenet vv. 2001-2002 ovat **Reino Grönlund**, **Kirsti Hirvonen**, **Timo Lehmunen**, **Irma Pukki** ja **Pekka Pöysä**. Varajäseninä ovat **Hilkka Halme** ja **Raimo Motturi**.

Apurahalautakunnan varsinaiset jäsenet vv. 2001-2002 ovat **Reino Grönlund**, **Kirsti Hirvonen**, **Sirkka-Liisa Huuonen**, **Tapio Koskinen**, **Tuomo Lindén** ja **Seija Ämmälähti**. Varajäseninä ovat **Reijo Mäkinen** ja **Irma Pukki**.

Vuoden 2001 hallintoa ja tilinpitoa tarkastamaan on valittu **Seppo Sahala** (HTM) sekä **Tapani Kivelä** (HTM). Heidän varamiehikseen valittiin **Heikki Salmi** (HTM) sekä **Kari Palmu**maa.

Kesätyönhaku Kuusankosken tehtaille helmikuun loppuun mennessä

Kesälomittaja ja -harjoittelijapaikkojen haku on tammi-helmikuun aikana. Hakuaika päättyy 28.2.2001.

Työvoimatoimistot ovat avoinna seuraavasti:

Kymi Paper Oy, keskuskonttori	Voikkaa, Myllytie 29
ma 8-12	ma 8-12
ke 8-12	ke 8-12
pe 13-16	pe 12-15

Sekä työntekijä että toimihenkilöhakemukset käsitellään molemmissa toimistoissa. Kesätyötä voi hakea myös internetin kautta. Internet-haku löytyy UPM-Kymmenen kotisivuilta osoitteesta: (www.upm-kymmene.com).

Kymin osakeyhtiön 100-vuotissäätiön apurahat

Apurahat julistetaan haettaviksi **28. päivään helmikuuta 2001** mennessä.

Apurahoja voidaan myöntää vapaa-aikana tapahtuvaan, ammatin liittyvään opintotoimintaan tai muuhun itseopiskelu-, kulttuuri-, harrastus- tai virkistystoimintaan. Myöhästyneitä hakemuksia ei käsitellä. Myönnettyistä apurahoista ilmoitetaan henkilökohtaisella kirjeellä toukokuun puoliväliin mennessä.

Henkilökohtaisia apurahoja ovat oikeutetut hakemaan seuraavien yritysten palveluksessa olevat henkilöt ja heidän perheenjäsenensä:

Kuusankoskella: Kymi Paper Oy, UPM-Kymmene Oyj, Finnish Chemicals Oy, Oy Finnish Peroxides Ab, Faxe Paper Pigments Oy, BASF Oy Wolman Division, Amica Ravintolat Oy, Kuusankosken Tehtaiden Sairauskassa, Holnet Timber Oy, Kymin teollisuussoppilaitoksen oppilaat,

Helsingissä: UPM-Kymmene Oyj,

Kouvossa: UPM-Kymmene Oyj, UPM-Kymmene Seaways Oy Ltd.

Apurahaa ovat oikeutetut hakemaan myös edellä mainittujen yhtiöiden eläkeläiset sekä ne Kymin eläkesäätiön eläkkeensaajat, joilla työssä ollessaan oli oikeus hakea säätiöltä apurahaa. Myös eläkeläisten perheenjäsenet ovat oikeutetut hakemaan henkilökohtaisia apurahoja.

Yhteisökohtaisia apurahoja voivat hakea yksinomaan edellä mainituista yhtiöläisistä ja/tai eläkeläisistä koostuvat opinto- ja harrastusryhmät.

Lisäksi edellä mainituilla paikkakunnilla toimivat yhdistykset ja seurat voivat hakea yhteisökohtaisia apurahoja.

Anomukset tehdään tarkoitusta varten laadituille lomakkeille, joita saa säätiön toimistosta, puh. 0204 15 2444. Lisäksi lomakkeita saa yritysten henkilöstöpalvelu- ja tehdasosastoilta. Hakemukset palautetaan osoitteella: **Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiö, Apurahalautakunta, 45700 KUUSANKOSKI.**

Hallitus

Tule kokeilemaan vesijumppaa!

Kokeiluryhmät on tarkoitettu niille, jotka eivät ole aiemmin kokeilleet vesijumppaa työterveyskeskuksen ryhmissä.

Kokeiluryhmän jälkeen on mahdollisuus ilmoittautua keväällä alkaviin vesijumpparyhmiin.

Maanantaina 15.1.

klo 16.15 - 16.45

17.00 - 17.30

Keskiviikkona 17.1.

klo 16.15 - 16.45

Ilmoittautumiset työfysioterapeutti **Sari Knihtiselle**, puh. 52385, viimeistään **perjantaina 12.1. klo 16** mennessä.

Terveysliikuntaryhmät 22.1. alkaen

MAANANTAISIN

kello 16.00–16.30 vesijumppa

17.00–18.00 kuntopiiri sähköhallilla

18.30–19.15 tehojumppa altaalla.

TORSTAISIN

kello 15.45–16.15 vesijumppa

16.30–17.00 vesijumppa

Ennakkoilmoittautumiset terveystyöryhmiin **torstaina 18.1.2001 klo 12–14** työfysioterapeutti **Sari Knihtiselle**, puh. 52385.

Uudet osallistujat ovat etusijalla vesijumpparyhmiin.

Kunto-remonttikurssit v. 2001

Ennakkotietojen mukaan kuntoremonttikurssitoiminta jatkuu taas ensi vuonna.

Kurssipaikkana on edelleen Peurunka.

Ajankohdat alustavasti:

11.–16.02.

19.–24.03.

21.–26.05.

27.08.–01.09.

26.11.–01.12.

Kurssien ajankohdista sekä hakumenettelystä ilmoitetaan Notesin ilmoitustaululla tarkemmin heti, kun vahvistus kurssien toteutumisesta on tullut.

Työterveyskeskuksessa ikäryhmätarkastukset jatkuvat

Työterveyskeskuksessa jatketaan vapaaehtoisia työterveyshoitajien tekemiä ikäryhmätarkastuksia entiseen tapaan.

Vuonna 2001 tehdään terveystarkastukset vuosina -71, -66, -61, -56, -51, -46, -41 ja -36 syntyneille työssä oleville henkilöille.

Työterveyshoitajat kutsuvat henkilöt tarkastuksiin omilta alueiltaan lähellä syntymäkuukautta.

Onko terveystarkastus tekemättä tältä vuodelta?

Niitä vuosina -70, -65, -55, -50, -45, -40 ja -35 syntyneitä henkilöitä, jotka eivät ole saaneet kutsua terveystarkastukseen tai se on jostain syystä jäänyt tänä vuonna tekemättä, pyydetään ottamaan yhteys oman alueen työterveyshoitajaan.

Tarkastus on vapaaehtoinen.

Työterveyshoitajien vastaanottoajat muuttuvat

Työterveyshoitajilla on päivystysvastaanotto äkillisissä sairaustapauksissa **ilman ajanvarausta 2.1.2001 lähtien**

klo 7.30–9.30 ja klo 12.30–14.00

Muina aikoina pyydetään varaamaan aika ensisijaisesti oman alueen työterveyshoitajalle, esim. verenpaineen mittaukseen, sillä päivystysvastaanottoaikojen ulkopuolella tehdään terveystarkastuksia, työpaikkakäyntejä ja työyhteisöilmapiirikartoituksia.

Varaamalla ajan vätyt pitkiltä odotusajoilta työterveyskeskuksessa.

Muutoksia työterveys- hoitajien vastualueissa

Työterveyshoitaja **Leena Luukon** jäädessä pois työstä 31.12.2000 muuttuvat Kymillä työterveyshoitajien vastualueet:

• Työterveyshoitaja **Arja Huovila**, puh. 52389:

– sellutehdas ja energiantuotanto, teknisen osaston kaikki osastot, Amica.

• Työterveyshoitaja **Merja Koivisto**, puh. 52391:

– paperitehdas, myyntiosasto, UPM-Kymmene Fine Paper.

• Työterveyshoitaja **Anna-Liisa Metso**, puh. 52380:

– talousosasto, hallinto, keskus-konttorilla työskentelevät sekä tehdasalueen ulkopuolella olevat toimistot, Holnet Timber Oy sekä palveluja ostavat yritykset entiseen tapaan.

Voikkaalla vastualueet säilyvät entisellään:

• Työterveyshoitaja **Leila Kallio-Smith**, puh. 53311:

– Voikkaan tehdas, Finnish Peroxides, Amica, Kuusankosken Tehdaitaiden Sairauskassan henkilökunta.

Painonhallinta tuotti tulosta

Tänä syksynä painonhallintaryhmään työterveyskeskuksessa osallistui 24 henkilöä.

Ryhmän painosta putosi melkoinen kilomäärä eli kaikkiaan 102,5 kg ja paras yksitään pudotustulos oli 7,2 kiloa.

Hirvi- ammunta- kisa Ojakorvessa

Kisa käytiin 21.9. Ojakorven ampumaradalla klo 12–17. Kilpailijoita oli molemmilta Kuusankosken tehtailta kaikkiaan 19. Ammunta tapahtui 100 metriltä ja kohteina oli 4 seisovaa ja 6 liikkuvaa hirvikuviota.

Palkintosijoille pääsivät:

1. **Touko Partti**, Vo (78 pistettä), 2. **Rauno Luostarinen**, Ky (76), 3. **Kauko Liiri**, Ky (76), 4. **Lassi Hymander**, Ky (75), 5. **Teemu Niskanen**, Vo (74).

TEKSTI: EINE HASARI

Virkamiesklubi kisailutti petankin merkeissä

Virkamiesklubi järjesti tiistaina 31.10. jäsenilleen sekä Kymin ja Voikkaan kerholaisille petankin kisan Kymin petankkihallissa.

Aluksi **Lasse Ahlroth** Koski-Kuulasta kertoi petankin saloista ja sen jälkeen arvottiin joukkueet; saatiin kokoon kuusi kolmen hengen joukkuetta. Kisan voitti joukkue, johon kuuluivat **Arvid Kauppinen**, **Martti Menna** ja **Leena Orilähde**, toiselle sijalle pääsivät **Perttu Kero**, **Heikki Laitinen** ja **Paul Wilander** sekä kolmanneksi ylsivät **Pirjo Kero**, **Maj-Britt Malmberg** ja **Riitta Mykrä**.

Monille uusille petankin harrastajille taisi illan aikana syytä kipinä tähän lajiin.

Kuntoiluvuoden 2000 esinepalkinnot

Päättävän vuoden kuntokorttien palautus on alkanut ja päättyy tammikuun 14. päivää, johon mennessä palautetut kortit osallistuvat liikuntakurssien arvontaan.

Esinepalkintoina on valittavana perinteisesti pellavatuotteita tai kinkkuveitsi ja -haarukkayhdistelmä. Suoritusvaatimushan oli 120 kertaa vuoden aikana. Uudet kuntokortit ovat jo jakelussa.

Kymin ja Voikkaan liikunta

ENNAKKOILMOITUS TULEVASTA TALVEN URHEILUTAPAHTUMASTA

AARNIKIEKKOTURNAUS

perjantaina 19.1.2001
Kuusankosken jäähallissa

Aarnikiekkoon osallistuu kuudelta eri UPM-Kymmene Oyj:n tehdaspaikkakunnalta joukkueet: Kaukas/Lappeenranta, Jämsänjokilaakso, Raflatac/Tampere, Rauma, Valkeakoski ja Voikkaa.

Turnaus on ensimmäinen näin laajassa mitassa toteutettuna ja ajatus sen järjestämisestä lähti **Matti Oksaselta**. Kiekkoa on pelattu em. tehdaspaikkakunnilla firman liikuntamuotona paljonkin ja useat tehdasjoukkueet ovat mitalleet kiekkotaitojaan keskinäisissä otteluissa.

Turnaus kestää koko päivän, pelejä tulee olemaan kaikkiaan yhdeksän. Yleisölle on siis paljon nähtävää ja mm. jäähallin kahvio on auki koko turnauksen ajan.

Lähempänä ko. ajankohtaa asiasta tullaan tiedottamaan ilmoitustauluilla ja Notesissa.

Aarnikiekkotapahtuman järjestelyistä vastaa Voikkaan kiekkoaktiivit; se kuuluisa VoPapHT. Lisätietoja **Jukka Taiposelta** ja **Matti Oksaselta**.

Sydämelliset kiitokset 60-vuotispäivääni muistaneille.

Kari Ebeling

Lämmin kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Tauno Mentu

Eihän kaikkia voi muistaa! Siksi-pä kiitänkin lämpimästi kaikkia niitä, jotka muistivat! On aikaa kiittää.

Nykäsen 'Lapa'

Kiitos muistamisesta.

Tuulikki Salmi

Lämpimät kiitokset merkkipäivääni muistaneille.

Hannu Simola

Lämpöiset kiitokset muistamisesta työnjohdolle ja työtovereille jäädessäni vapaalle.

Raimo Toivonen

Lämmin kiitos kaikille muistamisesta.

Anja Kujala

Kiitos työtovereille. Teitte juhlas-tani 2.12. ikimuistoisen. On se hienoa täyttää 60 vuotta ystävien ympäröimänä!

Seppo Suur-Nuuja

Kiitos hienopaperin 5-vuorolle muistamisesta. Eipä ole 'saaren' vessapaperi vuosikymmenien aikana pehmentynyt, mutta pihlajanmarjakarkit ovat puolella pienentyneet.

Teuvo Laakso

Lämmin kiitos yhteisistä vuosista ja muistamisesta työnantajalle, työtovereille ja ystäville jäädessäni vapaalle. Teitte viimeisestä työpäivästäni ikimuistoisen, kiitos myös siitä!

Sihvolan 'Lissu'

Lämpimät kiitokset.

Tuija Poduschkin

Lämmin kiitos kaikille, jotka muistivat minua jäädessäni eläkkeelle.

Annikki Viinikka

Stefan Fors

Pekka Rekula

Eerik Huikuri

Petri Joutjärvi

KYMI PAPER OY

Paperitehdas

Dipl.ins. **Stefan Fors**, 40, nimetään PK 8 -linjan tuotantopäälliköksi 1.7.2001 alkaen. Hän toimii parhaillaan PK 8 -projektissa päällystyöosan projektipäällikkönä.

Ins. **Pekka Rekula**, 43, nimetään PK 8 -linjan paperikoneen käyntinajopäälliköksi 1.7.2001 alkaen. Hän toimii parhaillaan PK 8 -pohjapaperikoneen projektipäällikkönä.

Ins. **Eerik Huikuri**, 29, nimetään PK 8 -linjalla päällystykoneen ja jälkikäsitteilyn käyttöinsinööriksi 1.7.2001 alkaen. Hän toimii parhaillaan PK 8 -projektissa projekti-insinöörinä.

Dipl.ins. **Petri Joutjärvi**, 32, nimetään PK 8 -pohjapaperikoneen käyttöinsinööriksi 1.7.2001 alkaen. Hän aloittaa PK 8:lla työt PK 8 -uusintaprojektissa projekti-insinöörinä 2.1.2001. Joutjärvi on aikaisemmin toiminut Valmetin palveluksessa päällystysprosessiasiantuntijana.

Työtekniikko **Arto Virtanen**, 41, on nimitetty 1.1.2001 alkaen C 3 -kunnossapidon työnjohtajaksi. Arto Virtanen työskentelee ARTTI-projektissa 1.1.2001 alkaen. Projektin päätyttyä hän siirtyy hoitamaan C 3 -kunnossapito-työnjohtajan tehtäviä.

Tehtävämuutoksia tehdaskuljetuksissa

Järjestelmäsihtööri **Esa Floman**, 57, siirtyy Kuusankosken asemalle rautatiekuljetusten vuoromestariksi.

Kuljetustekniikko **Martti Pigg**, 52, hoitaa sisäisten auto- ja työkonekuljetusten järjestelyt sekä trukkikaluston sijoitukset. Tilaukset hoidetaan puh. 52461.

Varavuoromestari **Kimmo Kettula**, 30, hoitaa tehdaskuljetusten työnjohtosijaisuudet.

Em. muutokset astuivat voimaan marraskuussa.

UPM-KYMMENE METSÄN ORGANISAATIO UUDISTUU 1.1.2001

UPM-Kymmene Metsän organisaatio muuttuu vuoden 2001 alussa. Muutokset kohdistuvat lähinnä kenttäorganisaatioon. Hankinta-alueiden määrä vähennee kuudesta viiteen ja piirien määrä 26:sta 19:ään. Tuontipuun hankinnasta muodostetaan oma hankinta-alueisiin rinnastettava yksikkönsä.

Uudet hankinta-alueet, niiden aluekonttorien sijaintipaikkakunnat ja aluejohtajat ovat:

- Kaakkois-Suomi, Lappeenranta: **Jorma Saarimaa**
- Keski-Suomi, Jämsänkoski: **Pekka Ropponen**
- Länsi-Suomi, Rauma: **Christer Westberg**
- Kainuu, Kajaani: **Markku Pulkkinen**
- Pohjanmaa, Pietarsaari: **Sixten Sunabacka**
- Tuontipuu, Kouvola: **Timo Panhelainen**.

Edellä mainitut aluejohtajat raportoivat metsäpäällikkö **Hannu Vainiolle**.

Nykyisistä Etelä-Suomen ja Itä-Suomen hankinta-alueista muodostetaan Kaakkois-Suomen hankinta-alue, jonka aluekonttori on Lappeenrannassa Kaukaan tehtaiden yhteydessä. Kaakkois-Suomen alueen piiriorganisaation muodostavat Lappeenrannan, Savonlinnan, Mikkelin ja Heinolan piirit, joiden piiritoimistot sijaitsevat mainituissa kaupungeissa

Puunhankinnan perusyksikön muodostavat tiimit, joita on 4-6 kunkin piirin alueella. Tiimit hankkivat puuta 120 000 – 220 000 m³ pääosin yksityismetsistä. Tiimeihin kuuluvat metsurit ja itsenäiset yritykset hoitavat puun korjuun ja kulje-

tuksen sekä metsänhoitotyöt. Ammattitaito metsien hoidossa on myös yhtiön palveluksessa olevien metsänomistajien käytössä.

Jorma Saarimaa
Kaakkois-Suomen hankinta-alueen aluejohtaja

Kaakkois-Suomen hankinta-alueella on tehty seuraavat nimetykset 1.1.2001 alkaen

- Aluekonttori: aluejohtaja **Jorma Saarimaa**.
- Hankintatiimi: hankintapäällikkö **Matti Halinen**, toimistosihtööri **Arja Heikkinen**, kuljetuspäällikkö **Pekka Lepikko**, vesi-

tiukuljetuspäällikkö **Yrjö Mikkonen**, projektipäällikkö **Kalervo Mäkinen**, laatupäällikkö **Martti Pirinen**.

- Metsäpalvelutiimi: ympäristöpäällikkö **Kari Kuru**, metsänhoitopäällikkö **Juha Parkkonen**, markkinointipäällikkö **Pekka Purasmaa**, toimistopäällikkö **Jouko Pusa**, markkinointisihteeri **Merja Torniainen**.

- Lappeenrannan piiri: piiripäällikkö **Timo Tynkkynen**, kuljetuspäällikkö **Osmo Niskanen**, korjuupäällikkö **Pekka Jukka**, metsäpalvelupäällikkö **Merja Nieminen**, toimistosihtööri **Soile Pakarinen**.

- Savonlinnan piiri: piiripäällikkö **Risto Löppönen**, kuljetuspäällikkö **Kari Väisänen**, korjuupäällikkö **Esko Laurila**, metsäpalvelupäällikkö **Risto Höglund**, toimistosihtööri **Senja Olkkonen**.

- Mikkelin piiri: piiripäällikkö **Ahti Luukkonen**, kuljetuspäällikkö

Juha Korhonen, korjuupäällikkö **Lasse Laulajainen**, metsäpalvelupäällikkö **Lasse Moilanen**, toimistosihtööri **Marja-Leena Piispa**.

Jaakko Moilanen
Heinolan piirin piiripäällikkö

- Heinolan piiri: piiripäällikkö **Jaakko Moilanen**, kuljetuspäällikkö **Juha Piira**, korjuupäällikkö **Kauko Uotila**, metsäpalvelupäällikkö **Matti Karvonen**, toimistosihtööri **Ulla Sipiläinen**. Heinolan piirissä hoidetaan mm. Kuusankosken alueen metsäasiat.

Kaakkois-Suomen hankinta-alueen muodostaa neljä piiriä; Lappeenranta, Savonlinna, Mikkelä ja Heinola.

DISNEYN JÄÄSHOW

'Viidakkoseikkailu'

AREENAHALLISSA 27.1.2001

Disneyn upouusi jääshow koko perheelle. Näe huippuhetket Tarzanin, Leijonakuninkaan ja Viidakkokirjan huikeista tarinoista jäällä.

Lauantaina 27.1. klo 14.30 näytökseen on varattu Voikkaalle 100 lippua ja Kymille 26 lippua. Liput ovat katsomoissa 117 (rivit 16, 19–21) ja 118 (rivit 17–18). Matkan hinta on 110 mk/henkilö sisältäen lipun ja bussikuljetuksen.

Varaukset Voikkaalla Tiina Laine, puh. 53367 ja Kymillä Eine Hasari, puh. 52206.

ELÄKEpäiville

KYMI PAPER OY

Turbiinihoitaja **Seppo Hirvi** Kymin höyry (39 palvelusvuotta), vuoroasentaja **Kalevi Lukkari** vuorokorjaus (37), pituusleikkurin käyttäjä **Matti Maljanen** paperitehdas PK 7 (27), paauslinjanhoitaja **Reino Puustinen** sellutehdas (33), vuoroasentaja **Pentti Turtiainen** vuorokorjaus (28), siivoaja **Annikki Viinikka** kiinteistöjen siivous (40).

UPM-KYMMENE OYJ VOIKKAA

Etupakkaaja **Reima Ulaska** Vo paperitehdas (32 palvelusvuotta), sahaaja **Sakari Virtanen** hiomupuun vastaanotto (41).

Ovatko nimi- ja osoitetiedot ajantasalla?

Arvoisa lukijamme

Toivomme, että ilmoitatte osoitteen- ja nimenmuutokset toimituksemme. Osoiteasioita hoitaa **Ulla Paajanen**, puh. 0204 15 2161, e-mail: ulla.paajanen@upm-kymmene.com, tai kirjallisesti osoitteella: Kymi Paper Oy, Viestintä, 45700 Kuusankoski.

Pyydämme Teitä ilmoittamaan myös entiset tietonne, koska niiden avulla löydämme tiedot osoiterekistereistämme parhaiten.

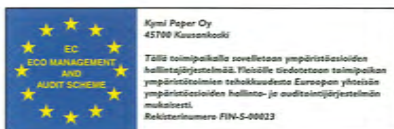
OSANottomme

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Robert Brotherus, 86, hallinto (20.11.), **Vilho Collanus**, 82, suojele (kuollut 25.11.), **Sauli Jokimies**, 68, Vo paperi (9.11.), **Seppo Mäkinen**, 62, Ky paperi (2.11.), **Pentti Niemi**, 76, rakennusos. (16.10.), **Bror-Erik Nyholm**, 79, suunnittelu (21.11.), **Seija Pöysä**, 70, kemian kunnossapito (30.10.), **Kauko Qvick**, 77, Vo paperi (10.11.), **Olga Salenius**, 83, tutkimusosasto (19.10.), **Valto Tuominen**, 67, Ky paperi C-osasto (15.11.).

"Vihreät" merkit kertovat

Kymin hienopaperit valmistetaan ympäristöä säästien. Tuloksena ovat tasalaatuiset ja arkistokelpoiset tuotteet. Tästä kertovat toiminnallemme ja tuotteillemme myönnetty oheiset merkit ja sertifikaatit. Tämän painotuotteen papereille on myönnetty pohjoismaisen ympäristömerkin käyttöoikeudet. KymPrintin osalta numero on 444 004 ja NOVAtechin osalta 244 024.

Meille ihmisille sopivan lämpötilan löytäminen on kovin yksilöllistä. Pelurin kotona ainakin toleranssi on melkoinen. Kun pelurilla on kuuma niin vaimo käpertyy matkahuopaan sohvan nurkkaan. Tutkimuksissa on todettu, että sopiva olohuoneen lämpötila on 20 asteen tietämällä ja makuuhuoneessa asteita saa olla muutama vähemmän. Kun lämpötila olohuoneessa ei nouse liian korkeaksi, pysyy virkeämpänä. Vastaavasti taas makuuhuoneen alhaisempi lämpötila takaa maittavamman unen.

Ne, jotka ovat nukkuneet ulkosalla tietävät, että raittiissa ulkoilmassa nukkuminen on nautinnollista. Usein toki ulkoilmasa nukkumiseen liittyy myös fyysisiä ponnistuksia, jotka edesauttavat nukahtamista.

Sopivan lämpötilan löytäminen ei ole pelkästään makuasia, vaan nykyisin yhä enemmän myös energiapolitiininen kysymys. Öljyn hinta on noussut rajusti viimeisen vuoden aikana, melkein kolminkertaiseksi. Öljylämmitys oli pitkään halvempaa kuin sähkölämmitys. Nyt tilanne on kääntynyt toisinpäin. Valitettavasti sähkölämmityksen haltijoilla ei ole syytä riemuun, sillä sähkön hinta on tahtonut seurata öljyn

hintaa pienellä viiveellä.

Tosiasia on, että me asumme sellaisella ilmastovyöhykkeellä, jossa ilman lämmitystä ei pärjätä. Joka taloudessa, kuin myös teollisuudessa, on jouduttu miettimään energiavaihtoehtoja. Sama ongelma, joskin suuremmissa mittakaavassa, on myös valtiovallalla edessä.

Uuden ydinvoimalan rakentamista on esitetty jälleen kerran. Asia on monitahoinen ja vaikea ratkaistavaksi. Puolesta ja vastaan löytyy eri vaihtoehtoja. Molemmat hyviä. Päästöjen vähyys tuotantovaiheessa puoltaa ja toisaalta ydinjätteen varastointi ja käsittely heikentää ydinvoiman mahdollisuuksia.

Yksi lienee kuitenkin varmaa eli ellei ydinvoimalaa rakenneta, muiden energiamuotojen verotus nousee entisestään.

Paikallinen voimalahanke on erinomainen koko seutukuntaa ajatellen. Jo pelkän rakennusvaiheen aikana rakentajien määrä lisää alueen vilkkautta. Voimalan valmistuttua yhteistyösopimusten myötä hankkeesta pääsevät hyötymään myös alueen kuntalaiset teollisuuden ohella.

Aluelämpö on alueellamme edullista ja tämän hankkeen myötä hinnannousulle ei ole paineita. Paineita on sen sijaan laajentaa

aluelämpöverkkoja Kuusankosken taajamiin, jotta veromarkkojen avulla rakennettu lämmitysmuoto voi hyödyttää tasapuolisesti kaikkia paikkakunnan asukkaita. Nyt tilanne ei ole tasapuolinen.

Lämpöä saa myös ajatuksilla. Usein moni jopa kuumenee niiden avulla. Positiivisella energialla saa kuitenkin pitkäkestoisempaa lämpöä aikaan. Näin joulun lähestyessä lämpimät ajatukset saavat enemmän tilaa. Niiden teho saattaa myöskin olla korkeampi. Ihmiset ovat vastaanottavaisempia ja joulun ollessa aivan ovella, oikein herkistyvät myönteisille ajatuksille. Joulumieltä kannattaa itse kunkin jo varhaisessa vaiheessa etsiskellä. Positiivista ajattelua ja myötämielisyyttä mahtuu tähän maailmaan joulun jälkeenkin. Ja sitä myös tarvitaan. Ilman lämpöä emme tule toimeen. Lämpöä oikeaan aikaan oikeaan paikkaan tarvitaan aina. On se sitten energiaa tai ajatuksia.

Peluri tarkastelee kuusankoske-laista paperiteollisuutta ja siihen liittyviä asioita ulkopuolisin silmin. Kannanotot eivät välttämättä heijasta Kymi Paper Oy:n tai Voikkaan tehtaan mielipiteitä.

Paperista on moneksi.

Jotkut asiat elämässä ovat niin itsestäänselviä, että ne huomataan vasta, kun ne puuttuvat. Meidän tavoitteenamme on varmistaa, että joka päivä sadat miljoonat ihmiset ympäri maailmaa saavat sen, mitä eivät edes huomanneet kaipaavansa: puuta ja paperia monessa eri muodossa.

www.upm-kymmene.com

UPM-Kymmene on yksi maailman suurimmista painopapereiden, jalostusmateriaalien sekä puutavaran tuottajista.